

มารยาทต่าง ๆ ของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

“จงประดับประดาศรีแก่บ้านของพวกท่าน

โดยการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน...

บ้านใดก็ตามที่คัมภีร์อัล กุรอานได้ถูกอ่านในบ้านหลังนั้น

ความดีงามและความจำเริญ (บะรอกัต) ของมันก็จะเพิ่มพูน”

(ศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ))

ด้วยพระนามของพระองค์ผู้ทรงสูงส่ง

อารัมภบท

ในคัมภีร์อัล กุรอาน และในวจนะต่างๆ ของท่านศาสนทูตแห่งอิสลาม (ศ็อลฯ) รวมทั้งวจนะของบรรดาอิมามผู้บริสุทธิ์ (อ.) ก็เช่นเดียวกัน นอกจากจะเน้นให้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานแล้ว ยังได้สั่งเสียในเรื่อง “การระวังรักษามารยาทต่างๆ ของการอ่าน” อีกด้วย

การระวังรักษามารยาทเหล่านี้ นอกจากจะทำให้ผู้อ่านได้รับผลรางวัลของการอ่านเพิ่มมากขึ้นแล้ว ยังจะทำให้ผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานนั้นเข้าใจถึงเป้าหมายขั้นสูงสุดของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานมากยิ่งขึ้นอีกด้วย ซึ่งนั่นก็คือความเข้าใจความหมายต่างๆ ของอัล กุรอาน และการปฏิบัติตามคำสั่งต่างๆ ของมัน

มารยาททั้งหลายเหล่านี้ ได้ถูกอธิบายไว้อย่างมากมายและกว้างขวางในบรรดาวจนะของท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) และบรรดาอิมามผู้บริสุทธิ์ (อ.) หนังสือที่อยู่ในมือของท่านผู้อ่านขณะนี้มุ่งเน้นในการอธิบายถึงมารยาทโดยทั่วไปของการอ่าน ซึ่งการระวังรักษามันเป็นเรื่องที่ง่ายตายสำหรับนักอ่านคัมภีร์อัล กุรอานโดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเยาวชนของเรา และในการอธิบายมารยาทต่างๆ เหล่านี้ พยายามที่จะรักษาลำดับขั้นตอนต่างๆ อันเป็นเฉพาะ แม้ว่าลำดับขั้นตอนนี้สามารถจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขและเพิ่มเติมให้เกิดความสมบูรณ์ได้ก็ตาม

ข้าพเจ้าขอวิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสูงส่ง ได้โปรดตอบรับความอุทิศสัจพยายามอันน้อยนิดนี้ด้วยเถิด และมุ่งหวังจากบรรดาผู้อ่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่จะส่งคำติชมต่างๆ ของตนเองมายังที่อยู่ของสำนักพิมพ์ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงสำหรับการพิมพ์ครั้งต่อไป

อบุลฟัฎล์ อัลลามิ มะยานยี.

บทนำ

ความประเสริฐของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

ในโลกแห่งการมีอยู่นี้ ไม่มีคัมภีร์ใดจะมีคุณค่าและมีความประเสริฐเท่าเทียมกับคัมภีร์อัล กุรอานได้เลย เพราะคัมภีร์อัล กุรอานคือบทสรุปและรวบรวมหัวใจสำคัญของหลักคำสอนต่างๆ ของบรรดาศาสดาแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทั้งมวลไว้ในตัวเอง ยิ่งไปกว่านั้น คัมภีร์อัล กุรอานยังมีความประเสริฐและมีคุณค่ามากกว่าสิ่งถูกสร้างทั้งมวล ดังที่ท่านศาสนทูตแห่งอิสลาม (คือล.) ได้กล่าวว่า

“คัมภีร์อัล กุรอานประเสริฐกว่าทุกสรรพสิ่งยกเว้นอัลลอฮ์” (1)

เมื่อคัมภีร์อัล กุรอานของเราซึ่งเป็นคัมภีร์แห่งฟากฟ้า มีความประเสริฐและมีฐานะอันสูงส่งถึงเพียงนี้ และเนื้อหาของมันก็เช่นเดียวกัน เป็นแบบแผนสำหรับการดำเนินชีวิตอันไพบูลย์ของปวงมุสลิม ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่จำเป็นสำหรับมุสลิมทุกคนที่จะต้องศึกษาทำความเข้าใจในเนื้อหาของคัมภีร์อัล กุรอานและนำสู่การปฏิบัติ

ก้าวแรกสำหรับหนทางดังกล่าวนี้คือ การศึกษาเรียนรู้คัมภีร์อัล กุรอานโดยเริ่มต้นจากการฝึกอ่านให้ได้ ส่วนหนึ่งจากความสำคัญของการศึกษาเรียนรู้คัมภีร์อัล กุรอานนั้นเพียงพอแล้วจากคำกล่าวของท่านอิมามซอดิก (อ.) ที่ท่านกล่าวว่า

“สมควรอย่างยิ่งสำหรับผู้ศรัทธา ที่เขาจะไม่ตายจนกว่าเขาจะได้ศึกษาคัมภีร์อัล กุรอานเสียก่อน หรืออยู่ในการศึกษามัน” (2)

ภายหลังจากการเรียนรู้วิธีการอ่านจนเป็นแล้ว ก็มาถึงเรื่องของการอ่าน นับเป็นสิ่งที่ดียิ่งสำหรับมุสลิมทุกคนที่ในแต่ละวันเขาจะอ่านส่วนหนึ่งจากคัมภีร์อัล กุรอาน เพราะโดยสื่อของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานจะทำให้เขาได้รับรู้ถึงคำสั่งต่างๆ ของอิสลาม และโดยความโปรดปรานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเขาจะนำเอาคำสั่งเหล่านั้นมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันของตนเอง และผลจากการปฏิบัติตามอัล กุรอานรศมีแห่งอัล กุรอานก็จะฉายแสงเข้าสู่ตัวเขา และจะทำให้ฐานะภาพของเขา ณ อัลลอฮ์นั้นมีความสูงส่งยิ่งกว่ามนุษย์คนอื่นๆ

โอ้พี่น้องผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิง! พระเจ้าผู้ทรงเมตตาอันทรงปรารถนาที่จะให้พวกเราทุกคนได้รับทางนำและความไพบูลย์ในชีวิต ด้วยเหตุนี้พระองค์ได้ทรงกำชับพวกเราให้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานเท่าที่เรามีความสามารถจะกระทำได้

“ดังนั้นพวกเจ้าจงอ่านตาม (ปริมาณ) ที่สะดวกจากอัล กุรอานเถิด” (บทอัล มุชซัหมิด โองการที่ 20)

ฐานะภาพและความประเสริฐของผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

บุคคลใดก็ตามที่อ่านคัมภีร์อัล กุรอานตามที่บรรดาผู้นำทางศาสนาได้สั่งกำชับ และปฏิบัติตาม โองการต่างๆ ของมัน เขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาผู้ศรัทธา (มุฮัมมิดีน) และปวงผู้ยำเกรง (มุตตะกีน) ผลของมันก็คือว่าในโลกคุณยານี้เขาจะดำเนินชีวิตอยู่อย่างมีเกียรติและมีศักดิ์ศรี และนั่นคือ คำสัญญาจากพระผู้เป็นเจ้า

“และเกียรติยศนั้นเป็นของอัลลอฮ์ เป็นของศาสนทูตของพระองค์ และเป็นของมวลผู้ศรัทธา” (บทอัล มუნาฟิฏูน โองการที่ 8)

นี่คือฐานะภาพแห่งโลกคุณยານี้ ส่วนเกียรติยศและฐานะภาพอันสูงส่งที่เที่ยงแท้แน่นอนอยู่ในโลกหน้า (อาคิเราะฮ์) ผู้ใดก็ตามที่ในโลกหน้าเขาเป็นผู้มีเกียรติ นั่นหมายความว่าเขาได้ไปถึงซึ่งเกียรติยศและฐานะภาพอันสูงส่งโดยแท้จริง วันซึ่งมนุษย์นับตั้งแต่คนแรกจวบจนคนสุดท้ายได้ถูกทำให้ฟื้นขึ้นอีกครั้ง ทุกคนจะเป็นสักขีพยานและมองเห็นการงาน (อะมัล) ต่างๆ ของกันและกัน แต่แต่ละคนต่างเฝ้ารอคอยที่ชะตาชีวิตอันเป็นนิรันดร์ของตนเองจะถูกประกาศให้ได้รับรู้ วันนั้นบุคคลที่สามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างสง่าผ่าเผยและภาคภูมิใจ คือผู้ที่อยู่ในแถวของบรรดาชาวสวรรค์ อย่างไรก็ตาม สวรรค์นั้นก็ยังมีระดับชั้นและฐานันดรที่ต่างกันออกไป และพื้นฐานแห่งการนับจำนวนฐานันดรของสวรรค์ก็คือจำนวนของบรรดาโองการแห่งคัมภีร์อัล กุรอาน

อิมามซอดิก (อ.) ได้อ้างรายงานจากท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) โดยท่านได้กล่าวว่า

“ท่านทั้งหลายจงอ่านกุรอานเถิด! แท้จริงฐานันดรต่างๆ ของชาวสวรรค์นั้นขึ้นอยู่กับจำนวนของบรรดาโองการอัล กุรอาน เมื่อวันกิยามะฮ์ได้มาถึงจะมีผู้กล่าวต่อผู้อ่านอัล กุรอานว่า : จงอ่านและจงเลื่อนฐานันดรขึ้นไปเถิด! และแต่ละโองการที่เขาได้อ่านไปนั้นเขาจะได้เลื่อนฐานันดรขึ้นไปทีละขั้น” (3)

อย่างไรก็ดี จำเป็นที่เราจะต้องรู้ว่าตำแหน่งและฐานะภาพดังกล่าวนี้เป็นของบุคคลที่เขาได้ปฏิบัติตามโองการต่างๆ ของคัมภีร์อัล กุรอาน เขาเป็นผู้ถือ (ฮามิล) คัมภีร์อัล กุรอาน หมายความว่า เขาเป็นผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานซึ่งได้หล่อหลอมตนเองด้วยสี่สรวงแห่งคัมภีร์อัล กุรอานและบรรดาคุณลักษณะแห่งพระผู้เป็นเจ้า ณ ที่นั้นเขาจะเข้าไปอยู่ในหมู่มนุษย์ที่มีเกียรติที่สุด ท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ็อลฯ) ได้กล่าวว่า

“บรรดาผู้ที่มีเกียรติแห่งประชาชาติของฉัน คือบรรดาผู้ถือ (ฮามิล) อัล กุรอาน” (4)

เมื่อเราได้กล่าวถึงความประเสริฐของคัมภีร์อัล กุรอาน คุณค่าของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน และฐานะภาพอันสูงส่งของผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานไปแล้ว ต่อไปนี้เราจะกล่าวถึงมารยาทต่างๆ ของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

โดยการอนุเคราะห์ของพระเจ้าผู้ทรงสูงส่ง ในหนังสือเล่มนี้เราจะนำเสนอมารยาทต่างๆ ของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน 20 ประการแก่ผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานผู้มีเกียรติทั้งหลาย หากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์ (อินชาอัลลอฮ์)

มารยาทประการที่ 1

กฎฮาเราะฮ์ (ความสะอาด)

มารยาทประการแรกของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน คือการคงสภาพอยู่ในความสะอาดและกฎฮาเราะฮ์ (ความสะอาดตามศาสนบัญญัติ) ของผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอาน หากบุคคลใดประสงค์ที่จะสัมผัสตัวอักษรของคัมภีร์อัล กุรอาน หรือคิดว่าในขณะที่อ่านอัล กุรอานนั้นมือของเขาจะไปสัมผัสกับตัวอักษรของอัล กุรอาน ดังนั้นจำเป็นที่เขาจะต้องอยู่ในสภาพกฎฮาเราะฮ์ เพราะเหตุว่าพระเจ้าผู้ทรงตรัสไว้ในคัมภีร์อัล กุรอานว่า

“ไม่มีผู้ใดสัมผัสกับมัน (อัล กุรอาน) นอกจากบรรดาผู้ที่ได้รับการชำระตนให้สะอาดบริสุทธิ์” (บทอัล วากิอะฮ์ โองการที่ 79)

ข้อบัญญัติ (สุกุ่ม) ในการสัมผัสคัมภีร์อัล กุรอาน

จุดประสงค์จากคำว่า ‘กฎฮาเราะฮ์’(ความสะอาด) ในที่นี้คือการทำซุซูล (อาบน้ำชำระร่างกายตามศาสนบัญญัติ) และการทำวุฎูอ์ (น่านมาซ) นั่นเอง หากผู้ใดมีพันธะหน้าที่ที่จะต้องทำซุซูล เมื่อเขาจะแตะต้องหรือสัมผัสอัล กุรอาน อันดับแรกจำเป็นที่เขาจะต้องทำซุซูลเสียก่อน หรือหากอยู่ในสภาวะปกติจำเป็น (วาญิบ) ที่เขาจะต้องทำวุฎูอ์หากประสงค์จะสัมผัสอัล กุรอาน

ปรัชญาและเหตุผลของข้อบัญญัติ (สุกุ่ม) แห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าข้อนี้เป็นสิ่งที่ชัดเจนที่ยิ่งนัก เพราะว่าอัล กุรอานคือพระคำ (กะลาม) ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และการให้เกียรติและให้ความเคารพต่อคัมภีร์อัล กุรอานนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกๆ บุคคล ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ เป็นภาระหน้าที่เหนือมุสลิมทุกคนเมื่อเขาจะสัมผัสอักษรต่างๆ ของคัมภีร์อัล กุรอาน เขาจะต้องอยู่ในสภาพของกฎฮาเราะฮ์

ในหนังสือ *ริชาละฮ์ อะมะลียะฮ์* (คำพิตวาเกี่ยวกับหลักการปฏิบัติศาสนกิจ) ของบรรดามัรญีเยอ์ตักลีดนั้น ได้กำชับเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้อย่างมากทีเดียว เมื่อเราประสงค์จะอ่านคัมภีร์อัล กุรอานนั้นถึงแม้ว่ามือของเราหรือร่างกายของเราจะไม่สัมผัสกับตัวอักษรของอัล กุรอานก็ตาม นับว่าเป็นสิ่งที่ดียิ่งที่เราจะทำวุฎูอ์เสียก่อน ⁽¹⁾ และการมีวุฎูอ์นั้นจะทำให้ภาคพลของการอ่านของเราเพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น

ความสะอาดของปาก

คุณลักษณะเฉพาะประการหนึ่งของท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) นั่นคือ เมื่อท่านจะทำอิบาดะฮ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อท่านจะอ่านคัมภีร์อัล กุรอานและท่านมาซในยามดึกของกลางคืน (ซอลาตุล

ลัทธิ) ท่านจะแปร่งฟันของท่าน และท่านยังได้กำชับสั่งเสียบรรดามุสลิมบ่อยครั้งเกี่ยวกับเรื่องนี้ ส่วนหนึ่งจากคำพูดของท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ในเรื่องนี้คือ ครั้งหนึ่งท่านได้กล่าวกับบรรดาสาวกของท่านว่า

“พวกท่านทั้งหลายจงทำความสะอาดทางเดินของอัล กุรอาน” มีผู้ถามว่า “ไอ้ท่านศาสดามุฮัมมัดอะไรคือทางเดินของอัล กุรอาน!” ท่านตอบว่า “มันคือปากของพวกท่าน” มีผู้ถามอีกว่า “(เราจะทำความสะอาดมัน) ด้วยวิธีใด!” ท่านตอบว่า “ด้วยการแปร่งฟัน” (2)

ความสะอาดและความเรียบร้อยของร่างกายภายนอก

นับเป็นสิ่งสมควรอย่างยิ่งที่บรรดามุสลิมจะอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยสภาพที่ร่างกายและเสื้อผ้าของเขามีความสะอาด พวกเขาจะชำระและขจัดความสกปรกต่างๆ เช่น เลือด ปัสสาวะ และอื่นๆ ให้หมดไปจากร่างกายและเสื้อผ้าของตน ในทำนองเดียวกันนี้ เป็นสิ่งที่สมควรยิ่งที่ผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานจะประดับประดาตนด้วยเครื่องหอม หวีนม และแต่งตัวให้เรียบร้อยเมื่อจะอ่านอัล กุรอาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดานักกอรีบี (นักอ่านคัมภีร์) ซึ่งจะทำการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานตามที่สาธารณะและที่ชุมชนทางศาสนาทั้งหลาย โดยสื่อของการระวังรักษามารยาทเหล่านี้ ย่อมสามารถจะเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับบุคคลอื่นๆ ได้

มารยาทประการที่ 2

ความบริสุทธิ์ใจ (อิคลาศ) ในการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน ความหมายของคำว่า “อิคลาศ” (ความบริสุทธิ์ใจ)

อิคลาศ (ความบริสุทธิ์ใจ) ในการอ่านนั้น หมายถึงผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานจะต้องคิดคำนึงแต่เพียงว่าเพื่อความพึงพอใจจากพระผู้เป็นเจ้า นับตั้งแต่เริ่มต้นการอ่านจนกระทั่งจบการอ่าน โดยพื้นฐานแล้วทุกๆ การอภิปาเดาะห์ที่จะถูกตอบรับ ณ พระผู้เป็นเจ้านั้นจะต้องประกอบด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์ ท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ได้กล่าวว่า

“อันที่จริงการกระทำ (อะมัล) ทั้งหลายนั้นอยู่ที่เจตนา (เหเนียต)” (1)

นี่คือคำกล่าวของท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ซึ่งชี้ให้เราได้รับรู้ว่า บรรดาการงาน (อะมัล) ของแต่ละบุคคลนั้นสัมพันธ์โดยตรงกับเจตนา (เหเนียต) ของเขา ช่วงโอกาสหนึ่งที่ซัยญอน (มารร้าย) คอยดักจ้องที่จะล่อลวงและทำลายการอภิปาเดาะห์ของมนุษย์เราก็คือ ช่วงเวลาที่เขารับคัมภีร์อัล กุรอาน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักกอธิร์ย (ผู้อ่าน) อัล กุรอานที่จะต้องอ่านในที่ชุมชนและต่อหน้าประชาชนจำนวนมาก จำเป็นที่เขาจะต้องระมัดระวังเป็นอย่างยิ่งเพื่อมิให้ชัฎฎอน (มารร้าย) เข้ามายุ่งเกี่ยวในการอ่านของเขา บางครั้งชัฎฎอน (มารร้าย) อาจจะกระซิบกระซาบเช่นนี้ว่า “จงดูซิว่าเจ้านั้นอ่านได้ไพบเพราะเพราะพรึ่้งเพียงใด เห็นไหมผู้คนต่างแสดงการให้กำลังใจต่อเจ้าอย่างเต็มที่” หรือบางทีอาจกระซิบกระซาบกับนักกอธิร์ยและผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานว่า “เจ้านั้นได้อ่านยอดเยี่ยมกว่านักอ่านคนอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้เองเห็นไหมเล่าประชาชนจึงให้เกียรติต่อเจ้ามากกว่า” บ่อยครั้งเหลือเกินที่ตลอดเวลาของการอ่านอัล กุรอานนั้น นักกอธิร์ย (ผู้อ่าน) ครุ่นคิดแต่เรื่องราวในลักษณะเช่นนี้ เมื่อการอ่านของตนจบลงเพียงจะรู้สึกตัวและคิดได้ว่า เพียงสิ่งเดียวที่เขาไม่ได้ครุ่นคิดเลยในระหว่างการอ่านของตนนั่นก็คือ การมีเจตนาที่บริสุทธิ์ ความพึงพอใจพระทัยของพระผู้เป็นเจ้า และความหมายต่างๆ ของพระดำรัสแห่งพระผู้เป็นเจ้า

แล้วเราจะแก้ไขและป้องกันได้อย่างไร! ในมารยาทประการที่ 4 และที่ 5 เราจะพูดคุยเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นนี้ จะขอกล่าว ณ ที่นี้ว่า ทุกครั้งที่เราต้องการจะอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน จำเป็นที่เราจะต้องนั่งอยู่ตลอดเวลาว่าอัล กุรอานคือพระคำของพระผู้เป็นเจ้า (กะลามุลลอฮ์) ไม่มีถ้อยคำใดๆ ที่ควรค่าต่อการเคารพยกย่องมากไปกว่าคัมภีร์อัล กุรอาน และเป้าหมายของเราในการอ่านมันก็เพื่อสนองตอบพระบัญชาของพระผู้เป็นเจ้า และประกาศตนเป็นบ่าวของพระองค์ โดยสื่อของการอ่านอัล กุรอาน เราประสงค์ที่จะทำความเข้าใจกับความหมายของมันเพื่อนำสู่การปฏิบัติ และโดยสื่อของการปฏิบัติตามโองการต่าง ๆ ของมัน เราจะได้เข้าอยู่ในกลุ่มของบรรดาผู้ประสบความสำเร็จและความไพบูรณ์

ผลรางวัลของความบริสุทธิ์ใจ (อิคลาศ) ในการอ่าน

ท่านพี่น้องผู้ศรัทธาที่เคารพ! หากเราสามารถอ่านคัมภีร์อัล กุรอานได้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ เราก็จะได้รับผลรางวัลอันยิ่งใหญ่ของมัน เราลองพิจารณาดูวจนะของท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ซึ่งท่านกล่าวว่า

“ผู้ใดที่อ่านคัมภีร์อัล กุรอานเพื่อแสวงหาความพึงพอใจจากพระผู้เป็นเจ้า และเพื่อทำความเข้าใจในศาสนา เขาจะได้รับผลรางวัลตอบแทนเหมือนกับรางวัลทั้งหมดที่ถูกประทานให้แก่มวลมะลาอิกะฮ์ บรรดาศาสดาและบรรดาศาสนทูต” (2)

หากเรามีความตั้งใจจริงที่จะอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยความบริสุทธิ์ใจ และใช้ความอุตสาหพยายามในหนทางดังกล่าวนี้ แน่หนอนยิ่งว่าพระผู้เป็นเจ้าก็จะให้การช่วยเหลือเราเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามในที่นี้ การวิงวอนและการขอต่อพระผู้เป็นเจ้าก็เป็นเงื่อนไขประการหนึ่ง เราจะวิงวอนขอต่อพระองค์ว่า “โอ้พระผู้เป็นเจ้า! พระองค์ได้ทรงเรียกร้องพวกเราให้ทำการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานของพระองค์ และเหล่าข้าพระองค์ได้ตอบรับพระองค์แล้ว ดังนั้นขอพระองค์ได้โปรดช่วยเหลือเหล่า

ข้าพระองค์ เพื่อที่ตลอดเวลาของการอ่านนั้น ขอให้เหล่าข้าพระองค์ได้ตั้งมั่นอยู่ในความพึงพอใจของพระองค์เพียงอย่างเดียวด้วยเถิด”

อิมามซอดิก (อ.) ได้รายงานดุอาอ์บทหนึ่งจากท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลย) ในเนื้อหาเกี่ยวกับ “การท่องจำคัมภีร์อัล กุรอาน” ในตอนหนึ่งของดุอาอ์บทนี้ ได้ชี้ถึงประเด็นดังกล่าวโดยมีเนื้อความดังนี้ว่า

“และ (ขอพระองค์) ได้โปรดบันดาลให้ข้าพระองค์อ่านมัน (อัล กุรอาน) ในลักษณะที่จะทำให้พระองค์พึงพอใจจากข้าพระองค์” (3)

มารยาทประการที่ 3

ดุอาอ์ก่อนการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

ในการทำงานทุกๆ อย่างนั้น การเตรียมตัวให้พร้อมนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นมากที่สุดทีเดียว กล่าวอีกนัยหนึ่งทุก ๆ กิจกรรมที่มนุษย์จะปฏิบัตินั้นจำเป็นต้องเตรียมพื้นฐาน ในการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน และการเข้าสู่บรรยากาศของคัมภีร์อัล กุรอานก็เช่นเดียวกัน จำเป็นต้องเตรียมพร้อมตนเอง หนึ่งจากบรรดาหนทางในการเตรียมพร้อมตนเองดังกล่าวก็คือ การวิงวอนขอ “ดุอาอ์” โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นดุอาอ์ที่รายงานจากอิมามผู้บริสุทธิ์ (อ.) เพราะท่านเหล่านั้นย่อมทราบดีว่าในการที่จะเข้าสู่บรรยากาศของคัมภีร์อัล กุรอานและการอ่านที่แท้จริงของมันนั้นควรจะขอดุอาอ์อย่างไร! และควรจะวอนขอสิ่งใดจากพระผู้เป็นเจ้า! ด้วยเหตุนี้เองเป็นสิ่งสมควรอย่างยิ่งที่บรรดานักกอรี (นักอ่าน) จะเริ่มต้นการอ่านของตนเองตามแบบฉบับ (ซุนนะฮ์) ของบรรดาผู้นำทางศาสนา ด้วยการวิงวอนขอพรจากพระผู้เป็นเจ้าโดยอาศัยบทดุอาอ์ต่างๆ ที่มีรายงานมาจากบรรดาผู้นำผู้บริสุทธิ์เหล่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่เราประสงค์จะอ่านคัมภีร์อัล กุรอานอย่างยาวนาน หรือเราจะอ่านมันในสถานที่ชุมนุมต่างๆ ของอัล กุรอาน หรือในห้องเรียนอัล กุรอาน

ในที่นี้จะขอนำเสนอดุอาอ์สองบทจากบรรดามะอ์ซุม (อ.) เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านผู้มีเกียรติทั้งชายและหญิง

ดุอาอ์บทที่ 1 :

ได้ถูกรายงานไว้ในหนังสือฮะดีษทั้งหลายว่า อิมามซอดิก (อ.) ก่อนที่ท่านจะอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน ในขณะที่ท่านได้หยิบคัมภีร์อัล กุรอานขึ้นมาขึ้น ท่านจะอ่านดุอาอ์ต่อไปนี้คือ

“โอ้พระเจ้าเป็นเจ้า แท้จริงข้าพระองค์ขอเป็นสักขีพยานว่า แท้จริงนี่คือคัมภีร์ของพระองค์ที่ถูกประทานจากพระองค์ ลงมายังศาสนทูตของพระองค์ คือมุฮัมมัดบุตรอับดุลลอฮ์ (คือลข) และมันคือพระคำ (กะลาม) ของพระองค์ที่เอื้อนเอ่ยออกมาโดยลิ้น (คำพูด) ของศาสนดาของพระองค์ โดยที่พระองค์ได้ทรงบันดาลให้มันเป็นเครื่องชี้แนะหนึ่งจากพระองค์ แก่บรรดาสิ่งถูกสร้างของพระองค์ และเป็นสายเชือกที่จะผูกสายสัมพันธ์ระหว่างพระองค์กับปวงบ่าวของพระองค์

ข้าแต่พระเจ้าเป็นเจ้า ข้าพระองค์ได้แก่กางพันธสัญญาของพระองค์และคัมภีร์ของพระองค์แล้ว ข้าแต่พระเจ้าเป็นเจ้า ดังนั้นขอพระองค์ได้โปรดบันดาลให้การมองของข้าพระองค์ในคัมภีร์นี้เป็นอิบาดะฮ์ และการอ่านของข้าพระองค์ในมันเป็นการคิดใคร่ครวญ และการคิดใคร่ครวญของข้าพระองค์เป็นอุทาหรณ์เตือนใจด้วยเถิด

และโปรดบันดาลให้ข้าพระองค์เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาผู้ที่ยึดถือตามคำแนะนำตักเตือนของพระองค์ และหลีกเลี่ยงจากการละเมิดฝ่าฝืนพระองค์ และได้โปรดอย่าประทับตราบนหูของข้าพระองค์ในช่วงการอ่านของข้าพระองค์ และโปรดอย่าบันดาลให้สายตาของข้าพระองค์มีสิ่งปิดกั้นเลย

และได้โปรดอย่าบันดาลให้การอ่านของข้าพระองค์ เป็นการอ่านที่ปราศจากการคิดใคร่ครวญในมัน ทว่าขอพระองค์ได้โปรดบันดาลให้ข้าพระองค์คิดใคร่ครวญในโองการต่างๆ ของพระองค์ และข้อกำหนดทั้งหลายของพระองค์ และเป็นผู้ยึดถือปฏิบัติตามบทบัญญัติต่างๆ แห่งศาสนาของพระองค์

และได้โปรดอย่าบันดาลให้การมองอัล กุรอานของข้าพระองค์เป็นการพลั้งเผลอ และการอ่านของข้าพระองค์เป็นสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงกรุณาอย่างยิ่งนัก อีกทั้งทรงปราณียิ่งนัก” (1)

ดูอาบที่ 2 :

ดูอาบที่นี้ได้รับรายงานมาจากอิมามซอดิก (อ.) เช่นเดียวกัน เป็นดูอาบที่มีเนื้อหาครอบคลุมและมีความหมายที่สูงส่ง ผู้ที่ศึกษาค้นคว้าในเรื่องของคัมภีร์อัล กุรอาน สามารถติดตามดูตัวบทที่สมบูรณ์ของดูอาบที่นี้ได้จากหนังสือ อุกุศลกาฟีย์ เนื่องจากดูอาบที่นี้มีความยาวมาก และจุดประสงค์ของเราจากการเขียนหนังสือเล่มนี้คือการเขียนโดยย่อพอสรุป ดังนั้นจึงขอเสนอเพียงบางส่วนของดูอาบที่นี้เท่านั้น เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับบรรดาผู้มีจิตผูกพันกับคัมภีร์อัล กุรอานทั้งหลาย

“ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ไฉนผู้ถืออภิบาลของเหล่าข้าพระองค์ มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิแต่พระองค์ พระองค์คือผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวในเดชาภาพและอำนาจการปกครองอันมั่นคง ไฉนผู้ถืออภิบาลของเหล่าข้าพระองค์ มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิแต่พระองค์ ไฉนผู้ทรงประทานบรรดาโองการและซิกข์ (คำตักเตือน) อันยิ่งใหญ่ ไฉนผู้ถืออภิบาลของเหล่าข้าพระองค์ มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิแต่พระองค์ ที่พระองค์ได้ทรงสอนเหล่าข้าพระองค์ให้รู้ถึงวิทย์ปัญญาและอัล กุรอานอันยิ่งใหญ่ อีกทั้งมีความซัดแจ้ง

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ได้โปรดบันดาลให้เหล่าข้าพระองค์ปฏิบัติตามสิ่งที่เป็นที่อนุญาต (ชะลา) ของพระองค์ และหลีกเลี่ยงจากสิ่งต้องห้าม (ชะรอหม) ของพระองค์ และ (โปรดบันดาล) ให้เหล่าข้าพระองค์ดำรงไว้ซึ่งขอบเขตต่างๆ ของพระองค์ และปฏิบัติตามข้อบังคับทั้งหลายของพระองค์

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ได้โปรดประทานแก่เหล่าข้าพระองค์ซึ่งความหวานชื่นในการอ่านมัน และความกระวีกระวาดในการยืนหยัดมัน และความเกรงกลัวในการอ่านมัน และพละกำลังในการนำมันไปใช้ทั้งในยามค่ำคืนและกลางวัน

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ได้โปรดยังคุณประโยชน์แก่เหล่าข้าพระองค์ด้วยสิ่งที่พระองค์ได้ทรงแจกแจงไว้จากบรรดาโองการทั้งหลายของมัน และโปรดทำให้เหล่าข้าพระองค์ได้รำลึกจากบรรดาอุทาหรณ์ที่พระองค์ได้ทรงยกแก่เหล่าข้าพระองค์ และโปรดอภัยโทษในความผิดทั้งหลายแก่เหล่าข้าพระองค์ด้วยการตีความมัน และโปรดเพิ่มทวีผลรางวัลแห่งความดีงามทั้งหลายแก่เหล่าข้าพระองค์โดยสื่อจากคัมภีร์อัล กุรอานนี้ และโปรดยกฐานะอันดรต่างๆ แก่เหล่าข้าพระองค์ และโปรดบันดาลให้เหล่าข้าพระองค์ได้พบกับการแจ้งข่าวดีภายหลังจากความตายโดยสื่อจากอัล กุรอาน

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ได้โปรดบันดาลให้คัมภีร์อัล กุรอานเป็นผู้ให้การอนุเคราะห์ (ชะฟาอะฮ์) แก่เหล่าข้าพระองค์ในวันแห่งการพบ (พระองค์) และเป็นอาวุธในวันแห่งการเลื่อนชั้น และเป็นข้อพิสูจน์

ในวันแห่งการตัดสินใจ และเป็นแสงสว่างในวันแห่งความมืดมน วันซึ่งไม่มีทั้งแผ่นดินและชั้นฟ้า วันซึ่งทุกๆ ผู้พรากรเพียงจะได้รับการตอบแทนในสิ่งที่ตนได้พรากรเพียงไว้

ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ได้โปรดประทานแก่เหล่าข้าพระองค์ซึ่งฐานะตำแหน่งทั้งหลายของบรรดา ชะฮีด และการดำรงชีวิตอยู่ของบรรดาผู้ที่ได้รับความไพบูลย์ และการอยู่ใกล้ชิดกับปวงศาสดา แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงไถ่ยืมการวิงวอนขออภัย” (2)

มารยาทประการที่ 4

อิสติอาซะฮ์ (การขอความคุ้มครองจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าให้พ้นจากชัยฏอนมารร้าย)

ความหมายของอิสติอาซะฮ์

คำว่า “อิสติอาซะฮ์” ในภาษาอาหรับหมายถึง “การขอความคุ้มครอง” และกล่าวอีกนัยหนึ่งนั้น หมายถึง “การขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้พ้นจากความชั่วร้ายต่างๆ ของชัยฏอน (มารร้าย)” ก่อนที่จะเริ่มต้นการอ่านอัล กุรอาน ผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานจะวอนขอจากพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ให้ปกป้องเขาจากความชั่วร้ายของชัยฏอน (มารร้าย) เพื่อที่ว่า การอ่านของเขาจะได้ไม่เกิดขึ้นจากการโอ้อวด (ริยาฮ์) และการแสดงตน ในทางตรงกันข้าม ขณะที่เขาอ่านอัล กุรอานนั้น เขาจะอ่านด้วยหัวใจที่ มุ่งตรง และโองการต่างๆ ของอัล กุรอานนั้นจะส่งผลเข้าไปในจิตใจของเขา

คำกล่าวอิสติอาซะฮ์ (ขอความคุ้มครอง)

ในการขอความคุ้มครอง (อิสติอาซะฮ์) นั้น เป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่เราจะกล่าวขอความคุ้มครองด้วยสำนวนต่อไปนี้คือ

“ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ ให้พ้นจากชัยฏอน (มารร้าย) ผู้ถูกสาปแช่ง”

บุคคลที่อ่านคัมภีร์อัล กุรอานไม่ว่าจะตรงส่วนใดของอัล กุรอานก็ตาม ไม่ว่าจะในช่วงต้น ช่วง กลาง หรือว่าช่วงสุดท้ายของซูเราะฮ์ ก่อนที่เขาจะกล่าว “

” เป็นมุสตะฮับ ให้เขากล่าวขอความคุ้มครอง (อิสติอาซะฮ์) ด้วยสำนวนประโยคข้างต้น มุฟซซีรีน (บรรดานักอรรถาธิบาย) คัมภีร์อัล กุรอานและนักวิชาการเกี่ยวกับการอ่านอัล กุรอานบางท่านก็อ้างถึง สำนวนประโยคอื่นสำหรับการกล่าวขอความคุ้มครอง (อิสติอาซะฮ์) แต่สำนวนประโยคที่ดีที่สุดคือ สำนวนประโยคข้างต้น เราจะขอนำเสนอหลักฐานสองประการแก่ท่านผู้อ่านเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวนี้

หลักฐานประการแรก : พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ทรงตรัสแก่ท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ในโองการที่

98 ของซูเราะฮ์อัน นะห์ลุ ว่า

“เมื่อเจ้าจะอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน ดังนั้นจงขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้พ้นจาก
ชัยฏอน (มารร้าย) ผู้ถูกสาปแช่ง”

สำนวน “ ” เนื่องจากมีรูปคำที่
สั้นและมีความสอดคล้องกับโองการข้างต้น ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่ดีกว่าสำนวนหรือรูปคำอื่นๆ

หลักฐานประการที่สอง : รูปคำข้างต้นคือรูปคำที่บรรดานักอ่านทั้งเจ็ดท่าน (กูรออซ
ซับอะฮ์) คัดเลือก อิบนิ ญะชะรี ให้ทัศนะไว้ว่า “ ”
คือรูปคำที่บรรดานักอ่าน (กูรออฮ์) ทั้งหมดคัดเลือก⁽¹⁾ มุฟซซิร (นักอรรถาธิบายอัล กุรอาน) ผู้มี
ชื่อเสียงของชีอะฮ์ คือท่านมรฮูม อัลลามะฮ์ ฏ็อบรีซีย์ ก็ยอมรับสิ่งนี้เช่นกันว่า เป็นทัศนะความเห็นของ
บรรดานักอ่านส่วนใหญ่⁽²⁾

การขอความคุ้มครอง (อิสติอาซะฮ์) ที่แท้จริง

อิมามซอดิก (อ.) ได้กล่าวไว้ในริวายะฮ์บหนึ่งว่า

“ท่านทั้งหลายจงปิดประตูของการละเมิดฝ่าฝืน ด้วยการขอความคุ้มครอง (อิสติอาซะฮ์) และ
จงเปิดประตูแห่งการเชื่อฟัง (ฏออะฮ์) ด้วยการกล่าว “บิสมิลลาฮ์”⁽³⁾

การขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้พ้นจากชัยฏอน (มารร้าย) และการปิดประตูของการ
ละเมิดฝ่าฝืนด้วยการกล่าว “อิสติอาซะฮ์” เพียงอย่างเดียวเป็นเรื่องที่ง่ายตายกระนั้นหรือ! หมายความว่า
ว่า ในขณะที่เราอ่านอัล กุรอานหากเราได้อ่าน “ ” ชัยฏอน
(มารร้าย) จะไม่เข้ามากรำกรายในการอ่านของเราอีกต่อไปกระนั้นหรือ เพราะว่าเราได้อยู่ในการ
คุ้มครองของพระผู้เป็นเจ้าแล้ว!! หรือว่าพร้อมกับการกล่าวประโยคดังกล่าว จำเป็นที่จะต้องวอนขอ
ความคุ้มครองจากพระผู้เป็นเจ้าอย่างสุดจิตสุดใจ และขอความช่วยเหลือจากพระองค์!! เกี่ยวกับเรื่องนี้
เราลองพิจารณาคำพูดของอิมามโคมัยนี (รฎ.) ซึ่งท่านได้กล่าวว่า

“ส่วนหนึ่งจากมารยาทที่สำคัญยิ่งของการอ่านอัล กุรอาน...คือการขอความคุ้มครอง (อิสติอา
ซะฮ์) จากพระผู้เป็นเจ้าให้พ้นจากชัยฏอน (มารร้าย) ผู้ถูกสาปแช่ง ซึ่งเป็นขวากหนามในหนทางแห่ง
มะฮริฟะฮ์ (การรู้จักพระเจ้า) และเป็นอุปสรรคขวางกั้นการเดินทางมุ่งสู่พระผู้เป็นเจ้า และอิสติอาซะฮ์
(การขอความคุ้มครอง) นี้จะไม่สัมฤทธิ์ผลเพียงแค่การกระดิกลิ้น รูปคำที่ไร้จิตวิญญาณ และคุณยาที่
ปราศจากอาคิเราะฮ์ ดังเช่นที่ได้ประจักษ์แล้วว่า มีบุคคลจำนวนมากที่กล่าวคำๆ นี้ตลอดระยะเวลา
40-50 ปี แต่พวกเขากลับไม่รอดพ้นจากความชั่วร้ายของจอมมาร ในทางกลับกันมารยาทต่างๆ และ
การกระทำ (อะมัล) ของพวกเขา ยิ่งไปกว่านั้น ความเชื่อถือต่างๆ ของพวกเขากลับดำเนินตามและ
ปฏิบัติตามชัยฏอน (มารร้าย)

หากเราขอความคุ้มครอง (จากพระผู้เป็นเจ้า) จากความชั่วร้ายของจอมมารนี้อย่างแท้จริง
พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ ผู้ทรงสูงส่ง ซึ่งเป็นผู้ประทานให้อย่างล้นเหลือ ผู้ทรงกว้างขวางในความ

เมตตา ผู้ทรงเดชานุภาพอย่างสมบูรณ์ ผู้ทรงมีความรอบรู้ครอบคลุม และทรงยิ่งใหญ่ในความกรุณา ย่อมจะให้ความคุ้มครองแก่พวกเราและอิมาน (ศรัทธา) ของเรา มารยาทและการกระทำ (อะมัล) ต่างๆ ของพวกเราจะต้องได้รับการแก้ไขปรับปรุง” (4)

มารยาทประการที่ 5

การกล่าวบิสมิลลาฮ์ (บัสมะละฮ์)

บัสมะละฮ์ “ ” เป็นคำที่ย่อมาจาก “ ”
ประกอบจากคำว่า “บัสมะ” ซึ่งบ่งบอกถึงคำว่า “บิสมิ” () จากประโยค “ ”
” และคำว่า “ละฮ์” () บ่งชี้ถึงคำว่า “อัลลอฮ์” () ในภาษาอาหรับคำว่า “บัสมะละ” ()
) หมายถึง “เขาได้กล่าวบิสมิลลาฮ์อิเราะหฺมานิรฺรอฮีม” ตัวอย่างเช่น หากมีผู้กล่าวว่า “ ”
” (บัสมะละ อะหฺมัด) ความหมายของมันก็คือว่า “อะหฺมัดได้กล่าวบิสมิลลาฮ์อิเราะหฺมานิรฺรอฮีม”
ดังนั้นคำว่า “ ” (บัสมะละฮ์) จึงหมายถึง “การกล่าวบิสมิลลาฮ์อิเราะหฺมานิรฺรอฮีม”

บิสมิลลาฮ์...คือคำขวัญ (สโลแกน) ของอิสลาม

สำนวนประโยค “ ” คือคำขวัญอันบริสุทธิ์อย่างหนึ่งซึ่ง
เป็นสิ่งเฉพาะสำหรับมวลมุสลิม บรรดามุสลิมจะเริ่มต้นคำพูดและการกระทำต่างๆ ของตนเองด้วยการ
กล่าวประโยคนี้ คำขวัญนี้เป็นสัญลักษณ์ประการที่สองของอิสลามและปวงมุสลิมภายหลังจากคำ
ปฏิญาณสองคำ (ชะฮาดะตัยน์) อันได้แก่ “ ”
(ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์, มุฮัมมัดคือศาสนทูตของอัลลอฮ์) บุคคลใดก็ตามที่เริ่มต้นการงาน
ต่างๆ ของตนเองด้วยพระนามของพระผู้เป็นเจ้าของเขา จะกล่าวในหัวใจของตนเองเช่นนี้ว่า “หากไม่เป็น
เพราะพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของข้า พระองค์ย่อมไม่สามารถกระทำการทำงานใดๆ ได้ ดังนั้นข้า
พระองค์ขอกระทำการงานของข้าพระองค์เพื่อความพึงพอใจของพระองค์ โดยสนองตอบพระบัญชา
ของพระองค์ และขอความช่วยเหลือจากพลังอำนาจของพระองค์”

ส่วนหนึ่งจากบรรดาการงาน (อะมัล) และการเคารพภักดี (อิบาดะฮ์) ที่ดีเลิศในโลกแห่งการ
ดำรงอยู่ก็คือ การอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน มุสลิมทุกคนที่ประสงค์จะอ่านคัมภีร์อัล กุรอานอันเป็นพระคำ
แห่งพระผู้เป็นเจ้าของเขา (กะลามุลลอฮ์) จำเป็นที่เขาจะต้องเริ่มต้นการอ่านของตนด้วยพระนามของพระองค์
ดังเช่นที่พระผู้เป็นเจ้าของเขาได้ทรงดำรัสขณะที่พระองค์ทรงสอนคัมภีร์อัล กุรอานแก่ท่านศาสนทูตแห่งอิสลาม
(คือลฯ) ว่า

“(โอ้มุฮัมมัด) จงกล่าวด้วยพระนามแห่งองค์พระผู้อภิบาลของเจ้า” (บทอัล อะลัก โองการ
ที่ 1)

ด้วยเหตุนี้เราเองก็เช่นเดียวกัน ในขณะที่จะอ่านคัมภีร์อัล กุรอานจำเป็นต้องเริ่มต้นด้วยพระนามของพระองค์ ด้วยการกล่าวว่า “ ” (ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงเมตตาอย่างยิ่ง ผู้ทรงกรุณาอย่างยิ่ง) แต่ทว่าการตระหนักถึงประเด็นต่อไปนี้นับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งนั้นคือ ทุกคนที่จะอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน เมื่อได้เริ่มต้นการอ่านของตนด้วยพระนามของพระองค์แล้วนั้น ทว่าในขณะที่กล่าวสิ่งนั้นจะต้องไม่ใช่แค่เพียงรูปคำภายนอก ไม่ใช่แค่เพียงการกระดิกลิ้น และยิ่งไปกว่านั้นตลอดช่วงระยะเวลาของการอ่านจำเป็นที่เขาจะต้องมุ่งตรงต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขา จงอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยพระนามของพระองค์ รำลึกถึงพระองค์ และเพื่อแสวงหาความใกล้ชิดยังพระองค์ เมื่อนั้นแหละ ที่การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานจะส่งผลทั้งต่อตัวผู้อ่านเองและต่อผู้ที่ได้รับฟังการอ่านของเขา

ข้อกำหนด (สุกุ่ม) ของ “บัสมะละฮ์” ในการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

ช่วงต้นของซูเราะฮ์ : เนื่องจาก “บิสมิลลาฮ์” ในส่วนเริ่มต้นของทุกๆ ซูเราะฮ์ ถือเป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาโองการของอัล กุรอาน เมื่ออ่านจากช่วงแรกของซูเราะฮ์ การกล่าว “ ” จึงถือเป็นวาญิบ (ความจำเป็น) ยกเว้นซูเราะฮ์อัล เตาบะฮ์ (หรือซูเราะฮ์อัล บะรออะฮ์) ซึ่งถูกประทานลงมาโดยปราศจาก “บิสมิลลาฮ์” ดังนั้นในส่วนแรกของซูเราะฮ์นี้เราจะต้องไม่กล่าวมัน

ช่วงกลางของซูเราะฮ์ : ในกรณีที่เริ่มต้นการอ่านจากส่วนกลางของซูเราะฮ์นั้น สามารถที่จะเริ่มต้นโดยไม่ต้องกล่าว “บิสมิลลาฮ์” หรือโดยกล่าวมันก็ได้ แม้ว่าการกล่าว “ ” นั้นจะมีความประเสริฐและผลรางวัลมากมายก็ตาม แต่ในกรณีนี้เป็นสิ่งที่ดีกว่าที่เราจะอ่านโดยไม่ต้องกล่าว “บิสมิลลาฮ์” ให้เริ่มต้นการอ่านด้วยการกล่าวอิติฮาซะฮ์ “ ” เพียงเท่านั้น และการเลือกที่จะเริ่มต้นการอ่านได้ทั้งสองวิธีนี้เพื่อที่จะเป็นข้อจำแนกอย่างหนึ่งที่ดีที่ชี้ให้เห็นเฉพาะในช่วงเริ่มต้นซูเราะฮ์อัล บะรออะฮ์เท่านั้นที่ห้ามกล่าว “บิสมิลลาฮ์”

มารยาทประการที่ 6

การอ่านอัล กุรอานในบ้านและมัสยิด

ในทุกสถานที่นั้นสามารถอ่านคัมภีร์อัล กุรอานได้ทั้งสิ้น ในอิสลามถือว่าไม่มีข้อห้ามแต่ประการใด ยกเว้นก็แต่เพียงสถานที่ซึ่งการอ่านอัล กุรอาน ณ ที่นั้นจะเป็นสาเหตุของการหมิ่นประมาทและไม่เคารพต่อคัมภีร์อัล กุรอานในบรรดาสถานที่ทั้งหลายมีอยู่สองสถานที่ซึ่งถือว่ามีเกียรติมากกว่าสำหรับการอ่านอัล กุรอานนั่นคือ บ้านและมัสยิด เราสามารถประจักษ์ถึงประเด็นดังกล่าวนี้ได้จากบรรดาวิญญูชนที่ได้อรรถาธิบายไว้อย่างมากมาย และยังได้ชี้ให้เห็นถึงคุณประโยชน์อันน่ายกย่องของมันได้ด้วย

คุณค่าของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานในบ้าน

ท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

“ท่านทั้งหลายจงประดับประดารัศมีแก่บ้านของท่านด้วยการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน และท่านทั้งหลายจงอย่ายึดเอาบ้านของท่านเป็นเสมือนหลุมฝังศพ ดังเช่นที่ชาวเยซูดและชาวนะซอรอ ได้ทำกัน พวกเขาทำมาชเฉพาะในโบสถ์และทำให้บ้านของพวกเขาว่างเปล่า (จากการอิบาดะฮ์) แท้จริงบ้านที่มีการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานอย่างมากในมัน ความดีงาม (และความจำเริญ) ของมันก็จะเพิ่มทวี และจะทำให้ผู้อาศัยอยู่ในบ้านนั้นได้รับความกว้างขวาง และมัน (บ้านนั้น) จะส่องแสงเจิดจรัสแก่บรรดาชาวฟ้า เสมือนดังที่บรรดาดวงดาวแห่งฟากฟ้าจะส่องสว่างแก่ชาวดิน” (1)

จากคำกล่าวของท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) เราได้บทสรุปเช่นนี้ว่า บรรดาบ้านเรือนที่ไม่มี การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานในนั้น เปรียบได้ดังสถานที่ที่มีแต่ความมืดมนและความว่าง

บุคคลใดก็ตามที่ไม่ชอบอ่านคัมภีร์อัล กุรอานและไม่คุ้นเคยกับมัน หัวใจของเขาตายด้านและ บ้านของเขาคือป่าช้า ด้วยเหตุนี้มุสลิมทุกคนจำเป็นต้องจดจำคำพูดนี้ของท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ็อลฯ) ไว้ให้ขึ้นใจ และจงอย่าทำให้บ้านของตนเองต้องมีดมนเหมือนป่าช้าด้วยการละทิ้งการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน แต่ทว่าเราจงทำให้บ้านของเรานั้นสว่างไสวไปด้วยรัศมีด้วยการอ่านอัล กุรอาน จงทำให้ตนเอง ครอบครวั ครอบครัวย และสภาพแวดล้อมแห่งการดำเนินชีวิตของเราเจิดจรัสไปด้วยรัศมี (นุร)

ท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) กล่าวว่า : รัศมีและความเจิดจรัสนี้มิได้ถูกจำกัดอยู่แต่เฉพาะพื้น แผ่นดินและชาวดิน ทว่าบรรดาชาวฟ้าก็ได้รับประโยชน์จากรัศมีและความเจิดจรัสจากบ้านดังกล่าว เช่นกัน เช่นเดียวกับบรรดาดวงดาวแห่งฟากฟ้าที่ได้ส่องประกายระยิบระยับแก่บรรดาผู้อาศัยใน แผ่นดิน บ้านที่มีการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานก็จะส่องประกายระยิบระยับแก่บรรดาชาวฟ้า พวกเขา เหล่านั้นจะได้รับแสงสว่างจากแหล่งที่มีการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

บ้านใดก็ตามที่เสียงของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานได้ดังกึกก้องขึ้นจากผู้อยู่อาศัยของมัน ชีวิต ทางโลกดุนยาของพวกเขาจะอุดมสมบูรณ์ ความดีงามและความจำเริญของบ้านหลังนั้นก็เพิ่มพูน และปัจจัยแห่งการยังชีพ (ริชกี) ของบ้านหลังนั้นก็จะมีอย่างพรั่งพรั่ง บ้านใดก็ตามที่มีห้องหลายห้อง สมควรอย่างยิ่งที่จะเลือกห้องหนึ่งไว้เป็นห้องนมาซ ขอดุอาห์และอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน ส่วนบ้านใดที่มี สถานที่จำกัด ก็จงกำหนดสถานที่เฉพาะไว้มุมหนึ่งสำหรับการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานและการอิบาดะฮ์ อื่นๆ เพราะเกียรติของสถานที่เช่นนั้นจะเป็นเหตุทำให้ดุอาห์ถูกตอบรับ

เหตุผลของความประเสริฐในการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานในบ้าน

1) ห่างไกลจากการอวด (ริยาอ) : การทำอิบาดะฮ์ในสถานที่ที่ว่างเปล่าจากผู้คนนั้น ย่อมห่างไกลจากการอวดอ้างและการแสดงตน และโดยทั่วไปแล้วจะดำเนินไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วย เหตุผลดังกล่าวจึงมีโอกาสน้อยมากที่จะแปรเปลี่ยนไปด้วยริยาอ (การอวด) ด้วยเหตุผลนี้บุคคลใดก็ตามที่กลัวจะเกิดการอวดและการกระซิบกระซาบของชัยฏอน (มารร้าย) ย่อมเป็นสิ่งที่ดีกว่าที่เขาจะ อ่านคัมภีร์อัล กุรอานในที่ว่างเปล่าจากผู้คนและในบ้านของตนเอง

2) การส่งผลที่ดีต่อบุตรหลาน : การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานภายในบ้านจะส่งผลที่ดีต่อบรรดาสมาชิกในครอบครัว บิดามารดาที่อ่านอัล กุรอานจนเป็นกิจวัตรในการดำเนินชีวิตของพวกเขา จะทำให้ลูกๆ ของเขาเกิดความรักความผูกพันต่อการศึกษาและการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานเช่นเดียวกัน ยิ่งไปกว่านั้น บรรดาเพื่อนบ้านใกล้เคียงก็จะได้รับผลกระทบที่ดีอย่างมากมายเช่นกัน

3) ผลของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานที่มีต่อสังคม : ถ้าหากเสียงของอัล กุรอานได้ดังขึ้นจากทุกๆ สถานที่หรือจากบ้านเรือนส่วนใหญ่ ทุกๆ เข้าและเย็นเสียงที่ปลุกจิตวิญญาณของมันได้ดังขึ้นจากทุกสารทิศ ย่อมจะส่งผลที่ดีต่อหัวใจของบุคคลทั้งหลาย จะช่วยทำให้จิตวิญญาณของพวกเขาเกิดการพลิกผัน และจะเป็นสื่อทำให้คัมภีร์อัล กุรอานได้ปรากฏอย่างแพร่หลายในสังคม เมื่อถึงเวลานั้นประชาชนก็จะหันกลับมาสู่ตัวตน และนำเอาคัมภีร์อัล กุรอานมาเป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิตของตนเอง และจะช่วยขจัดความบกพร่องต่างๆ ของตัวเองให้หมดไปด้วยการยึดถือปฏิบัติตามคัมภีร์อัล กุรอาน

คุณค่าของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานในมัสยิด

มัสยิดคือบ้านของพระเจ้าเป็นเจ้าในหน้าแผ่นดิน ไม่มีบ้านใดในหน้าโลกนี้ที่จะมีเกียรติและควรค่าต่อการเคารพยิ่งไปกว่ามัสยิด บ้านของพระเจ้าเป็นเจ้าคือสถานที่สำหรับการทำอิบาดะฮ์และการรำลึกถึงพระเจ้าเป็นเจ้า และการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานนั้นคือการอิบาดะฮ์ต่อพระเจ้าที่เลิศเลิศที่สุด เป็นสิ่งสมควรอย่างยิ่งสำหรับมุสลิมทุกคนที่จะต้องกำหนดเวลาเฉพาะส่วนหนึ่งของตนเองเพื่อการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานในมัสยิด เพื่อที่จะประจักษ์ถึงคุณค่าของการอ่านอัล กุรอานในมัสยิด ของให้เราทั้งหลายจงพิจารณาถึงคำพูดของท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ในเรื่องนี้

ชายผู้หนึ่งได้รำพันบทกวีในมัสยิด ท่านศาสนทูตแห่งพระเจ้าได้กล่าวขึ้นต่อชายผู้นั้นว่า

“แท้จริงแล้วมัสยิดทั้งหลายนั้นได้ถูกตั้งขึ้นมาเพื่อ (การอ่าน) อัล กุรอาน” (2)

คำพูดข้างต้นนี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานภายในมัสยิดทั้งหลาย จากการพิจารณาและการตรวจสอบดูจากบรรดาหนังสือเกี่ยวกับชีวประวัติของท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) และชีวประวัติของบรรดาสาวกของท่าน ทำให้เราทราบว่าบรรดามุสลิมนอกจากการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานในบ้านของตนแล้ว พวกท่านยังอ่านมันในมัสยิดอีกด้วย และบ่อยครั้งที่เดียวที่การอ่านนั้นจะปรากฏขึ้นในรูปของการอ่านร่วมกัน

ข้อเสนอแนะของเรา : แบบฉบับอันดีงามนี้เป็นที่แพร่หลายในหมู่มุสลิมไม่มากนัก และในเดือนรอมฎอนนั้นจะพบเห็นมากเป็นพิเศษ ความกระตือรือร้นที่จะร่วมในที่ชุมนุมอัล กุรอานจะถูกพบเห็นโดยทั่วไป เป็นสิ่งที่สมควรที่เดียวที่ความกระตือรือร้นดังกล่าวนี้จะคงสภาพอยู่ตลอดไป และสี่สรวงของการนั่งชุมนุมอ่านคัมภีร์อัล กุรอานจะส่องประกายอยู่ต่อไปทุกๆ วันในมัสยิดทั้งหลาย

เพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวนี้ เป็นสิ่งที่ดีที่เดียวที่จะกำหนดเวลาเฉพาะเอาไว้ ตัวอย่างเช่น ก่อนการอะซานนมาซมัซริบ หรือภายหลังจากการนมาซมัซริบ-อีซา ซึ่งการรำลึกถึงอัลลอฮ์ในช่วงเวลา

เหล่านี้ได้ถูกเน้นย้ำเป็นอย่างมากในคัมภีร์อัล กุรอานและชะดิษ ในแต่ละคืนควรให้มีการนั่งล้อมวง ร่วมกันศึกษาและอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน โดยใช้ระยะเวลาประมาณ 15-30 นาที (โดยพิจารณาดู สภาพและความพร้อมของผู้เข้าร่วม) และแต่ละคนควรอ่านส่วนหนึ่งจากอัล กุรอาน ที่สำคัญนั้นจะต้อง ไม่เพียงแต่การอ่านเพียงอย่างเดียว ความหมายของโองการต่างๆ จะต้องถูกอ่านพร้อมไปด้วย หรือมี เช่นนั้นก็จงนำเอาคำสอนและคำสั่งต่างของบรรดาโองการออกมาพูดคุยกัน เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการ ปฏิบัติตามคัมภีร์อัล กุรอาน แต่ขออย่าทำให้พิจารณาถึงเวลาและสภาพของประชาชนด้วย หมายความว่า ใช้เวลาพอสังเขปแต่ให้ได้ประโยชน์

หากการร่วมชุมนุมลักษณะเช่นนี้เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในบรรดามัสยิดทั้งหลาย และมีแรง ดึงดูดใจ และดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง จะทำให้สังคมของเรามีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมครั้งยิ่งใหญ่ เกิดขึ้นอย่างแน่นอน

จะขอจบคำพูดของเราเกี่ยวกับมารยาทประการที่ 6 ด้วยกับคำกล่าวของท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ็อลฯ) ที่ว่า

“ผู้ใดก็ตามที่รักคัมภีร์อัล กุรอาน ดังนั้นเขาจงรักมัสยิดทั้งหลาย” (3)

อัล กุรอานคือพระดำรัสของพระเจ้า (กะลามุลลอฮ์) และมัสยิดก็เป็นบ้านของพระเจ้าเป็น เจ้า ทั้งสองคือนूर (รัศมี) ของพระเจ้าเป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้ผู้ที่รักคัมภีร์อัล กุรอานคือผู้ที่จะต้องรักมัสยิด และผู้ที่รักมัสยิดก็ต้องรักคัมภีร์อัล กุรอานด้วย ระหว่างคัมภีร์อัล กุรอานและมัสยิดนั้นมีสายสัมพันธ์ แห่งความเร้นลับอยู่ ฉะนั้นเราจึงใช้ความพยายามที่จะทำให้สายสัมพันธ์นี้ในโลกดunyaเป็นที่มั่นคงและ ดำเนินอยู่ตลอดไป.

มารยาทประการที่ 7

การอ่านจากตัวบทของคัมภีร์อัล กุรอาน

ส่วนหนึ่งจากคำสอนซึ่งบรรดาผู้นำผู้บริสุทธิ์ของเราได้ให้ไว้ในเรื่องเกี่ยวกับการอ่านอัล กุรอาน นั้นคือ การอ่านอัล กุรอานจากตัวบทของคัมภีร์อัล กุรอาน และพวกท่านได้เน้นในเรื่องนี้ไว้เป็นอย่างมาก เป็นไปได้ทีเดียวว่าสาเหตุของการเน้นเรื่องนี้ก็เพื่อให้เราได้รับประโยชน์จากรัศมี (นूर) ของคัมภีร์อัล กุรอาน เพื่อว่ามุสลิมทุกคนจะได้รับประโยชน์จากคัมภีร์อัล กุรอานมากยิ่งขึ้น และรัศมีของคัมภีร์อัล กุรอานนั้นจะได้ส่งผลต่อพวกเขา

อัล กุรอานคือคัมภีร์แห่งรัศมี (นूर)

พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงยิ่งใหญ่ได้แนะนำคัมภีร์ของพระองค์ในฐานะ “นุร” (รัศมี) ไว้ในหลาย
โองการในอัล กุรอาน ตัวอย่างเช่น พระองค์ทรงตรัสว่า

**“โอ้กลุ่มชนเอ๋ย! อันที่จริงได้มีหลักฐานหนึ่งจากองค์พระผู้อภิบาลของพวกเขาเจ้ามายัง
พวกเขาแล้ว และเราได้ประทานรัศมีอันชัดแจ้ง (อัล กุรอาน) ลงมายังพวกเขา” (บทอัล นิซาอ์
โองการที่174)**

**“ดังนั้น พวกท่านจงศรัทธามั่นต่อพระองค์และศาสนทูตของพระองค์ และต่อรัศมี (อัล
กุรอาน) ซึ่งเราได้ประทานลงมา” (บทอัล ตะฮอบูน โองการที่ 8)**

มิใช่แค่เพียงอัล กุรอานซึ่งเป็นคัมภีร์แห่งฟากฟ้าฉบับสุดท้ายที่คือรัศมี (นุร) แต่ทว่าคัมภีร์อื่นๆ
ก็คือรัศมีเช่นเดียวกัน

คัมภีร์อัล กุรอานได้แนะนำคัมภีร์เตารอตและอิลญิลไว้ในฐานะรัศมี (นุร) เช่นกัน ⁽¹⁾ เพราะ
คัมภีร์เหล่านี้คือแบบแผนสำหรับการดำเนินชีวิตที่ผาสุกไพบุลย์แห่งดุญยาและอาคิเราะฮ์ของมนุษย์ และ
ตราบที่มนุษย์ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดต่างๆ ของบรรดาคัมภีร์แห่งฟากฟ้ามากเพียงใด ความสำเร็จและ
ความไพบุลย์ของพวกเขาทั้งในดุญยาและอาคิเราะฮ์ก็จะเพิ่มมากขึ้น

การมองคัมภีร์อัล กุรอานคืออิบาดะฮ์

จากอารัมภบทที่กล่าวไปข้างต้น หากมีผู้ใดถามว่า เราควรจะทำอัล กุรอานจากตัวบทของ
คัมภีร์หรือควรอ่านจากความจำ ! เราก็จะตอบเขาว่า บังเอิญบุรุษผู้หนึ่งซึ่งมีนามว่า ‘อิสฮาก บิน อัม
มาร’ ได้ถามคำถามนี้จากอิมามซอดิก (อ.) เรื่องราวของการถามและคำตอบมีดังนี้คือ

ฉันได้กล่าวต่อท่านอิมาม (อ.) ว่า “ข้าพเจ้ายอมพลีเพื่อท่าน! ข้าพเจ้าท่องจำอัล กุรอานได้
ข้าพเจ้าควรจะทำอัล กุรอานจากความจำหรือว่าอ่านจากตัวคัมภีร์อัล กุรอานจึงจะดีกว่า!” ท่านอิมาม (อ.) ได้
ตอบว่า “จงอ่านมันพร้อมทั้งดูในคัมภีร์ เพราะสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ดีกว่า เจ้าไม่รู้หรือว่าการมองดูคัมภีร์นั้น
เป็นอิบาดะฮ์” ⁽²⁾

ในการอธิบายคำพูดของท่านอิมาม (อ.) ข้างต้นนี้ จำเป็นที่จะต้องกล่าวว่า การอ่านคัมภีร์อัล
กุรอานและการมองดูคัมภีร์อัล กุรอานนั้นคือการอิบาดะฮ์สองประการที่แยกจากกัน กล่าวอีกนัยหนึ่ง
บุคคลที่อ่านคัมภีร์อัล กุรอานจากความจำโดยไม่ได้อ่านดูอัล กุรอานนั้น เขาได้กระทำอิบาดะฮ์ประการ
เดียว และผลรางวัลของมันนั้นอยู่ ณ อัลลอฮ์ แต่ถ้าหากเขาได้อ่านมันโดยมองดูจากตัวบทของคัมภีร์อัล
กุรอาน เขาได้ทำอิบาดะฮ์เพิ่มอีกประการหนึ่งซึ่งเรียกว่า “การมองดูในคัมภีร์”

ท่านอบูซัร ได้รายงานจากท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ซึ่งท่านได้กล่าวว่า

“การมองดูในมุศัฟ หมายถึงคัมภีร์อัล กุรอานนั้น คืออิบาดะฮ์” (3)

โดยการคิดใคร่ครวญในเนื้อหาของฮะดีษบทนี้ เราจะได้รับบทสรุปว่า คัมภีร์อัล กุรอานคือมหาสมุทรที่เปลี่ยมล้นไปด้วยคุณค่าซึ่งมนุษย์ทุกคนสามารถที่จะรับประโยชน์ได้จากมัน นับจากมนุษย์ผู้มีความสมบูรณ์ ดังเช่นท่านศาสนทูตแห่งอิสลาม (ศ็อลฯ) และบรรดาอิมามผู้บริสุทธิ์ (อ.) จนถึงบุคคลที่มีความรู้น้อยหรือบางครั้งอาจรวมถึงคนที่ไม่มีความรู้ก็ตาม คัมภีร์อัล กุรอานคือสำหรับอาหารที่ถูกต้องและเป็นที่รับอาหารจากฟากฟ้า แต่แต่ละคนจะแสวงหาประโยชน์จากมันได้ตามปริมาณความพร้อมและความสามารถของตนเอง

ด้วยเหตุนี้บุคคลทั้งหลายซึ่งแม้บางทีพวกเขาอาจจะไม่มีความรู้ในการอ่าน พวกเขาก็สามารถที่จะเปิดคัมภีร์อัล กุรอานด้วยสภาพที่มีความสะอาด (ฏอฮาเราะฮ์) และวุฎูอ์ และมองดูตัวอักษรทั้งหลายของมัน และพระเจ้าผู้เป็นเจ้านั้นก็จะทรงบันทึกลงผลรางวัลของการอิบาดะฮ์ให้แก่พวกเขา

ข้อควรจำที่สำคัญ : สำหรับบรรดานักท่องจำอัล กุรอาน ซึ่งอยู่ในช่วงของการจดจำคัมภีร์อัล กุรอานเพื่อจะลำดับโองการต่างๆ ในความจำของพวกเขาจำเป็นต้องอ่านคัมภีร์อัล กุรอานโดยไม่มองดูตัวบทของคัมภีร์นั้นเป็นอีกกรณีหนึ่ง แต่สำหรับบรรดาบุคคลที่ไม่มีเจตนาจะฝึกฝนการจดจำคัมภีร์อัล กุรอาน สมควรอย่างยิ่งที่พวกเขาจะอ่านคัมภีร์อัล กุรอานโดยมองดูจากตัวบทคัมภีร์นั้น

ผลต่างๆ ของการอ่านโดยมองดูจากตัวบทคัมภีร์

1) ประโยชน์และการอิบาดะฮ์ของดวงตา : อวัยวะทุกส่วนของร่างกายในขณะที่ทำอิบาดะฮ์นั้นจะได้รับประโยชน์และโชคลผลต่างๆ ด้วย ตัวอย่างเช่น ในการทำวุฎูอ์ มือทั้งสอง ใบหน้าและเท้าทั้งสอง จะมีส่วนร่วมจากผลประโยชน์ของการทำวุฎูอ์นั้น และในการทำซอดาเกาะฮ์ (บริจาคทาน) มือที่คอยหยิบยื่นให้ก็จะมีส่วนร่วมในการได้รับผลรางวัลนั้น การมีส่วนร่วมประการหนึ่งในผลรางวัลต่างๆ ที่สำคัญของดวงตาจากการทำอิบาดะฮ์ก็คือการมองไปยังคัมภีร์อัล กุรอานอันทรงเกียรติ์นั่นเอง และโดยชื่อของการมองดูคัมภีร์อัล กุรอาน เราจะได้มอบโชคลผลจากการอิบาดะฮ์นี้ให้กับดวงตาของเรา

ท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า

“ท่านทั้งหลายจงมอบโชคลผลจากการทำอิบาดะฮ์ให้แก่ดวงตาของพวกท่าน” พวกเขาได้กล่าวขึ้นว่า “โชคลผลของดวงตาจากการอิบาดะฮ์นั้นคืออะไร โอ้ท่านศาสนทูตแห่งอัลลฮ์!” ท่านตอบว่า “คือการมองดูคัมภีร์และการคิดใคร่ครวญใน (เนื้อหาของ) มัน และการยึดเอาสิ่งนำพิศวางต่างๆ ของมันมาเป็นคติเตือนใจ” (4)

2) การพิทักษ์รักษาสิทธิของคัมภีร์อัล กุรอาน : คัมภีร์อัล กุรอานที่อยู่ตามบ้านเรือน มัสยิด และตามสถานที่ต่างๆ ทางศาสนานั้น แต่ละเล่มของอัล กุรอานนั้นมีสิทธิประการหนึ่งที่เป็นพันธะ

เหนือมุสลิมทุกคน และการปฏิบัติตามสิทธิของคัมภีร์อัล กุรอาน นั่นคือการเปิด การมองดูและการอ่าน มั่น ในบ้านทุกหลังโดยปกติแล้วจะมีคัมภีร์อัล กุรอานอยู่อย่างน้อยหนึ่งเล่ม บุคคลในบ้านบางคนจะเก็บ คัมภีร์อัล กุรอานนั้นไว้อย่างดี ห่อผ้าที่สวยงามและสะอาดเอาไว้และตั้งมันไว้บนสถานที่สูงที่บ้าน นั่น ถือเป็นการกระทำที่หน้ายกย่องอย่างหนึ่ง แต่การกระทำเช่นนั้นมิใช่การปฏิบัติตามสิทธิของอัล กุรอาน แต่การรักษาสิทธิของคัมภีร์อัล กุรอานนั่นคือการอ่านมัน

ในบ้านบางหลังมีคัมภีร์อัล กุรอานอยู่ในครอบครองหลายเล่มโดยมีตัวเขียนที่แตกต่างกัน ออกไป คำแนะนำประการหนึ่งของเราก็คือว่า บรรดาบุคคลที่อยู่ในบ้านนั้นๆ ควรจะจัดโปรแกรมให้ดีเพื่อ สามารถที่จะเปิดอ่านคัมภีร์อัล กุรอานเหล่านั้นได้ครบทุกเล่ม หากไม่สามารถใช้ประโยชน์จากมันได้ทั้งหมดแล้ว คัมภีร์อัล กุรอานนั้นจะไปร้องทุกข์ต่อพระผู้เป็นเจ้าของมัน

อิมามซอดิก (อ.) ได้กล่าวว่า สามสิ่งที่จะไปร้องทุกข์ต่อพระผู้เป็นเจ้าของมันจากบุคคลสามกลุ่มซึ่ง ได้แก่

“มัสยิดที่ร้างว่างซึ่งบุคคล (ที่อาศัยอยู่ข้างเคียง) ของมันไม่ไปมาหาสู่ในมัน ผู้รู้ที่อยู่ท่ามกลาง บรรดาผู้ไม่รู้ และคัมภีร์อัล กุรอานที่ถูกปิดไว้โดยที่ฝุ่นละอองเกาะติดบนมันโดยไม่ถูกอ่าน” (5)

3) การทำให้ความบาปของบิดามารดาเบาบางลง : บุคคลที่อ่านอัล กุรอานจากตัวบท คัมภีร์นั้น นอกจากจะทำให้ดวงตาของเขาได้รับประโยชน์จากรศมี (นूर) ของอัล กุรอานแล้ว ยังจะเป็น เหตุทำให้ความผิดบาปของบิดามารดาของตนเบาบางลงอีกด้วย ท่านอิมามซอดิก (อ.) ได้กล่าวว่า

“ผู้ใดก็ตามที่อ่านอัล กุรอานจากตัวบทของคัมภีร์ อัลลอฮ์จะทรงทำให้สายตาของเขาได้รับ ประโยชน์ และทำให้ (ความผิดบาป) เบาบางลงจากบิดามารดาของเขา แม้ว่าบุคคลทั้งสองจะเป็นผู้ ปฏิเสธก็ตาม” (6)

4) เป็นสาเหตุทำให้ขยายจำนวนคัมภีร์อัล กุรอาน : ถ้าหากทุกคนเคร่งครัดในการอ่าน คัมภีร์อัล กุรอานจากตัวบทของมัน การกระทำเช่นนี้จะ เป็นสาเหตุทำให้อัล กุรอานแพร่หลายละเพิ่ม จำนวนมากยิ่งขึ้น ผลก็คือคัมภีร์อัล กุรอานจะมีอยู่ในครอบครองของบุคคลทั้งหมด และความรักและความผูกพันต่อคัมภีร์อัล กุรอานก็จะเพิ่มทวีคูณยิ่งขึ้น.

มารยาทประการที่ 8

การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยเสียงดังและค่อย

การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยเสียงดังหรือด้วยเสียงค่อยนั้น อย่างไรดีกว่ากัน! ก่อนที่จะรับรู้ คำตอบอื่นๆ นั้น ขอให้เรามาศึกษาดูชะติษบทหนึ่งจากอิมามบาكير (อ.) ซึ่งท่านได้กล่าวว่า

“บุคคลใดก็ตามที่อ่านซูเราะฮ์ ‘อินนา อันซัลนา’ ด้วยเสียงดัง (ผลรางวัลของเขา) ประหนึ่งดัง นักรบที่ทำการศึกสงครามด้วยดาบ และใครก็ตามที่อ่านมันด้วยเสียงค่อย (ผลรางวัลของเขา) ประหนึ่งดัง บุคคลที่เกลือกกลิ้งอยู่บนกองเลือดของตนเองในหนทางของอัลลอฮ์” (1)

จากคำพูดของอิมามบาكير (อ.) เราได้รับบทสรุปว่า การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานไม่ว่าจะด้วย เสียงค่อยหรือเสียงดัง ทั้งสองถือว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า จากเหตุผลดังกล่าวนี้เอง ผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอาน ควรพิจารณาดูเงื่อนไขต่างๆ และสภาพของตนเอง เขาก็จะสามารถเลือกวิธีใดวิธีหนึ่งจากทั้งสองในการ อ่านคัมภีร์อัล กุรอานของตน บางช่วงเวลาสภาพเงื่อนไขต่างๆ ปรากฏขึ้นซึ่งการอ่านอัล กุรอานด้วย เสียงดังจะมีคุณค่ามากกว่า แต่บางช่วงเวลาการอ่านอัล กุรอานด้วยเสียงที่ค่อยถือเป็นเรื่องจำเป็น เราจะ พยายามอธิบายถึงกรณีเหล่านี้บนพื้นฐานของวิวาระฮ์ต่างๆ

การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยเสียงดัง

บุรุษผู้หนึ่งมีนามว่า ‘มุอาวิยะฮ์ บิน อัมมาร’ ได้ถามอิมามซอดิก (อ.) เกี่ยวกับการอ่านคัมภีร์ อัล กุรอานด้วยเสียงดัง อิมามตอบว่า “(การอ่านอัล กุรอานด้วยเสียงดังนั้น) ไม่มีปัญหาแต่อย่างใด!”

อิมามอะลี บิน ฮูเซน (อิมามซัยนุลอาบิตีน) (อ.) สำเนียงการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานของท่าน นั้นไพเราะกว่าประชาชนทั้งหมด ท่านมักจะอ่านอัล กุรอานด้วยเสียงที่ดังเพื่อให้บุคคลในครอบครัวได้ยิน และอิมามบาكير(อ.) ก็มีเสียงที่ไพเราะที่สุดใน การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานในยามศึกสงครามท่านจะตื่นขึ้นมา เพื่อทำมาฆซอลาตุลลัยน์และอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน ท่านจะอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยเสียงที่ดัง บรรดา ผู้ให้น้ำดื่มและบุคคลอื่นๆ ที่เดินทางผ่านมาจะหยุดยืนและฟังเสียงการอ่านอัล กุรอานของท่าน (2)

คุณค่าต่างๆ ของการอ่านอัล กุรอานด้วยเสียงดัง

ชะติษบทนี้และชะติษอื่นๆ ที่มีเนื้อหาคล้ายคลึงกัน ได้ชี้ให้เราได้รับรู้ว่าการอ่านอัล กุรอานด้วย เสียงดังนั้นมีคุณประโยชน์มากทีเดียว ถ้าหากผู้อ่านอัล กุรอานได้คิดใคร่ครวญถึงแง่มุมเหล่านี้เขาจะ ประจักษ์ว่า การอ่านอัล กุรอานด้วยเสียงดังนั้นมีความประเสริฐมากกว่าการอ่านด้วยเสียงค่อย ใน เนื้อหาส่วนนี้เราจะมาพิจารณาโดยสรุปถึงสาเหตุที่ทำให้การอ่านอัล กุรอานด้วยเสียงดังนั้นมีความ ประเสริฐว่าการอ่านด้วยเสียงค่อย และผลต่างๆ ของมัน

1) บิดามารดาที่อ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยเสียงดังภายในบ้านของตน จะส่งผลในทางฝึกฝน และขัดเกลาจิตใจลูกๆ ของตนเอง จะทำให้พวกเขามีความรักและความผูกพันต่อคัมภีร์อัล กุรอาน

2) การอ่านอัล กุรอานด้วยเสียงดังจะทำให้เกิดสมาธิมากขึ้น และจะช่วยให้จิตใจมุ่งมั่นตรง ในขณะอ่าน ในสภาพเช่นนั้นผู้อ่านอัล กุรอานจะสามารถมุ่งความสนใจไปยังความหมายของอัล กุรอาน ได้มากกว่า

3) จะช่วยขจัดความเกียจคร้านและความเหนื่อยหน่ายให้หมดไปจากผู้อ่านอัล กุรอาน และจะช่วยเพิ่มอรรถรสและความกระปรี้กระเปร่าในการอ่านให้มากยิ่งขึ้น

4) เมื่อเสียงอ่านอัล กุรอานอันไพเราะจับใจของผู้อ่านได้ดังขึ้น และได้ยินไปยังบุคคลอื่นๆ ก็ส่งผลเข้าสู่กันบึงแห่งจิตใจและวิญญาณของพวกเขา เป็นไปได้มากทีเดียวที่จะสร้างแรงบันดาลใจต่อบุคคลเหล่านั้นและหันกลับมาสู่คัมภีร์อัล กุรอาน ถ้าหากพวกเขาไม่สามารถอ่านอัล กุรอานได้ จะทำให้เขาอยากที่จะศึกษาเรียนรู้การอ่านมัน หรือหากพวกเขาไม่ค่อยคุ้นเคยกับการอ่านอัล กุรอาน จะทำให้เขาเกิดความรักความผูกพันกับการอ่านมัน และที่เหนือไปกว่านั้นบางทีการอ่านที่ไพเราะจับใจของผู้อ่านอัล กุรอาน อาจเป็นสาเหตุปลุกจิตสำนึกของมนุษย์ให้ตื่นจากภวังค์แห่งความหลับใหล เผอเรอ และการประพฤติดีชั่ว และจะชี้นำเส้นทางชีวิตของพวกเขาไปสู่หนทางแห่งทางนำ (ฮิดายะฮ์)

ในหน้าประวัติศาสตร์มีไม่น้อยเลยทีเดียวที่บุคคลจำนวนมากเมื่อได้ยินโองการหนึ่งๆ จากบรรดาโองการของพระผู้เป็นเจ้า ทำให้พวกเขาเกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิต และเพียงชั่วพริบตาของการได้รับฟังโองการนั้นๆ ทำให้พวกเขาได้สำนึกตัวและเลิกละจากความชั่วร้ายทั้งหมด ตัวอย่างจากบุคคลเหล่านั้นคือ 'ฟุฏฏัล บิน อัยยาฏ' เขาได้ถูกรู้จักในฐานะผู้รายงานฮะดีษคนหนึ่งจากอิมามซอดิก (อ.) และเป็นผู้มีความสมถะ (ซาคิต) ผู้เรื่อรนามคนหนึ่งในยุคสมัยของท่าน ในช่วงปลายชีวิต ฟุฏฏัล ได้ใช้ชีวิตอยู่เคียงข้างอัล กะอ์บะฮ์ และได้อำลาโลกนี้ไป ณ ที่แห่งนั้นในวันอาชูรอ ในขณะที่ช่วงเริ่มต้นชีวิตของเขานั้นเขาเป็นโจรปล้นสะดมที่ร้ายกาจยิ่งคนหนึ่ง ซึ่งประชาชนทั้งหมดต่างขวิญญูวาเมื่อได้ยินชื่อเขา

ในคำเค้นหนึ่ง ฟุฏฏัล ได้ร่างกายเพื่อจะเข้าสู่บ้านหลังหนึ่งเพื่อปฏิบัติกรอันชั่วร้ายของตนเอง แต่ทว่าในบ้านอีกหลังหนึ่งซึ่งอยู่ในบริเวณรอบๆ นั้น มีชายผู้มีศรัทธาคนหนึ่งได้ตื่นขึ้นในท่ามกลางความเงียบสงัดของยามราตรี ซึ่งได้หมกมุ่นอยู่กับการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน เมื่อเขาได้อ่านมาถึงโองการนี้คือ

“ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่หัวใจของพวกเขาจะนบนอมต่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และต่อสัจธรรมที่ลงมายังพวกเขา” (บทอัล ฮะดีด โองการที่ 16)

โองการนี้ประหนึ่งดั่งมีดโกนที่บาดลงบนหัวใจของฟุฏฏัล ร่างกายของเขาได้สั่นสะท้านอย่างรุนแรง เขาได้ตกอยู่ในภวังค์แห่งความครุ่นคิดชั่วขณะหนึ่งว่า ผู้ใดหรือที่ได้พูดสิ่งนี้! พูดกับใครกระนั้นหรือ! เขากล่าวกับตัวเองว่า “โอ้ฟุฏฏัลเอ๋ย! คัมภีร์อัล กุรอานกำลังพูดกับเจ้า!!” ทันใดนั้นเองเสียงของฟุฏฏัลก็ดังขึ้น และเขาได้พูดซ้ำคำพูดประโยคนั้นว่า “ใช่แล้ว! ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ถึงเวลาแล้ว ใช่แล้ว! ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ถึงเวลาแล้ว!!!”

ฟุฏฏัลได้ยกหน้าขึ้นสู่ฟากฟ้า เขาได้กล่าวด้วยหัวใจที่สำนึกผิด และทำการสารภาพผิด (เตาบะฮ์) ว่า

“โอ้พระเจ้า! แท้จริงข้าพระองค์ขอสารภาพผิดต่อพระองค์ และข้าพระองค์ขอวาง (เงื่อนไข) การสารภาพผิด (เตาบะฮ์) ของข้าพระองค์ด้วยการอยู่เคียงข้างบัลลังก์ฮะรออม (บ้านของพระองค์) ตลอดไป” (3)

การอ่านอัล กุรอานด้วยเสียงค่อย

จากบรรดาวิชายะฮ์ที่ได้รายงานไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้ ทั้งในบรรดาหนังสือฮะดีษของชีอะฮ์และอะฮ์ลิ ลซุนนะฮ์นั้น สามารถที่จะสรุปได้ว่า ในสภาพเงื่อนไขต่างๆ ดังต่อไปนี้เป็นสิ่งสมควรที่เราจะอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยเสียงค่อย

1) เมื่อมนุษย์กลัวว่าการอ่านอัล กุรอานด้วยเสียงดังจะเป็นสาเหตุของการแสดงตนและการโอ้อวด (รียาฮ์) เนื่องจากว่าการโอ้อวดนั้นไม่เพียงแต่จะทำให้ทุกๆ การอิบาดะฮ์ไร้คุณค่าเท่านั้น ในทางตรงกันข้าม จะเป็นสาเหตุทำให้มนุษย์ออกห่างจากพระเจ้า

2) ในสถานที่ซึ่งการอ่านอัล กุรอานด้วยเสียงดัง จะก่อให้เกิดความรำคาญใจและเป็นกรวนกรวมบุคคลอื่นๆ ตัวอย่างเช่น การอ่านในช่วงเวลาพักผ่อนหรือการหลับนอนของเพื่อนบ้าน หรือในสถานที่ซึ่งการอ่านอัล กุรอานด้วยเสียงดังจะไปรบกวนสมาธิการทำอิบาดะฮ์ของผู้อื่น เช่น ถ้าหากมีผู้ศรัทธาจำนวนหนึ่งกำลังหมกมุ่นอยู่กับกรรมมาซหรือการอิบาดะฮ์อื่นๆ และเสียงจากการอ่านอัล กุรอานอ่านดังจะไปทำลายสมาธิของพวกเขา ฉะนั้นจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงจากการอ่านอัล กุรอานด้วยเสียงดัง

3) การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยเสียงดัง จะนำมาซึ่งอันตรายและภัยร้ายต่อร่างกายของมนุษย์ (ผู้อ่าน) ในกรณีเช่นนี้เขาไม่มีสิทธิ์ที่จะอ่านอัล กุรอานเสียงดัง เพราะว่าการทำร้ายร่างกายนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม (ฮะรออม) ในขณะที่การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานเป็นมุสตะฮับ และศาสนาไม่อนุญาตให้เรากระทำสิ่งที่เป็นมุสตะฮับ แต่ในขณะที่เดียวกันมันกลับเป็นสาเหตุที่ทำให้ต้องกระทำในสิ่งที่ฮะรออม (ต้องห้าม).

มารยาทประการที่ 9

การอ่านด้วยเสียงที่ไพเราะ

การมีเสียงอันไพเราะคือเนี้ยะฮ์มัด (ความโปรดปราน) อย่างหนึ่งที่พระเจ้าทรงมอบให้

มนุษย์โดยธรรมชาติเป็นผู้ที่รักและชอบความสวยงาม สำหรับมนุษย์แล้วทุกๆ สิ่งที่มีความสวยงามจะก่อให้เกิดความชื่นชมชื่น ส่วนหนึ่งจากบรรดาความโปรดปราน (เนี้ยะฮ์มัด) ที่พระเจ้าทรงมอบให้ นั่นคือเสียงอันไพเราะจับใจ ซึ่งพระเจ้าทรงมอบให้กับมนุษย์บางคน น้ำเสียงอันไพเราะและจับใจนี้คือสิ่งที่สูงส่งกว่าความสวยงามทั้งหมด

ท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ได้กล่าวว่า

“แท้จริงส่วนหนึ่งจากสิ่งที่มีความสวยงามมากที่สุดของความสวยงามทั้งปวง นั่นคือบทกวีที่ไพเราะและการมีน้ำเสียงอันไพเราะ” (1)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้เอง พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงเมตตาจึงได้ทรงมอบของขวัญอันยิ่งใหญ่ให้แก่ มุสลิมผู้ถูกเลือกสรร (ศาสดาแห่งพระผู้เป็นเจ้า) เพื่อจะเป็นสาเหตุทำให้การเรียกร้องเชิญชวนของพวกเขาทำนองนั้นมีแรงดึงดูดใจมากยิ่งขึ้น อิมามซอดิก (อ.) ได้กล่าวว่า

“อัลลอฮ์ผู้ทรงเกริกเกียรติ ผู้ทรงเกรียงไกร มิได้ส่งศาสดาท่านใดมา เว้นแต่จะต้องมีเสียงที่ไพเราะ” (2)

หน้าที่ของบรรดาบุคคลที่มีเสียงอันไพเราะกับคัมภีร์อัล กุรอาน

เมื่อเสียงอันไพเราะคือ ความโปรดปราน (เนียะฮ์มัด) ประการหนึ่งจากพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นมุสลิมทุกคนที่ได้รับของขวัญอันนี้ (มุสลิมส่วนใหญ่ได้รับสิ่งนี้) จำเป็นที่พวกเขาจะต้องขอบคุณต่อเนียะฮ์มัดดังกล่าว การขอบคุณต่อความโปรดปรานนี้ก็คือการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยเสียงอันไพเราะของตน เพื่อว่านอกจากตนเองจะได้รับประโยชน์จากมันแล้ว ยังจะทำให้บุคคลอื่นๆ ในสังคมได้แรงดึงดูดใจจากคัมภีร์อัล กุรอาน เกิดความรักความผูกพันต่ออัล กุรอาน เนื่องจากเสียงที่ไพเราะจับใจของเขา

เสียงที่ไพเราะคือเครื่องประดับของอัล กุรอาน

สิ่งที่สวยงามขั้นสูงสุดคือพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสูงส่ง และทุกๆ ความสวยงามทั้งปวงนั้นมีแหล่งที่มาจากพระองค์ พระองค์คือบ่อเกิดแห่งความสวยงามทั้งหมด ด้วยเหตุนี้พระคำ (กะลาม) ของพระองค์จึงเป็นคำพูดที่สวยงามที่สุดเช่นกันไม่มีคำพูดใดๆ ที่จะมีความงดงามสละสลวยเท่าเทียมกับคัมภีร์อัล กุรอานได้ โดยที่แม้แต่บรรดาศัตรูที่ร้ายกาจที่สุดของอัล กุรอานเองก็ยังคงยอมสรรภาพในสิ่งนี้ ตัวอย่างเช่น วัลลิด บิน มุสเอยะฮ์ หนึ่งในบรรดาผู้นำแห่งเผ่ากุเรซ และเป็นศัตรูที่ร้ายกาจยิ่งต่ออิสลาม ซึ่งตัวเขาเองนั้นเป็นนักกวีผู้ยิ่งใหญ่แห่งอาหรับคนหนึ่งทีเดียว เขาได้กล่าวเกี่ยวกับคัมภีร์อัล กุรอานเช่นนี้ว่า

“แท้จริงเมื่อครูนี ฉันได้อินคำพูดหนึ่งจากมุฮัมมัด มันไม่ใช่คำพูดของมนุษย์และไม่ใช่ว่าคำพูดของภูิน แท้จริงมันช่างมีความหวานซึ่ง (เกินคำบรรยาย) และแท้จริงมันช่างมีความงดงามจับใจ” (3)

หากคัมภีร์อัล กุรอานซึ่งโองการทั้งหลายของมันนั้นมิ่งงาม ได้ถูกอ่านด้วยเสียงที่งดงามของผู้อ่าน ความงดงามและความสวยงามของมันก็จะเพิ่มเป็นสองเท่า และจะเข้าประทับอยู่ในหัวใจ

ทั้งหลาย การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยความไพเราะนั้นนับว่ามีคุณค่าอย่างยิ่ง ถึงขั้นที่ท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ได้กล่าวว่า มันคือเครื่องประดับของอัล กุรอาน

“แท้จริงการมีเสียงที่ไพเราะนั้น คือเครื่องประดับสำหรับคัมภีร์อัล กุรอาน” (4)

ผลของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยความไพเราะ

บางทีอาจจะมีการถามว่า ทำไมถึงต้องเน้นอย่างมากเหลือเกินเกี่ยวกับการอ่านอัล กุรอานด้วยน้ำเสียงที่ไพเราะ ! สิ่งที่สำคัญคือเราต้องให้เกียรติต่อคัมภีร์อัล กุรอาน อย่าอ่านแบบรีบเร่งแต่จงด้อยๆ อ่าน! ขอกล่าวตอบว่า บรรดานักภาษาและนักวรรณคดีศึกษาเกี่ยวกับภาษาอาหรับ ต่างเชื่อกันว่าแม้คัมภีร์อัล กุรอานจะไม่ใช้บทกวี แต่มีท่วงทำนองเสียงและมีท่วงทำนองอันเป็นการเฉพาะ ไม่มีบทร้อยแก้วใดๆ ในภาษาอาหรับที่จะมีคุณลักษณะพิเศษเช่นนี้ และด้วยเหตุนี้เองเมื่อคัมภีร์อัล กุรอานได้ถูกอ่านขึ้นด้วยเสียงอันไพเราะจะส่งผลต่อจิตวิญญาณอย่างน่าประหลาดในตัวผู้ฟัง (แม้แต่บุคคลที่ไม่ใช่มุสลิม) เราได้อ่านพบอย่างมากมายในชีวิตประวัติของบรรดากอรี (นักอ่าน) ผู้มีชื่อเสียง ซึ่งการอ่านอัล กุรอานของพวกเขานอกจากจะส่งผลอันลุ่มลึกต่อบรรดามุสลิมแล้ว ยังส่งผลต่อผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมเช่นเดียวกัน โดยที่ได้กลายเป็นสาเหตุแห่งการนำทาง (ฮิदाเยฮ์) และการเข้ารับอิสลามของพวกเขา

ไม่แหว่ที่เดียวที่เราจะมารับฟังเกี่ยวกับการส่งผลอันลุ่มลึกของการอ่านอัล กุรอานด้วยเสียงที่ไพเราะจากคำพูดของท่านอุสตาส ซะอีด อัลลามะฮ์ อายะตุลลอฮ์ มุญาฮิดฮารี (รฎ.) ซึ่งท่านกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าเอง...รู้สึกมีความสุขจริงๆ จากการได้รับฟังอัล กุรอาน...และรู้สึกได้อย่างแท้จริงถึงความไพเราะของอัล กุรอาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมันได้ถูกอ่านด้วยน้ำเสียงที่อ่อนโยนและไพเราะ บรรดาอัล กุรอานที่อัปดุลบาซิฏได้อ่าน...บางส่วนของมัน โดยเฉพาะส่วนที่เขาได้เลือกให้ท่วงทำนองที่สอดคล้องกับเนื้อหาของโองการ มันจะส่งผลอย่างน่าประหลาด ตัวอย่างเช่น โองการ “

” หรือซูเราะฮ์ “ ส่วนใหญ่ของสิ่งที่เขาอ่านจะมีลักษณะ

เช่นนี้ เขาได้อ่านซูเราะฮ์ “ ด้วยน้ำเสียงและท่วงทำนองที่

สอดคล้องกับความหมายของมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อข้าพเจ้าได้รับฟังอัล กุรอานด้วยท่วงทำนองเช่นนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขอย่างมาก”

ความหวานซึ้งและความไพเราะของอัล กุรอานนี้ (และการที่) ไม่ว่ามันจะถูกอ่านซ้ำเท่าใด ความหวานซึ้งของมันก็ไม่ลดพร่องลงไป มันคือส่วนหนึ่งจากความมหัศจรรย์ (มุอัญญิบَات) ของคัมภีร์อัล กุรอาน (5)

ผู้อ่านที่มีเสียงที่ไพเราะ

ขอให้บรรดาผู้อ่านที่มีเกียรติ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดานักกอรีอัล กุรอาน จงอยู่ร่วมกับเราต่อไปเพื่อท่านทั้งหลายจะได้รับรู้ว่่านักอ่านอัล กุรอานที่มีเสียงไพเราะที่สุดคือใคร บังเอิญมีบุคคลหนึ่งได้ถามเกี่ยวกับเรื่องนี้จากท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ท่านได้ตอบแก่เขาตั้งเนื้อหาต่อไปนี้

ได้มีผู้ถามท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ว่า “มนุษย์คนใดที่มีเสียงอ่านอัล กุรอานที่ไพเราะที่สุด!” ท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ได้ตอบว่า “บุคคลผู้ซึ่งเมื่อท่านได้ยินการอ่านของเขา ท่านได้ประจักษ์ว่าแท้จริงเขามีความหวาดกลัวต่ออัลลอฮ์” (6)

ความเกรงกลัวต่อพระผู้เป็นเจ้า คือบรรทัดฐานสำหรับผู้อ่านอัล กุรอาน ผู้อ่านซึ่งได้สร้างความสวยงามให้แก่อัล กุรอานด้วยเสียงอันไพเราะของเขา ฉะนั้นนักอ่านผู้มีน้ำเสียงที่ไพเราะที่สุดคือผู้ซึ่งสัญลักษณ์แห่งความเกรงกลัวอัลลอฮ์และวันแห่งการตอบแทนตัดสินได้เป็นที่ปรากฏในคำพูดและการกระทำต่างๆ ของเขา รูปลักษณะภายนอกของเขาคือรูปลักษณะภายนอกแบบอิสลาม คำพูดของเขาคืออัล กุรอาน เขาเป็นผู้ชี้แนะคนอื่นในการปฏิบัติตามข้อบังคับใช้ (วาญิบ) และละทิ้งจากสิ่งต้องห้าม (มุฮ์ร็อมาต) ทั้งหลาย และในการปฏิบัติภารกิจทางสังคม เขาก็เป็นผู้ล่วงหน้าคนอื่น ถ้าหากผู้อ่านอัล กุรอานสามารถปฏิบัติได้ถึงขั้นนี้ ก็ขอแสดงความปิติยินดีต่อเขาด้วย ความสำเร็จและความไพบูรณ์ได้ประสบกับเขาแล้ว.

มารยาทประการที่ 10

การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยสำเนียงอาหรับ

อีกประการหนึ่งจากมารยาทที่สำคัญของการอ่านอัล กุรอาน คือการอ่านด้วยสำเนียงภาษาอาหรับ เช่นคนที่ภาษาแม่ของเขาไม่ใช่ภาษาไทย เมื่อเขาต้องการที่จะพูดภาษาไทย และเขาไม่ได้เรียนรู้หรือฝึกฝนสำเนียงภาษาไทยให้ดีพอ คำพูดของเขาจะดูขัดหูผู้ฟัง และเป็นไปได้มากที่เดียวที่การไม่รักษาสำเนียงของภาษาไทยอาจทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจคำพูดของเขา ในทำนองเดียวกัน เมื่อใดก็ตามที่เราปรารถนาที่จะสนทนาโดยใช้ภาษาต่างประเทศภาษาใดๆ ก็ตาม จำเป็นที่เราจะต้องใช้ความพยายามพูดออกมาด้วยสำเนียงเฉพาะของภาษานั้นๆ เพื่อที่จะทำให้บุคคลที่เราสนทนาด้วยเข้าใจและฟังพอใจในภาษาของเราที่เราใช้พูดกับเขา

บรรดาท่านผู้นำแห่งอิสลามกับการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยสำเนียงภาษาอาหรับ

จุดประสงค์ของเราจากคำว่า “สำเนียง” ภาษาอาหรับนั่นก็คือ ท่วงทำนองของภาษาอาหรับนั่นเอง หมายความว่ามุสลิมทุกคนซึ่งภาษาแม่ของเขาไม่ใช่ภาษาอาหรับ จำเป็นที่เขาจะต้องใช้ความพยายามฝึกฝนอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยท่วงทำนองและสำเนียงของภาษาอาหรับ นี่ก็คือคำพูดของบรรดาผู้นำแห่งอิสลาม ดังเช่นที่อิมามซอดิก (อ.) ได้กล่าวว่า

“ท่านทั้งหลายจงอ่านอัล กุรอาน (ให้ชัดเจนและด้วยสำเนียง) แบบอาหรับ เพราะแท้จริงคัมภีร์อัล กุรอานนั้นคือภาษาอาหรับ” (1)

บางที่อาจจะมีคนบางคนพูดออกมาอย่างทันควันว่า ถ้าเช่นนั้นหน้าของมุสลิมกลุ่มหนึ่งที่ไม่ใช่ชาวอาหรับ ซึ่งไม่สามารถอ่านอัล กุรอานด้วยภาษาอาหรับที่ชัดเจนได้นั้นคืออะไร! พวกเขาไม่ต้องอ่านอัล กุรอานกระนั้นหรือ!!

เรามีได้ต้องการพูดเช่นนั้น! แต่เราจะขอกล่าวว่า มันแตกต่างกันระหว่างความสามารถกับความไม่ต้องการหรือความไม่พยายาม

ท่านอมีรุลมุมีนีน อะลี อิบนิ อบีฏอลิบ (อ.) ได้กล่าวในคำพูดอันทรงคุณค่าประโยคหนึ่งของท่านว่า

“ค่าของคนนั้นอยู่ที่ขอบเขตแห่ง (ความพยายามและ) ความมุ่งมั่นของเขา” (2)

มุสลิมเราบางคนทุ่มเทความพยายามและความมุ่งมั่นโดยใช้เวลาและปัจจัยต่างๆ เพื่อกิจการจำนวนมากที่เกี่ยวกับเรื่องทางโลก (دنیا) แม้กระทั่งกิจการต่างๆ ที่ไม่มีความจำเป็น แต่พวกเขากลับไม่พร้อมที่จะทุ่มเทเวลาและความเหนื่อยยากบางส่วนเพื่อกิจการงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องของจิตวิญญาณ ซึ่งจะนำมาซึ่งความสุขและความไพบลูย์สำหรับชีวิตทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ฉะนั้นหากเรามีความรักความผูกพันต่อคัมภีร์อัล กุรอาน และเรารักในพระดำรัสแห่งพระผู้เป็นเจ้า และภายใต้ร่มเงาแห่งการอ่านอัล กุรอาน เราปรารถนาที่จะไปให้ถึงซึ่งผลรางวัลและการตอบแทนที่ไร้ขอบเขตแล้ว มันยุติธรรมใช่ไหม! ที่เราจะใช้ความอุตสาหะพยายามสักหน่อย และฝึกอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยกับมารยาทต่างๆ ของมัน และด้วยท่วงทำนองและสำเนียงแบบภาษาอาหรับ!

ในการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานนั้น บางคนอ่านด้วยความเกียจคร้านและบางครั้งก็อาจแบบตามใจที่ตัวเองต้องการ (ในขณะที่กิจการงานอื่นๆ ทางโลกนี้กลับไม่เป็นเช่นนั้น) เขาคิดแต่เพียงว่าทำอย่างไรจะอ่านให้ได้มากที่สุด โดยเข้าใจเอาเองว่าจะทำให้ตนเองได้รับผลรางวัลในการอ่านมากกว่า

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้เอง สำหรับบุคคลเหล่านี้แล้วไม่ใช่เรื่องสำคัญอะไรที่จะอ่านอัล กุรอานผิดๆ หรือใส่สระระกัตผิดๆ ฎุกๆ หรืออ่านตกอ่านเกินไป ท่านผู้อ่านที่มีเกียรติ! สิ่งนี้ถือเป็นการไม่ให้เกียรติต่อคัมภีร์อัล กุรอาน การอ่านในลักษณะเช่นนี้นอกจากจะไม่มีผลรางวัลใดๆ แล้ว ยังจะเป็นดังเช่นที่ *ชะฮีด* นักกวีผู้ยิ่งใหญ่ได้กล่าวว่า

“หากท่านอ่านอัล กุรอานด้วยวิธีเช่นนี้ ท่านกำลังทำลายความรุ่งโรจน์ของชาวมุสลิม”

แน่นอนยิ่ง! หากผู้ใดที่ได้พยายามแล้ว และใช้เวลาที่จะศึกษาเรียนรู้ถึงกฎเกณฑ์ที่จำเป็นของการอ่านภาษาอาหรับแล้ว แต่ทำอย่างไรเขาก็เอาดีไม่ได้! เมื่อเป็นเช่นนั้นเขาก็หมดภาระหน้าที่ และพระผู้เป็นเจ้าก็จะทรงตอบแทนรางวัลการอ่านอัล กุรอานแบบสำเนียงไม่ใช่อาหรับของเขาเท่าเทียมกับรางวัลของการอ่านที่ถูกต้องชัดเจนแบบอาหรับ ดังเช่นที่อิมามซอดิก (อ.) ได้กล่าวถึงในประเด็นนี้

ฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องใช้ความพยายามและความมุ่งมั่น และใช้เวลาสักเล็กน้อยเท่าที่ท่านสามารถในการศึกษาเรียนรู้การอ่านอัล กุรอานด้วยสำเนียงที่ถูกต้องและชัดเจน

ขั้นตอนต่างๆ ของการอ่านอัล กุรอานด้วยสำเนียงอาหรับ

การอ่านอัล กุรอานให้เป็นสำเนียงภาษาอาหรับนั้นมีขั้นตอนต่างๆ หลายขั้นตอน เราจะอธิบายโดยสังเขปเพื่อแต่ละคนจะได้นำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติและการเรียนรู้มันตามขอบเขตแห่งความพร้อมและความพยายามของตน เพื่อจะทำให้การอ่านอัล กุรอานของเขาได้รับคุณค่าและผลรางวัลอย่างสมบูรณ์

ขั้นตอนแรก : ในการศึกษาคัมภีร์อัล กุรอานในขั้นตอนนี้ จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้วิธีการออกเสียงที่ถูกต้องของบรรดาคำตัวอักษรอาหรับเสียก่อน เพราะการออกเสียงและต้นกำเนิดเสียงของอักษรอาหรับจำนวนมากนั้นแตกต่างกับอักษรภาษาไทยมากทีเดียว

นี่คือขั้นตอนสำคัญในการอ่านอัล กุรอานให้ถูกต้อง เพื่อจะได้ไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความหมายต่างๆ ของบรรดาคำและประโยค เพราะว่าในหลายๆ กรณีที่การออกเสียงอักษรผิดจะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะขอยกให้ดูเป็นตัวอย่างดังต่อไปนี้

คำผิด	คำถูก
เข็มเจาะรองเท้า	หนทาง
ผู้ปลั่งพลาด, ผู้สิ้นไถล	ผู้หลงผิด
ความมุ่งมั่น, การตัดสินใจแน่วแน่	ผู้ยิ่งใหญ่

ขั้นตอนที่สอง : การศึกษาเรียนรู้โดยสรุปเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ต่างๆ ของวิชาตัลฟุฮฺ ออย่างไรรก็ตาม การเรียนรู้การสอนจำเป็นต้องประกอบด้วยฝึกรับฟัง และการฝึกรับฟังหรือฝึกฝนนั้นจะต้องกระทำจนกระทั่งผู้อ่านอัล กุรอานสามารถอ่านเป็นสำเนียงภาษาอาหรับได้อย่างชัดเจน สรุปแล้วการเรียนรู้ในขั้นตอนนี้คือการปฏิบัติตามคำสั่งเสียของอิมามซอดิก (อ.) ที่กล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจงอ่านอัล กุรอานให้ชัดเจนและด้วยสำเนียงอาหรับ”

ขั้นตอนที่สาม : ในขั้นตอนนี้คัมภีร์อัล กุรอานจะถูกอ่านด้วยท่วงทำนองแบบอาหรับ ในสภาพที่ผู้อ่านจะต้องพิจารณาถึงความหมายและเนื้อหาของโองการต่างๆ ด้วย หมายความว่าผู้อ่านอัล กุรอานจะต้องมีความรู้ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับ ถึงขั้นที่สามารถรับรู้ได้ว่าโองการทั้งหลายที่ได้อ่านไปนั้นบอกอะไรแก่เขา และเขาจะทำให้ท่วงทำนองการอ่านของตนสอดคล้องกับความหมายของโองการเหล่านั้น

กล่าวอีกนัยหนึ่ง เขาจะต้องอ่านโองการแต่ละโองการโดยพิจารณาความหมายของมันพร้อมกับท่วงทำนองที่สอดคล้องกลมกลืนของมัน สามารถกล่าวได้ว่าการอ่านอัล กุรอานในลักษณะเช่นนี้คือการดำเนินตามคำพูดของท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ที่ได้กล่าวว่า

“ท่านทั้งหลายจงอ่านอัล กุรอานด้วยท่วงทำนองและน้ำเสียงแบบอาหรับ และจงระมัดระวังจาก
ท่วงทำนองของบรรดาผู้ละเมิด (ฟาซิก) และบรรดาผู้ประพฤติบาปใหญ่” (3)

การรับท่วงทำนองของอัล กุรอาน

บรรดาผู้เชี่ยวชาญภาษาอาหรับและนักค้นคว้าเกี่ยวกับคัมภีร์อัล กุรอานจำนวนมากมีความเชื่อ
ว่า คัมภีร์อัล กุรอานนั้นมีท่วงทำนองอันเป็นเฉพาะและไม่มีตัวบทภาษาอาหรับใดๆ ที่จะสามารถอ่าน
ด้วยท่วงทำนองแบบคัมภีร์อัล กุรอานได้ ท่านมัรฮูม อุตตาซ ซะฮีด มุฏาอะฮ์ฮารี ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้
ว่า

“อีกประเด็นหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับวิธีการของอัล กุรอาน ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้รับความสนใจมานับตั้งแต่
อดีต นั่นคือประเด็นของการรับท่วงทำนองของคัมภีร์อัล กุรอาน สิ่งนี้นับเป็นเรื่องที่น่ามหัศจรรย์อย่างยิ่ง
เท่าที่พวกเขา (นักวรรณคดีภาษาอาหรับ) ได้ชี้ให้เห็นในบรรดาภาษาทั้งหลายนั้น นอกจากบทกวีเท่านั้น
ที่รับท่วงทำนอง ท่วงทำนองที่แท้จริงซึ่งนักดนตรีคนหนึ่งสามารถสร้างท่วงทำนองให้แก่มันได้ นั่นคือบท
กวีซึ่งเป็นสิ่งที่รับท่วงทำนอง...คัมภีร์อัล กุรอานจากมุมมองหนึ่งเรารู้ว่ามันไม่ใช่บทกวี...คัมภีร์อัล กุ
รอานเป็นบทร้อยแก้วเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นที่รับท่วงทำนอง และนี่คือประเด็นหนึ่งซึ่งได้รับความสนใจมา
นับตั้งแต่ยุคเริ่มต้นของอิสลาม” (4)

ผลการอ่านในลักษณะเช่นนี้ จะได้รับทั้งตัวผู้อ่านเองและผู้ที่ได้รับฟังคัมภีร์อัล กุรอาน เมื่อ
ผู้อ่านได้อ่านอัล กุรอานในลักษณะเช่นนี้ เขาจะรู้สึกว่าคุณค่าที่อัล กุรอานได้สนทนาคือตัวของเขา
เอง สภาพเช่นนี้จะส่งผลกระทบต่ออันลุ่มลึกในตัวผู้อ่านอัล กุรอาน ถึงขั้นที่สภาพดังกล่าวจะยังคงอยู่ใน
ความรู้สึกของเขาต่อไปอีกนานภายหลังจากการอ่าน และบรรดาผู้ฟังก็เช่นกันที่รับรู้ถึงความหมายของ
โองการต่างๆ ของคัมภีร์อัล กุรอาน เขาจะได้รับความรู้สึกเช่นนี้ด้วย หมายความว่าเขามีความรู้สึกว่า
คัมภีร์อัล กุรอานซึ่งเป็นพระดำรัสของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ (กะลามุลลอฮ์) นั้นกำลังสนทนากับตัวเขา และจาก
สภาพเช่นนี้ในที่สุดแล้วจะส่งผลในทางปฏิบัติในพฤติกรรมและการกระทำของบรรดาผู้รับฟังอัล กุรอาน

การอ่านในลักษณะเช่นนี้คือแบบอย่างของการอ่านอัล กุรอานด้วยสำเนียงและท่วงทำนองแบบ
อาหรับอย่างแท้จริง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการอ่านอัล กุรอานของนักอ่านทั้งหมดของเราจะไปถึงขั้นนี้ ซึ่ง
จะส่งผลกระทบต่อไม่มีสิ้นสุดและเป็นความจำเริญล้ำค่าสำหรับสังคมตลอดไป.

มารยาทประการที่ 11

การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานประจำวัน

การอวดะฮ์ที่มีคุณค่ายิ่งประการหนึ่ง คือการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน สิ่งนี้นับว่ามีความสำคัญ
เป็นอย่างยิ่งซึ่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้ทรงตรัสในเรื่องนี้ว่า

“ดังนั้นพวกเจ้าทั้งหลายจงอ่านในขอบเขตที่สะดวกจากอัล กุรอาน” (อัล มุซซัหมิด : 20)

การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานในทุกๆ สภา

โดยทั่วไปแล้วบุคคลที่จะกำชับและสั่งเสียสิ่งใดๆ นั้น สิ่งที่เขาสั่งเสียนั้นจะต้องเป็นสิ่งสำคัญ และมีผลต่อชะตากรรมชีวิต ส่วนหนึ่งจากคำสั่งเสียของท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ที่มีต่ออิมามอะลี (อ.) คือการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานเป็นประจำ

“และจำเป็นที่เจ้าจะต้องอ่านคัมภีร์อัล กุรอานในทุกๆ สภา” (1)

การอฆาตะฮ์จำนวนมากจะถูกยกเว้นหรือไม่ก็มีการผ่อนปรนในกรณีที่เกิดความป่วยไข้ ยามเดินทาง หรือในช่วงของการญิบาด (ต่อสู้) ในหนทางของอัลลฮ์ แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงเน้นอย่างยิ่งว่าแม้จะอยู่ในสภานี้ ก็จงอ่านคัมภีร์อัล กุรอานตราบเท่าที่สามารถจะกระทำได้

“พระองค์ทรงรอบรู้ว่ต่อไปบางคนจากพวกเจ้าจะเป็นผู้เจ็บป่วย และคนอื่นๆ อีกบางคนจะออกเดินทางไปในหน้าแผ่นดินเพื่อแสวงหา (ปัจจัยยังชีพ) จากความโปรดปรานของพระผู้เป็นเจ้า และคนอื่นๆ อีกบางส่วนก็จะออกทำศึกในหนทางของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงอ่านในขอบเขตที่สะดวกจากอัล กุรอานเถิด” (อัล มุซซัหมิด : 20)

เคล็ดลับของประเด็นดังกล่าวนี้คืออะไร! ทำไมการอ่านอัล กุรอานอยู่เป็นประจำและทุกๆ วันจึงถูกเน้นมากถึงเพียงนี้! บางทีเหตุผลหรือวิญญูญา (ฮิกมะฮ์) ของมันก็คือว่า คัมภีร์อัล กุรอานคือแบบแผนสำหรับการดำเนินชีวิตอันไพบุลย์ของมุสลิมทุกคน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสิ่งสมควรที่บรรดามุสลิมจะต้องอ่านมันทุกๆ วัน เขาจะต้องเรียนรู้ถึงบทเรียนแห่งการดำเนินชีวิตจากมัน และปฏิบัติตามสิ่งที่ได้เรียนรู้

ดังเช่นที่มนุษย์จะเตรียมแผนการสำหรับการปฏิบัติงานต่างๆ ในชีวิตประจำวันของตนเอง และทุกๆ เข้าเขาจะทบทวนถึงแผนงานต่างๆ ของตนเอง เพื่อว่าเขาจะได้ปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแผนงานดังกล่าว ในทำนองเดียวกัน มุสลิมทุกคนที่ปรารถนาจะปฏิบัติตามคัมภีร์อัล กุรอาน จำเป็นอย่างยิ่งที่เขาจะต้องอ่านอัล กุรอานอย่างต่อเนื่องในทุกๆ วัน เพื่อว่าภายใต้การปฏิบัติตามคำสั่งสอนและการชี้แนะของคัมภีร์อัล กุรอาน เขาจะได้อย่างก้าวไปสู่ความสำเร็จและความไพบุลย์ทั้งชีวิตในโลกนี้และโลกหน้า

อิมามโคมัยนี (รฎ.) กับการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

เป็นสิ่งที่ดีที่เดียวเพื่อประจักษ์ถึงความสำคัญของการอ่านอัล กุรอาน ในฐานะที่เป็นการอฆาตะฮ์อย่างหนึ่ง เราจะขอชี้ให้เห็นถึงเหตุการณ์อันเป็นความทรงจำที่น่าติดตามสองเหตุการณ์เกี่ยวกับเกล็ดชีวิตของท่านอิมามโคมัยนี (รฎ.)

เหตุการณ์แรกนั้นคือ เครือญาติผู้ใกล้ชิดของท่านอิมามคนหนึ่งได้เล่าเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

ครั้งหนึ่งขณะที่ข้าพเจ้าใช้ชีวิตอยู่กับอิมามในเมืองนะญฟฺ ดวงตาของท่านเกิดอาการเจ็บป่วยขึ้น ภายหลังจากการตรวจดวงตาของท่านแล้ว หมอได้กล่าวว่า ‘ท่านจำเป็นต้องงดการอ่านอัล กุรอานสัก ระยะเวลาหนึ่ง และจงพักผ่อนสายตาของท่าน’

อิมามหัวเราะเล็กน้อยและกล่าวว่า ‘นี่หมอ! ฉันต้องการใช้ดวงตาของฉันอ่านอัล กุรอาน ดังนั้น จะมีประโยชน์อะไรที่ฉันมีดวงตาแต่ฉันไม่ได้อ่านคัมภีร์อัล กุรอาน! หมอจงทำอะไรสักอย่างเถิดเพื่อให้ ฉันสามารถอ่านคัมภีร์อัล กุรอานได้’ (2)

อีกเหตุการณ์หนึ่งท่านอายะตุลลอฮฺ ตะวัชชูลี ซึ่งเป็นเครือญาติใกล้ชิดคนหนึ่งของท่านอิมาม (รฎ.) ได้เล่าถึงการอ่านอัล กุรอานเป็นประจำทุกวันของท่านอิมามโคมัยนี โดยกล่าวว่า

“แม้ท่านอิมามจะมีภาระกิจที่ยุ่งยากอย่างมากก็ตาม แต่ท่านก็ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติ อดะมัล(การงาน) ต่างๆ ที่เป็นมุสตะฮับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน การอ่านดุอาอ์และการนมาซในช่วงแรกของเวลา

อิมาม (รฎ.) จะอ่านคัมภีร์อัล กุรอานในทุกๆ วัน 3-5 ครั้ง และในเดือนรอมฎอนอันจำเริญ อิมามจะอ่านคัมภีร์อัล กุรอานจบ 3 รอบ” (3)

ปริมาณของการอ่านในแต่ละวัน

บางทีอาจมีผู้ถามว่า ในเมื่อการอ่านอัล กุรอานประจำวันมีความสำคัญถึงเพียงนี้ ดังนั้นเรา ควรอ่านอัล กุรอานวันละกี่อายะฮ์! คำตอบสำหรับคำถามข้อนี้มีปรากฏอยู่ในฮะดีษจำนวนมาก ซึ่งเราจะขอนำมาเสนอไว้ในที่นี้เพียงสองฮะดีษ

จำนวนที่น้อยที่สุดของการอ่าน : ในฮะดีษบทหนึ่งซึ่งมีรายงานมาจากอิมามบากิร (อ.) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า หากมุสลิมคนใดไม่ต้องการที่จะถูกนับว่าเป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาผู้เผลอเรือ ผู้หลงลืม จำเป็นที่เขาจะต้องอ่านอัล กุรอานอย่างน้อยวันละ 10 อายะฮ์ อิมามบากิร (อ.) ได้อ้างคำพูดประเด็นี้จาก ท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ซึ่งท่านได้กล่าวว่า

“ผู้ใดที่อ่าน (อัล กุรอาน) สิบอายะฮ์ในแต่ละคืน เขาจะไม่ถูกบันทึกให้เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดา ผู้หลงลืม” (4)

อย่างไรก็ดีการอ่านในจำนวนดังกล่าวนี้ เป็นการอ่านที่นอกเหนือไปจากที่มุสลิมทุกคน จำเป็นต้องอ่านในการนมาซของเขา เพราะบรรดาโองการเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของการนมาซ และการอ่านมันถือเป็นวาญิบสำหรับมุสลิมทุกคน

50 อายะฮ์ (โองการ) คือการอ่านของบรรดาผู้ทำการรำลึก : ในฮะดีษบทข้างต้นยังได้กล่าวต่อไปอีกว่า บุคคลใดก็ตามที่อ่านคัมภีร์อัล กุรอานในทุกๆ วันๆ ละ 50 อายะฮ์ เขาจะเข้าอยู่ในบรรดาผู้ที่ทำการรำลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา

“และผู้ใดที่อ่าน (อัล กุรอานในแต่ละคืน) จำนวน 50 โองการ เขาจะถูกบันทึกให้เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาผู้ที่รำลึก” (5)

จำนวนการอ่านของนักอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน : ท่านมัรซุม เฟฎู กาชานี ผู้เป็นนักนิติศาสตร์ นักอรรถาธิบายคัมภีร์อัล กุรอานและอาหรับผู้ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่งของชีอะฮ์ ท่านได้เขียนเกี่ยวกับประเด็นนี้ไว้ในหนังสือ ‘อัล มะฮัจญะตุลบัยฎอฮ์’ ของท่านว่า

ถ้าหากผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานเป็นผู้ที่คิดใคร่ครวญในความหมายของคัมภีร์อัล กุรอาน...ดังนั้นเขาได้ปฏิบัติตามวิรวายะฮ์ (คำรายงาน) หนึ่งที่ว่า ในแต่ละวันควรอ่านอัล กุรอานห้าสิบอายะฮ์ เพราะอิมามซอดิก (อ.) ได้กล่าวไว้ว่า

“คัมภีร์อัล กุรอานคือพันธสัญญาของอัลลอฮ์ที่มียัง (มนุษย์ผู้เป็น) สิ่งถูกสร้างของพระองค์ แน่นอนยิ่งเป็นสิ่งสมควรสำหรับผู้ที่เป็นมุสลิมที่เขาจะมองดูในพันธสัญญาของเขา และจะต้องอ่านจากมันในทุกๆ วัน (อย่างน้อย) ห้าสิบอายะฮ์” (6)

บรรดาผู้อ่านที่มีเกียรติทั้งชายและหญิงก็ได้เห็นแล้วว่า การอ่านอัล กุรอานอย่างน้อยวันละ 50 อายะฮ์นั้นเป็นจำนวนที่สมควรอย่างยิ่งที่มุสลิมทุกคนควรอ่านเป็นประจำในแต่ละวัน ดังนั้นจำนวนของการอ่านดังกล่าวนี้สำหรับผู้ที่คัมภีร์อัล กุรอาน ผู้ประกาศศาสน์ของพระผู้เป็นเจ้าแก่มวลมนุษย์ผู้เป็นสิ่งถูกสร้างของพระองค์ จึงนับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งทีเดียว เนื่องจากจะเป็นห่วงสัมพันธ์ระหว่างเขากับอัล กุรอาน หมายความว่ามันคือพันธสัญญาแห่งพระผู้เป็นเจ้า

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าด้วยความโปรดปรานและความเมตตาจากพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งมุสลิมทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดานักอ่านคัมภีร์อัล กุรอานผู้มีเกียรติจะได้รับเตาฟีก (ความสำเร็จ) ในการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานในจำนวนดังกล่าว

จำนวนการอ่านของผู้ประกอบอาชีพและบรรดาพ่อค้า : บรรดาเจ้าของร้านและพ่อค้าทั้งหลายก็เช่นกัน จำเป็นจะต้องให้ความสนใจต่อการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานเป็นพิเศษ มันจะเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงพึงพอพระทัยเสียนี้กระไร! หากบรรดาเจ้าของร้านค้าของเราจะดำเนินรอยตามเจ้าของร้านและพ่อค้าต่างๆ ในยุคอดีต

บรรดาพ่อค้าและเจ้าของร้านค้าชาวชีอะฮ์นับจากยุคอดีต มาจากกลุ่มบุคคลที่มีความเคร่งครัดในศาสนาและมีความผูกพันกับการอ่านอัล กุรอานและอะฮ์ลุลบัยต์ หรือแม้กระทั่งสามารถกล่าวได้ว่าในการรักษาสัญลักษณ์ต่างๆ ของอิสลาม การจัดตั้งชุมนุมการอ่านอัล กุรอานและการรำลึกถึงเหตุการณ์แห่งอาชูรอ บุคคลเหล่านั้นจะรุดหน้าก่อนกลุ่มชนในระดับอื่นๆ ในสังคม ดังเช่นในเมืองส่วนใหญ่ของประเทศอิหร่านในยุคปัจจุบันก็จะเป็นแบบนี้เช่นกัน

ทุกคนคงจะเคยได้ยินหรือไม่กี่เคยได้อ่านมาแล้วว่าบรรดาพ่อค้าในสมัยอดีต นอกจากพวกเขาจะพักการขายและปิดร้านรวงของตนในช่วงเวลาเมาซแล้ว พวกเขายังมีการนมาซประจำวันในรูปแบบ

ของญะมาอะฮ์อีกด้วย และพวกเขาจะเริ่มทำงานประจำวันของตนเองด้วยพระนามแห่งพระผู้เป็นเจ้าของ
และการรำลึกถึงพระองค์ บรรดาพ่อค้าหรือเจ้าของร้านจำนวนมาก ภายหลังจากเปิดร้านค้าและ
จัดเตรียมสินค้าในร้านเรียบร้อยแล้ว พวกเขาจะเปิดคัมภีร์อัล กุรอานและเริ่มทำงานประจำวันของตนเอง
ด้วยพจนานุกรมแห่งพระผู้ทรงสร้าง แบบฉบับอันดั่งกล่าวนี้ได้กลายเป็นสาเหตุที่ทำให้พวกเขาได้รำลึก
ถึงพระผู้เป็นเจ้าของอยู่ตลอดเวลาในการค้าขาย และทำให้พวกเขาปลอดภัยจากการกระชับกระชวยของ
ชัยฏอนมารร้าย และการค้าขายที่ฮะรออม (ต้องห้าม) ยังผลทำให้พวกเขาเข้าอยู่ในกลุ่มของบรรดาพ่อค้า
ที่อัลลอฮ์ทรงรักพวกเขา และพระองค์ได้ทำให้การค้าขายและอาชีพของพวกเขามีความจำเริญ (บะรอ
กะฮ์)

ผู้นำมัซฮับของเราคือท่านอิมามซอดิก (อ.) ได้กล่าวเกี่ยวกับบรรดาพ่อค้าชาวมุสลิมไว้เช่นนี้ว่า
“สิ่งใดกระนั้นหรือที่หักห้าม...พ่อค้าที่หมกมุ่นกับการค้าขายในตลาด โดยที่เมื่อเขากลับถึงบ้านของ
ตนเอง...เขาจะไม่นอนจนกว่า...เขาจะได้อ่านสักซูเราะฮ์หนึ่งจากอัล กุรอาน เพราะทุกๆ อายะฮ์ที่เขาจะ
อ่านนั้นจะถูกบันทึกสืบความดีสำหรับเขา และความชั่วร้ายสืบประการจะถูกลบไปจากเขา” (7)

ช่วงเวลาต่างๆ ของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

จากบรรดาโองการอัล กุรอานและฮะดีษทั้งหลาย สามารถสรุปได้ว่า การอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน
และการรำลึกถึงอัลลอฮ์ในทุกๆ ช่วงเวลาและโอกาสเป็นสิ่งที่ดียิ่ง แต่สำหรับช่วงเวลาต่อไปนี้ได้ถูกสั่งเสีย
และกำชับไว้เป็นพิเศษคือ

ช่วงเวลายามเช้าภายหลังจากการนมาซซุบฮีย์ ช่วงเวลาพลบค่ำ ช่วงเวลาก่อนนอนในยามค่ำคืน
ช่วงเวลาตึก และช่วงเวลาก่อนรุ่งอรุณ

ด้วยเหตุนี้เอง สมควรอย่างยิ่งสำหรับแต่ละบุคคลที่จะกำหนดเอาเวลาบางส่วนจากเวลาเหล่านี้
ซึ่งมีความเหมาะสมกับสภาพและโอกาสของตนเอง เพื่อเป็นโปรแกรมการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานสำหรับ
ตนเอง.

มารยาทประการที่ 12

การให้ความสนใจต่อความหมายและการคิดใคร่ครวญในอัล กุรอาน

คัมภีร์อัล กุรอานอันจำเริญ ได้เรียกร้องเชิญชวนมุสลิมทุกคนให้อ่านคัมภีร์อัล กุรอาน (1) และ
มีรายงานจำนวนมากที่กล่าวถึงคุณค่าและผลรางวัลอันมากมายของการอ่าน ด้วยเหตุนี้เป็นสิ่งสมควร
อย่างยิ่งที่มุสลิมทุกคนจะกำหนดเวลาส่วนหนึ่งของตนเองไว้เพื่อการอ่านอัล กุรอาน แต่ภาระหน้าที่ของ
เราก็คงไม่จบเพียงแค่อ่านอัล กุรอานเพียงอย่างเดียว บุคคลใดก็ตามที่คุ้นเคยกับการอ่านคัมภีร์อัล กุ
รอานแล้ว หน้าที่อีกประการหนึ่งที่เขาพึงปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวกับคัมภีร์อัล กุรอาน ดังที่อัล กุรอานเองได้
ชี้ให้เห็น

ความสำคัญของการคิดใคร่ครวญในคัมภีร์อัล กุรอาน

พระผู้เป็นเจ้าทรงแจกแจงถึงภาระหน้าที่อีกประการหนึ่งของปวงมุสลิมที่พึงมีต่อคัมภีร์อัล กุรอาน ในซูเราะฮ์ศ็อด อายะฮ์ที่ 29 พระองค์ทรงตรัสไว้เช่นนี้ว่า

“คัมภีร์ซึ่งเราได้ประทานมันลงมายังเจ้า นั้น เป็นสิ่งสำคัญเพื่อพวกเขา (มนุษย์ชาติ) จะได้คิดใคร่ครวญในกิจการทั้งหลายของมัน และเพื่อว่าปวงผู้ที่มีสติปัญญาจะได้รำลึก”

โครงการข้างต้นได้สอนมุสลิมทุกคนให้รู้ว่า ส่วนหนึ่งจากมารยาทของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน คือ การให้ความสนใจต่อความหมายของอัล กุรอานและการคิดใคร่ครวญในกิจการทั้งหลายของมัน หมายความว่ามุสลิมทุกคนในช่วงเวลาที่เขาอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน จำเป็นที่เขาจะต้องให้ความสนใจต่อความหมายของบรรดาโองการ ทำความเข้าใจกับสาระของโองการ และทำตัวเองประหนึ่งว่าเป็นบุคคลที่อัล กุรอานกำลังพูดถึง เพื่อว่าเขาจะได้เตรียมสื่อนำสำหรับตนเองในการที่จะปฏิบัติตามโองการต่างๆ ของคัมภีร์อัล กุรอาน เพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้อ่านอัล กุรอานจะต้องรวบรวมสมาธิและความคิดของตนเองให้อยู่กับอัล กุรอาน นับตั้งแต่เริ่มต้นการอ่านจบจนกระทั่งจบการอ่าน และเขาจะต้องไม่คิดถึงสิ่งใดนอกจากอัล กุรอานและความหมายต่างๆ ของมัน

โดยพื้นฐานแล้ว การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานโดยปราศจากการคิดใคร่ครวญในมันนั้น ไม่มีคุณค่าอะไรมากนัก เพราะว่าเป้าหมายของการประทานคัมภีร์อัล กุรอานลงมาก็เพื่อให้มนุษย์ได้ปฏิบัติตามโองการต่างๆ ของมัน และการให้ความสนใจต่อความหมายและการคิดใคร่ครวญในคัมภีร์อัล กุรอานนั้นคือขั้นตอนพื้นฐานและเป็นประตูไปสู่การปฏิบัติ

อิมามอะลี (อ.) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของการคิดใคร่ครวญในคัมภีร์อัล กุรอานไว้ว่า

“พึงรู้เถิดว่า! ไม่มีความดีงามใดๆ ในการอ่าน (อัล กุรอาน) ที่ไม่มีการคิดใคร่ครวญในมัน...”

(2)

กฎเกณฑ์ต่างๆ ของการคิดใคร่ครวญในอัล กุรอาน

1. การใช้ประโยชน์จากคัมภีร์อัล กุรอานฉบับแปล : บรรดาบุคคลที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับภาษาอาหรับ เพื่อที่จะรับรู้ถึงความหมายต่างๆ ของบรรดาโองการ พวกเขาสามารถใช้ประโยชน์จากบรรดาคัมภีร์อัล กุรอานที่มีคำแปลได้ จงพยายามเลือกอัล กุรอานฉบับแปลที่สำนวนต่างๆ ของมันมีความเรียบง่าย อ่านง่ายและเข้าใจง่าย และการใช้ประโยชน์จากอัล กุรอานฉบับแปลเพื่อรับรู้ถึงความหมายต่างๆ ของบรรดาโองการนั้น สามารถปฏิบัติได้สองวิธีคือ

ก) ก่อนการอ่านแต่ละโองการ ให้อ่านความหมายของโองการนั้นๆ ก่อน และจงคิดใคร่ครวญในความหมายของมัน ต่อจากนั้นให้อ่านความหมายของโองการถัดไป ให้กระทำตามลักษณะนี้จนกระทั่งสิ้นสุดการอ่าน

ข) ทุกครั้งที่ต้องการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน จึงกำหนดขอบเขตของการอ่าน (เช่นหนึ่งหน้าหรือสองหน้า) ก่อนเริ่มต้นการอ่าน ให้อ่านคำแปลของโองการเหล่านั้นก่อนด้วยการคิดใคร่ครวญ และภายหลังจากการคิดใคร่ครวญในความหมายของมันแล้ว จึงเริ่มต้นการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

2. การอ่านแบบตรัส : จุดประสงค์ของการอ่านอัล กุรอานแบบตรัสคือการอ่านอย่างถูกต้องชัดเจน และค่อยๆ บรรจงอ่านมัน ในขณะที่เดียวกันก็มุ่งความสนใจต่อความหมายของมันไปด้วยหนึ่งจากบรรดาหนทางของการครุ่นคิดและการใคร่ครวญในคัมภีร์อัล กุรอาน คือการบรรจงอ่านแบบช้าๆ ซึ่งเรียกการอ่านในลักษณะเช่นนี้ว่า **“ตรัส”** แต่ทว่ามีไม่น้อยทีเดียวที่บรรดาผู้ที่เมื่อเริ่มอ่านความพยายามของเขาพุ่งไปยังจุดที่ว่า จะทำอย่างไรให้จบชูเราะฮ์เร็วๆ พวกเขาจะคิดแต่เพียงสิ่งเท่านั้น การอ่านอัล กุรอานในลักษณะเช่นนี้ไม่ให้คุณค่าอะไรมากนัก ยิ่งไปกว่านั้นบรรดาผู้นำของอิสลามยังถือเป็นเรื่องน่าตำหนิอีกด้วย อิมามอะลี (อ.) ได้ถามจากท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) เกี่ยวกับโองการที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า () **“และเจ้าจงอ่านอัล กุรอานเป็นจังหวะช้าๆ (ชัดถ้อยชัดคำ)”** (อัล มุซซัมมิล : 4) ท่านศาสดา (ศ็อลฯ) ได้กล่าวว่า

“จงอ่านมันให้ชัดเจน และเจ้าจงอย่าอ่านมันแบบเร่งรีบเหมือนบทรกอลอน จงหยุด ณ โองการต่างๆ ที่ชวนพิศวง และจงเปิดบรรดาหัวใจ (ของตน) ด้วยสื่อจากอัล กุรอาน และจงอย่าให้ความสนใจของคนใดจากพวกเจ้า คือการไปถึงยังท้ายของชูเราะฮ์” (3)

3. การหลีกเลี่ยงจากความชั่วทั้งหลาย : คัมภีร์อัล กุรอานคือคัมภีร์แห่งสัจธรรม และได้ถูกประทานลงมาเพื่อการนำทางมนุษยชาติทั้งหมด ส่วนหนึ่งจากปัจจัยพื้นฐานของการนำทาง (ฮิदाเยฮ์) คือการอ่านอัล กุรอานพร้อมกับการคิดใคร่ครวญ แต่มนุษย์บางคนเนื่องจากผลของการประพฤติชั่ว ทำให้หัวใจของพวกเขาบีบอด ถูกปิดกั้น และไม่ได้รับเตาฟีก (ความสำเร็จ) ในการคิดใคร่ครวญในอัล กุรอาน พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงตรัสในเรื่องนี้ว่า

“พวกเรามีได้ใคร่ครวญในอัล กุรอานดอกหรือ หรือว่าบนหัวใจทั้งหลาย (ของพวกเขา) มีกุญแจหลายดอกคล้องอยู่” (มุฮัมมัด : 24)

การมีหัวใจผูกพันต่อโลกดุนยาและความประพฤติชั่ว จะเป็นอุปสรรคขวางกั้นความสนใจและการคิดใคร่ครวญในอัล กุรอาน ความชั่วนั้นจะปิดกั้นลงกุญแจหัวใจของมนุษย์ เหมือนดังประตูทั้งหลายที่ถูกปิดด้วยกุญแจเหล็ก หากบุคคลใดที่หัวใจของเขาเปิดอยู่ เขาก็สามารถคิดใคร่ครวญในอัล กุรอาน และความหมายของอัล กุรอานก็จะส่งผลเข้าสู่จิตใจของเขา

เราขอต่อพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาปรานี ขอพระองค์ทรงประทานเตาฟีก (ความสำเร็จ) ในการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานและการคิดใคร่ครวญในความหมายของอัล กุรอานแก่พวก

เราชาวมุสลิมทุกคน โดยเฉพาะบรรดาผู้ปฏิบัติตามอะฮ์ลุลบัยต์ (อ.) และขอพระองค์โปรดจัดขวาก
หนามและอุปสรรคของการคิดใคร่ครวญในอัล กุรอาน ให้หมดไปจากเส้นทางชีวิตของพวกเขาด้วยเถิด.

มารยาทประการที่ 13

การรับฟังและการนั่งเงียบขณะอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

มารยาทอีกประการหนึ่งของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน คือการรับฟังและการนั่งเงียบเมื่อได้ยิน
เสียงบรรดาโองการซึ่งเป็นพระดำรัสแห่งพระผู้เป็นเจ้า (กะลามุลลอฮ์) เมื่อมีบุคคลใดอ่านคัมภีร์อัล กุ
รอานหรือมีการกระจายเสียงจากวิทยุ เทป หรือเครื่องเล่นแผ่นเสียงต่างๆ ผู้ที่ได้ยินเสียงของอัล กุรอาน
สมควรอย่างยิ่งที่เขาจะตั้งใจฟังอัล กุรอานและเงียบสงบ เพราะสิ่งนี้คือคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่ง
พระองค์ทรงตรัสไว้ในคัมภีร์อัล กุรอานว่า

“เมื่อคัมภีร์อัล กุรอานได้ถูกอ่าน พวกเจ้าจงฟังและจงสงบนิ่งเถิด เพื่อพวกเจ้าจะได้รับ
ความเมตตา” (อัล อะอ์รอฟ : 204)

ความหมายของคำว่า “อิสติมาฮ์” และ “อินซอด”

ในโองการนี้พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้ประชาชนปฏิบัติสองสิ่งเมื่อมีการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน
คือ

1. “อิสติมาฮ์” : หมายถึงการรับฟังพร้อมกับการให้ความสนใจต่อความหมายและเนื้อหาของ
คำพูด นั้นหมายถึงการรับฟังด้วยความตั้งใจ

2. “อินซอด” : หมายถึงการนั่งเงียบ ซึ่งประกอบด้วยการคิดใคร่ครวญในพระดำรัสแห่งพระผู้
เป็นเจ้า

ด้วยเหตุนี้มุสลิมทุกคนจึงมีหน้าที่ต้องตั้งใจฟังและสงบนิ่งอย่างแท้จริง เมื่อคัมภีร์อัล กุรอาน อัน
เป็นพจนารถแห่งพระผู้เป็นเจ้าได้ถูกอัญเชิญขึ้น และในขณะเดียวกันนั้นจะต้องให้ความสนใจต่อ
ความหมายของบรรดาโองการที่ถูกอัญเชิญ ในสภาพเช่นนี้พวกเขาจะได้รับความเมตตาจากพระผู้เป็น
เจ้า และจะทำให้ฮีมาน (ความศรัทธา) ของพวกเขาเพิ่มพูนขึ้น

ข้อย้ำเตือนประการหนึ่งที่จำเป็นสำหรับผู้รักคัมภีร์อัล กุรอานทุกคน ก็คือว่า จะถูกพบเห็นอยู่
บ่อยครั้งที่บางทีเมื่อคัมภีร์อัล กุรอานได้ถูกกระจายเสียงออกทางวิทยุหรือเทปบันทึกเสียง บรรดาผู้คน
ขณะรับฟังอัล กุรอาน แต่ขณะเดียวกันก็สนทนากันไปด้วย หรือในที่ชุมนุมอัล กุรอานบรรดาผู้เข้าร่วม
ต่างสนทนากันในสิ่งที่ไม่จำเป็นและไม่สมควร การกระทำในลักษณะเช่นนี้เป็นการขัดแย้งกับมารยาท

ของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน ในกรณีเช่นนี้จำเป็นต้องเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง คือจะรับฟังคัมภีร์อัล กุรอานหรือว่าจะทำงานอื่นๆ

คุณค่าของการรับฟังคัมภีร์อัล กุรอาน

เตาฟีก (ความสำเร็จ) ในการทำอิบาดะฮ์บางอย่าง อาจไม่เป็นโชคผลของทุกคนเสมอไป ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าเขาไม่รับรู้ถึงผลรางวัลอันมากมายของอิบาดะฮ์ดังกล่าว ส่วนหนึ่งจากอิบาดะฮ์เหล่านั้น คือการรับฟังอัล กุรอาน เกี่ยวกับความประเสริฐและคุณค่าของการรับฟังพจนานุกรมของพระผู้เป็นเจ้า (กะลามุลลอฮ์) นั้น มีรายงานบทหนึ่งจากอิมามชัยนูลอาบิดีน (อ.) ซึ่งท่านกล่าวว่า

“ผู้ใดก็ตามที่รับฟังเพียงอักษรเดียวจากคัมภีร์ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกริกเกียรติ ผู้ทรงเกรียงไกร โดยที่เขาไม่ได้อ่านเองนั้น อัลลอฮ์จะทรงบันทึกลงสำหรับเขาหนึ่งความดี และจะทรงลบล้างจากเขาหนึ่งความชั่ว และจะทรงยกแก่เขาหนึ่งฐานันดร” (1)

ในเมื่อเพียงแค่อ่านรับฟังบรรดาโองการแห่งพระผู้เป็นเจ้า มีรางวัลและผลตอบแทนถึงเพียงนี้ ดังนั้นทำไมพวกเราบางคนจึงได้ลิตรอนตนเองจากผลรางวัลดังกล่าว และตกอยู่ในพะวังแห่งความหลงลืม การรับฟังคัมภีร์อัล กุรอานคือการอิบาดะฮ์อย่างหนึ่ง ซึ่งไม่เพียงแต่จะไม่มีความเหน็ดเหนื่อยใดๆ แล้ว ในทางตรงกันข้ามมันกลับจะทำให้มนุษย์ได้รับความมีชีวิตชีวาและความสงบมั่นทางจิตใจอีกด้วย จงตระหนักอยู่เสมอว่าถ้าหากบุตรหลานคนหนึ่งอ่านคัมภีร์อัล กุรอานในบ้าน บิดาหรือมารดาคนหนึ่งอ่านคัมภีร์อัล กุรอานหลังจากการนอนมาซ หรือได้ร่วมนั่งอ่านอัล กุรอานในที่ชุมนุมการอ่านอัล กุรอาน ให้กับผู้เสียชีวิตไปแล้ว หรือว่าคัมภีร์อัล กุรอานได้ถูกอ่านขึ้นในที่ชุมนุมหรือห้องเรียนอัล กุรอาน ผู้ที่รับฟังบรรดาโองการของคัมภีร์อัล กุรอานนั้น ในทุกๆ ตัวอักษรของมันเขาจะได้รับผลรางวัลตอบแทนหนึ่งความดี ความผิดบาปหนึ่งของเขาจะถูกลบล้างไป และจะได้รับฐานันดรทางด้านจิตวิญญาณเพิ่มขึ้นหนึ่งฐานันดร อย่างไรก็ตาม การรับฟังนั้นจะต้องควบคู่ไปกับการคิดใคร่ครวญในความหมายของพจนานุกรมแห่งพระผู้เป็นเจ้าด้วย

ผลที่ได้รับจากการรับฟังอัล กุรอานและการนั่งเจียบ

ในโองการที่ 204 ของซูเราะฮ์อัล อะฮ์รอฟ ได้แนะนำให้เราทราบว่าผลของการรับฟังและการสงบนิ่ง ในขณะที่มีการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานคือ เราจะได้รับความเมตตา (เราะฮ์มะฮ์) จากพระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าเป็นประการหนึ่งของบรรดาผลรางวัลจากการรับฟังคัมภีร์อัล กุรอาน คือการเพิ่มพูนของอีมาน (ความศรัทธา) ในทำนองเดียวกันมันมีบทบาทสำคัญในการรักษาไว้ซึ่งความศรัทธา (อีมาน) ทั้งนี้ เนื่องจากการรับฟังคัมภีร์อัล กุรอานนั้น จะเป็นสาเหตุทำให้เราเข้าใจความหมายของมันได้อย่างลึกซึ้ง

และจะช่วยให้เราได้ยึดถือปฏิบัติตามคำเตือน คำสั่งสอนและข้อกำหนดต่างๆ ของคัมภีร์อัล กุรอาน และผลที่สุดก็คือทำให้ความศรัทธาของมนุษย์เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้เอง เมื่อพระผู้เป็นเจ้าจะพรรณนาถึงคุณลักษณะของบรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริง พระองค์จะทรงตรัสว่า

“อันที่จริง! บรรดาผู้ศรัทธาคือผู้ซึ่งเมื่ออัลลอฮ์ได้ถูกกล่าวรำลึก หัวใจของพวกเขาก็จะรู้สึกหวาดกลัว และเมื่อบรรดาโองการของพระองค์ได้ถูกอัญเชิญ โองการเหล่านั้นก็จะเพิ่มพูนแก่พวกเขาซึ่งความศรัทธา และพวกเขาจะมอบหมายต่อองค์พระผู้อภิบาลของพวกเขา” (อัลอันฟาล : 2)

ข้อควรรำลึก

โดยทั่วไปแล้วในช่วงเวลาที่บรรดานักอ่านผู้มีชื่อเสียงทำการอ่าน บรรดาผู้ที่อยู่ร่วมในสถานที่ชุมนุมนั้นมักจะมีการกล่าวคำพูดต่างๆ เช่น การตักบีร์ () การตะฮ์ลีล () การตะฮ์มีด () การตันซีฮ์ () และอื่นๆ คำพูดหรือการกล่าวรำลึก (ซิกิร) เหล่านี้มันคือประเภทหนึ่งของผลสะท้อนที่มีต่อการอ่านของนักอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน และเกิดขึ้นได้จากสองกรณีคือ

1. ผลสะท้อนจากบรรดาโองการที่มีต่อผู้ฟัง : เมื่อผู้อ่าน (กอรี) ได้อ่านคัมภีร์อัล กุรอาน ผู้ฟังเกิดแรงสนองตอบถึงขั้นที่เขาได้กล่าวคำพูด (ซิกิร) หนึ่งๆ ซึ่งสอดคล้องกับโองการออกมาจากปากของตนเองโดยไม่รู้ตัว สิ่งนี้เกิดจากการที่ผู้ฟังสนใจต่อความหมายและศาสนของบรรดาโองการที่ถูกอ่านไป

2. คุณลักษณะพิเศษของนักอ่าน : บางครั้งผู้อ่านที่กำลังอ่านคัมภีร์อัล กุรอานอยู่นั้น มีคุณลักษณะดีเด่นเฉพาะตัวบางอย่าง (เช่น มีเสียงไพเราะ ท่วงทำนองที่ชัดเจน อ่านด้วยน้ำเสียงที่เคร่ง และมุ่งความสนใจต่อความหมายของบรรดาโองการในขณะอ่าน) ผู้ฟังรู้สึกประทับใจในคุณลักษณะเฉพาะเหล่านี้ของผู้อ่าน จึงแสดงการชมเชยต่อผู้อ่านอัล กุรอานดังกล่าว

ประเด็นที่ต้องการกล่าวถึงก็คือ การกล่าวคำพูดการรำลึก (ซิกิร) การกล่าวตักบีร์และการ ตะฮ์ซีน (ยกย่องชมเชย) ต่างๆ นั้น จำเป็นต้องสอดคล้องกับมารยาทของการฟังและการเงี่ยบสงบหมายควมว่าผู้ฟังจะต้องกล่าวคำพูดเหล่านี้่ออกมาจากหัวใจ อันเป็นผลมาจากแรงสนองของการอ่านอัล กุรอานมิใช่เกิดจากการเสแสร้ง

ประการที่สอง ด้วยเสียงที่ปกติธรรมดา (ไม่ใช่ดังมากหรือแบบตะโกน) ประกอบไปด้วยความสุ่มและมั่นคง ฉะนั้นถ้าหากในการกล่าวคำพูดต่างๆ เหล่านี้ออกมา คุณลักษณะเฉพาะเหล่านี้มิได้ถูกรักษา อาจจะทำให้สมาธิของผู้ฟังคนอื่นๆ ต้องสูญเสียไป และไม่สามารถได้รับประโยชน์อย่างสมบูรณ์

จากการฟังอัล กุรอาน และในอีกด้านหนึ่งจะกลายเป็นสาเหตุของการไม่ให้ความเคารพต่อคัมภีร์อัล กุรอาน เพราะว่าการยาบทของการฟังและการเจียบสงบนั้นมิได้ถูกรักษาไว้.

มารยาทประการที่ 14

การสุหนุด ณ บรรดาโองการชะญะดะฮ์

ในคัมภีร์อัล กุรอาน มีโองการสิบห้าโองการซึ่งเรียกว่า “โองการชะญะดะฮ์” ผู้ที่อ่านอัล กุรอาน เมื่ออ่านถึงโองการหนึ่งจากทั้งสิบห้าโองการนี้ หรือได้ยินบุคคลใดอ่านมันสมควรอย่างยิ่งที่เขาจะต้องก้มลงสุหนุดภายหลังจากสิ้นสุดการอ่านโองการแล้ว

สี่โองการจากทั้งสิบห้าโองการนี้ การสุหนุดถือเป็นวาญิบ (หน้าที่จำเป็น) ซึ่งโองการทั้งสี่นี้ถูกเรียกว่า “อัล อะซาอิม” ⁽¹⁾ เมื่ออ่านหรือได้ยินโองการทั้งสี่ การสุหนุดเป็นสิ่งจำเป็น ส่วนอีกสิบเอ็ดโองการที่เหลือ การสุหนุดเป็นเพียงมุสตะฮับ (สิ่งที่สมควรกระทำ) ซึ่งถูกเรียกว่า “ชะญะดะฮ์ มุสตะฮับ” หรือ “ชะญะดะฮ์ มันดูบะฮ์”

บรรดาโองการ ชะญะดะฮ์วาญิบ ของอัล กุรอาน

ลำดับที่	ชื่อซูเราะฮ์	อันดับซูเราะฮ์	อันดับอายะฮ์
1	อัล ชะญะดะฮ์	32	15
2	ฟุศสิลัต	41	37
3	อัน นัจญุม	53	โองการสุดท้าย
4	อัล อะลัก	96	โองการสุดท้าย

บรรดาโองการ ชะญะดะฮ์ มุสตะฮับ ของอัล กุรอาน

ลำดับที่	ชื่อซูเราะฮ์	อันดับซูเราะฮ์	อันดับอายะฮ์
1	อัล อะฮ์รอฟ	7	โองการสุดท้าย
2	อัล เราะอ์ดุ	13	15
3	อัน นะห์ลุ	16	50
4	อัล อิศรอฮ์	17	109
5	มัจยัม	19	58
6	อัล ฮัจญ์	22	18
7	อัล ฮัจญ์	22	77
8	อัล ฟุรกอน	25	60
9	อัน นัมลุ	27	26
10	ค็อด	38	24
11	อัล อินชีก้าอก	84	21

อะหังกาม (ข้อกำหนดต่างๆ) ของบรรดาโองการชะงูะดะฮ์

1. บุคคลใดที่อ่านหรือได้รับฟังโองการหนึ่งจากบรรดาโองการที่มีชะงูะดะฮ์วาญิบ ภายหลังจากจบโองการ จำเป็นต้องรับสูญูดทันที⁽²⁾ แต่ถ้าหากลืมสูญูดเมื่อใดก็ตามที่นึกขึ้นได้ จำเป็นต้องทำการสูญูด

2. ในการสูญูดนี้สามารถสูญูดลงได้บนทุกๆ สิ่ง ยกเว้นของที่ใช้กินและดื่ม และในทำนองเดียวกันนี้ไม่จำเป็นต้องหันหน้าไปทางกิบลัต ไม่จำเป็นต้องมีวุฎูอ์ บริเวณที่หน้าผากจะลงสูญูดไม่จำเป็นต้องมีความสะอาด และการปกปิดเอาเราะฮ์ (ส่วนที่งอกปิด) ก็ไม่ใช่สิ่งจำเป็น

3. หากได้ยินโองการที่มีชะงูะดะฮ์วาญิบจากเทปบันทึกเสียง วิทยุหรือโทรทัศน์ (ในกรณีไม่ได้แพร่ภาพหรือไม่ใช่เสียงจากการอ่านสด) ไม่เป็นวาญิบต้องสูญูด แต่ถ้าหากได้ยินจากเครื่องส่งที่ทำการถ่ายทอดสด จำเป็น (วาญิบ) ต้องสูญูด⁽³⁾

4. บุคคลที่จะทำการสูญูดวาญิบนั้น ให้วางหน้าผากลงบนพื้นโดยมีเจตนาทำการสูญูดแม้จะไม่กล่าวชุกร์ใดๆ ก็ถือว่าใช้ได้แล้ว แต่การกล่าวชุกร์นั้นเป็นมุสตะฮับ กล่าวชุกร์ใดๆ ก็ได้แต่เป็นสิ่งที่ดีกว่าที่จะกล่าวชุกร์ต่อไปนี้ ซึ่งรายงานมาจากท่านอิมรุลมุอมีนีน อะลี อิบนิ อปีฏอลิบ (อ.)

“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์โดยเที่ยงแท้แน่นอน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ข้าพระองค์ขอศรัทธามัน และขอยืนยันว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ข้าพระองค์ขอเคารพภักดีและขอยอมมอบตนเป็นข้าทาส ข้าพระองค์ของกัมกราบ (สูญูด) ต่อพระองค์ โอ้พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ โดยการยอมตนเป็นข้าทาสบริวาร โดยไม่ขอแสดงตนเป็นผู้ทรงตนและเป็นผู้ตั้ง หากแต่ว่าข้าพระองค์คือบ่าวผู้ต่ำต้อย ผู้เกรงกลัว ผู้ขอความคุ้มครอง (ต่อพระองค์)”⁽⁴⁾

การหลีกเลี่ยงจากการอ่านบรรดาโองการชะงูะดะฮ์เป็นสิ่งที่น่าตำหนิ

เมื่อพิจารณาถึงเงื่อนไขต่างๆ ที่เรียบง่ายสำหรับการสูญูดในโองการชะงูะดะฮ์ต่างๆ นั้น จึงเป็นสิ่งสมควรอย่างยิ่งที่บรรดาผู้อ่านอัล กุรอาน จะต้องอ่านและทำการสูญูดเมื่ออ่านมาถึงโองการเหล่านั้น ในการชุมนุมการอ่านบางครั้งมักจะพบว่า เมื่อพวกเขาอ่านมาถึงโองการชะงูะดะฮ์ (แม้จะเป็นชะงูะดะฮ์วาญิบ) พวกเขากลับหลีกเลี่ยงไม่อ่านมัน สิ่งนี้นับว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและเป็นเรื่องน่าตำหนิ

คำแนะนำของเราก็คือ บรรดาผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอาน เมื่ออ่านถึงโองการชะงูะดะฮ์ (ไม่ว่าจะเป็นวาญิบหรือมุสตะฮับ) จำเป็นที่พวกเขาจะต้องสูญูด โดยเฉพาะอย่างยิ่งมันเป็นสิ่งที่มีเงื่อนไขเรียบง่ายมากที่พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ ซึ่งได้กล่าวไปแล้วในอะหังกาม (ข้อกำหนดต่างๆ) ของการสูญูด บรรดาโองการชะงูะดะฮ์ ได้ถูกประทานลงมาก็เพื่อให้บรรดามุสลิมได้อ่านมันเหมือนกับบรรดาโองการอื่นๆ ของคัมภีร์แห่งพระผู้เป็นเจ้า เพื่อให้เราได้รำลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าและทำการสูญูดต่อ

พระองค์ ซึ่งเราทุกคนก็ทราบกันดีว่าการสุหญูดต่อพระผู้เป็นเจ้านั้น คือส่วนหนึ่งจากการอิบาดะฮ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ดังมีปรากฏในฮะดีษซึ่งมีความว่า

“พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ถูกเคารพภักดีด้วยสิ่งใดที่ดีเลิศไปกว่าการสุหญูด” (5)

และยังได้ถูกอ้างไว้อีกว่า

“สภาพที่บ่าวเข้าใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้ามากที่สุด คือช่วงเวลาที่เขาทำการสุหญูด” (6)

ช่างเป็นความสูญเสียที่ยิ่งใหญ่เหลือเกินที่โดยสื่อกจากการที่เราไม่อ่านโองการชะอะอะฮ์และไม่สุหญูด (กัมกราบ) ต่อพระผู้อภิบาลผู้ทรงเมตตา เราทำให้ตัวเราเองต้องถูกลิดรอนจากการอิบาดะฮ์อันยิ่งใหญ่นี้ ด้วยเหตุนี้จึงขออย่าว่า พี่เลี้ยงและบรรดาครูผู้สอนคัมภีร์อัล กุรอานผู้มีเกียรติทั้งหลาย ควรจะต้องให้ความสำคัญต่อประเด็นนี้เป็นพิเศษ บรรดาโองการชะอะอะฮ์ไม่ว่าจะเป็นวาญิบหรือมุสตะฮับ เมื่อถูกอ่านแล้วทุกคนที่อยู่ร่วมในที่ชุมนุมควรจะต้องทำการสุหญูดด้วย

เราขอวิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเกียรติ ได้โปรดบันดาลให้มุสลิมและบรรดาผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานทุกคน เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาผู้ทำการเค็งคาราวะ(รุกอ์) และผู้กัมกราบ (สุหญูด) โดยแท้จริง ด้วยเถิด.

มารยาทประการที่ 15

การอ่านอัล กุรอานให้จบเล่ม

“การอ่านอัล กุรอานจนจบเล่ม” นั่นคือ อะมั้ลที่ดีเลิศอย่างหนึ่ง

ส่วนใหญ่ของบุคคลที่มีความรู้ในการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานนั้น ในแต่ละวันพวกเขาจะอ่านคัมภีร์อัล กุรอานจำนวนหนึ่ง หรืออย่างน้อยที่สุดภายในสัปดาห์หนึ่งๆ พวกเขาจะจัดเวลาส่วนหนึ่งของตนเองเพื่ออ่านคัมภีร์อัล กุรอาน (1) และโดยทั่วไปแล้วในขณะที่อ่าน พวกเขาจะเลือกอ่านจากส่วนต่างๆ ของคัมภีร์อัล กุรอาน เราขอแนะนำผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า เมื่อพวกเขาจะอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน จงเริ่มต้นจากส่วนแรกของคัมภีร์อัล กุรอาน และจงอ่านซูเราะฮ์ต่างๆ เรียงตามลำดับ จนกระทั่งสามารถอ่านอัล กุรอานจนจบเล่มได้ในที่สุด (2) ในลักษณะเช่นนี้ด้วยอะมั้ล(การกระทำ)เพียงอย่างเดียว พวกท่านจะได้รับผลรางวัลตอบแทนสองประการ ประการแรกคือ ผลรางวัลตอบแทนสำหรับการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน และผลรางวัลอีกประการหนึ่งคือ การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานจนจบเล่ม บรรดาผู้นำผู้บริสุทธิ์ของอิสลามถือว่าการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานจนจบเล่มนั้น เป็นการอิบาดะฮ์ที่ดีเลิศประการหนึ่ง

บุรุษผู้หนึ่งซึ่งมีนามว่า ‘ซุฮะรี’ ได้ถามอิมามซัจญาด (อ.) ว่า “(ในท่ามกลางอิบาดะฮ์ทั้งหลายนั้น) อะมั้ล (การกระทำ) ใดที่มีคุณค่ามากที่สุด!”

อิมาม (อ.) กล่าวว่า

“ผู้เริ่มต้นผู้ทำให้สิ้นสุด” ฉันทกล่าวว่า “อะไรคือผู้เริ่มต้นผู้ทำให้สิ้นสุด!” ท่านกล่าวว่า “(คือผู้ที่) เขาได้เริ่มต้นการอ่านอัล กุรอานและได้อ่านมันจนจบ ทุกครั้งที่เขาได้เปิด (อ่าน) ในช่วงแรกของมัน เขาจะอ่านไปจนถึงช่วงสุดท้ายของมัน” (3)

ดุอาอ์ที่ถูกต้องสำหรับผู้ที่อ่านคัมภีร์อัล กุรอานจนจบ

อิมามซอดิก (อ.) ได้อ้างรายงานจากท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ซึ่งท่านได้กล่าวว่า

“ผู้เริ่มต้นผู้ทำให้สิ้นสุด คือผู้ที่จะเริ่มต้นการอ่านอัล กุรอานและอ่านมันจนจบนั้น ดุอาอ์ของเขาจะถูกต้องรับ ณ อัลลอฮ์” (4)

คุณค่าของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานจนจบในนครมักกะฮ์

ส่วนหนึ่งจากบรรดาอะมัลที่ได้รับการสั่งเสียไว้อย่างมากในขณะเดินทางไปยังบัยตุลลอฮ์ ณ นครมักกะฮ์ นั่นคือการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานให้ครบหนึ่งจบ แต่น่าเสียดายที่บรรดาผู้ที่ได้รับเกียรติให้เดินทางไปยังนครมักกะฮ์ และทำการชียาเราะฮ์ (เยียมเยือน) บัยติลลา ฮิรชะรอหม หรือประกอบพิธีฮัจญ์นั้น น้อยคนเหลือเกินที่รู้ถึงคุณค่าอันยิ่งใหญ่ของสิ่งดังกล่าว ส่วนใหญ่จะเดินขวักไขว่กันอยู่ตามถนนหนทางและเที่ยวตระเวนหาซื้อสิ่งของต่างๆ กันจนเกินความพอดี แต่กลับละเลยต่อการแสวงหาเสบียงของตนเองสำหรับอาคิเราะฮ์ (โลกหน้า)

เราขอแนะนำอะฮ์ดีษบทหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งอิมามบาเกิร (อ.) ได้กล่าวว่า

“บุคคลใดก็ตามที่อ่านคัมภีร์อัล กุรอานจนจบ ณ นครมักกะฮ์ เขาจะไม่ตายลงจนกว่าเขาจะได้เห็นท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ็อลฯ) และจะเห็นตำแหน่งของเขา ณ สวนสวรรค์” (5)

บรรดาบุคคลที่จะเดินทางไปเยือน (ชียาเราะฮ์) บ้านของพระผู้เป็นเจ้าด้วยเจตนาอันสูงส่งนั้นสมควรอย่างยิ่งที่อย่างน้อยพวกเขาจะอ่านคัมภีร์อัล กุรอานหนึ่งจบ ณ นครมักกะฮ์

โอ้พระผู้เป็นเจ้า! ได้โปรดบันดาลให้การไปเยือน (ชียาเราะฮ์) บ้านของพระองค์และการปฏิบัติอะมัลต่างๆ (อันได้แก่การบำเพ็ญฮัจญ์และอุมเราะฮ์) ณ สถานที่แห่งนั้นเป็นโชคผลของมุสลิมทุกคนด้วยเถิด และได้โปรดทรงบันดาลให้พวกเราได้เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาผู้ซึ่งได้มีโอกาสอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน อันเป็นพจนานุกรมที่เจิดจรัสของพระองค์ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบเคียงข้างบ้านของพระองค์ เพื่อว่าในโลกนี้และโลกหน้าพวกเขาจะได้ยลโฉมอันงดงามของศาสนทูตของพระองค์ และขอพระองค์ได้โปรดบันดาลให้พวกเขาทุกคนเป็นชาวสวรรค์และเป็นผู้ได้รับความพึงพอใจจากพระองค์ และโปรดประทานความสำเร็จ

(เตาฟีก) ให้พวกเขาได้แลเห็นฐานะตำแหน่งของตนในโลกหน้า (อาคิเราะฮ์) ณ ดุนยา (โลกนี้) ด้วย
เกิด ขอพระองค์ทรงตอบรับดุอาอ์ด้วยเถิด โอ้อีกพระองค์ผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

ชะดียะฮ์ (การอุทิศ) ของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานจนจบสมบูรณ์

การอุทิศชะดียะฮ์ทั้งหลายที่มนุษย์ปฏิบัตินั้นมีสองประเภทคือ สิ่งที่เป็นวาญิบและสิ่งที่เป็นมุสตะฮับ
การปฏิบัติอะมัลต่างๆ ที่เป็นวาญิบนั้น เป็นหน้าที่จำเป็นสำหรับผู้ที่ยังมีชีวิตต้องปฏิบัติศาสนาทุกคน
ส่วนการปฏิบัติอะมัลต่างๆ ที่เป็นมุสตะฮับนั้น ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้ปฏิบัติเอง หมายความว่า
หากใครได้ปฏิบัติ เขาก็จะได้รับผลรางวัลตอบแทนของมัน และในด้านจิตวิญญาณเขาจะพัฒนา
ฐานันดร (ดะรอญะฮ์) ของตนเองเพิ่มขึ้นไป แต่ถ้าหากเขาไม่ได้ปฏิบัติมัน เขาก็มิได้รับโทษทัณฑ์อันใด

คนบางคนเมื่อปฏิบัติอะมัลที่เป็นมุสตะฮับ พวกเขาจะคิดถึงแค่เพียงตัวของพวกเขาเองเท่านั้น
และเจตนาของพวกเขา ก็คือการได้รับมาซึ่งผลรางวัลของอะมัลนั้นๆ ในขณะที่ถ้าหากเราเป็นบุคคลที่มี
ความคิดที่ยาวไกลสักหน่อย เราสามารถแสวงหาผลรางวัลจากอะมัลต่างๆ ที่เป็นมุสตะฮับได้สอง
ขั้นตอนด้วยวิธีดังต่อไปนี้คือ ให้เราชะดียะฮ์ (อุทิศ) ผลรางวัลของอะมัลเหล่านี้ให้แก่บรรดาผู้ซึ่งมีสิทธิ
ต่างๆ เห็นเป็นตัวเรา (เช่นบรรดาศาสดา บรรดาผู้นำผู้บริสุทธิ์ บิดา มารดา ครูบาอาจารย์ และญาติที่
ใกล้ชิด) ด้วยการกระทำเช่นนี้ เราสามารถที่จะสนองตอบสิทธิของบุคคลเหล่านั้นได้ในระดับหนึ่ง และใน
ขณะเดียวกัน ด้วยวิธีการเช่นนี้จะทำให้เราได้รับผลรางวัลมากขึ้นกว่าเดิม

ด้วยเหตุนี้เอง บุคคลที่ได้รับเตาฟีก (ความสำเร็จ) ตลอดระยะเวลาของปีหรือตลอดเดือน
รอมฎอน เขาได้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานจนจบหลายรอบ เป็นสิ่งที่สมควรอย่างยิ่งที่เขาจะชะดียะฮ์ (อุทิศ)
ผลรางวัลของมันให้แก่บุคคลที่มีสิทธิเหนือเขา เช่นท่านศาสนทูตแห่งอิสลาม (ศ็อลย) บรรดาอิมาม
(อ.) และบิดามารดาของเขา

บุรุษผู้หนึ่งมีนามว่า ‘อะลี บิน มุส็ีเราะฮ์’ ได้กล่าวกับท่านอิมามมุซา บิน ญะอ์ฟัร (อ.) ว่า

“ในเดือนรอมฎอนข้าพเจ้าได้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานหลายจบ เมื่อวันอีดิลฟิตรีได้มาถึง ข้าพเจ้า
ได้ชะดียะฮ์ (อุทิศ) ผลบุญจบหนึ่งให้แก่ท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลย) อีกจบหนึ่งให้กับอิมามอะลี (อ.)
อีกจบหนึ่งให้กับท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ (อ.) และส่วนที่เหลือชะดียะฮ์ให้กับอิมามท่านอื่นๆ จนกระทั่งมาถึง
ยังท่าน ในการกระทำเช่นนี้ ข้าพเจ้าจะได้รับรางวัลตอบแทนใดๆ หรือไม่!”

อิมามที่เจ็ด (อ.) ได้กล่าวว่า “ผลรางวัลตอบแทนของเจ้าก็คือ ในวันกิยามะฮ์เจ้าจะได้อยู่
ร่วมกับบุคคลเหล่านั้น”

ฉันได้กล่าวว่า “อัลลอฮ์อู้อักบัร! ข้าพเจ้าจะได้รับรางวัลเช่นนี้กระนั้นหรือ!”

อิมามกล่าวย้ำถึงสามครั้งว่า “ใช่แล้ว!” (6)

มารยาทประการที่ 16

การท่องจำคัมภีร์อัล กุรอาน

ในบรรดามารยาทของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานนั้น การท่องจำคัมภีร์อัล กุรอานนับว่ามีฐานตำแหน่งที่พิเศษ โดยที่ท่านอิมามซอดิก (อ.) ในการขอดูอาจากพระผู้เป็นเจ้านั้น ท่านได้วิงวอนขอให้พระองค์บันดาลให้การท่องจำคัมภีร์อัล กุรอานเป็นที่รักสำหรับท่าน

“โอ้พระผู้เป็นเจ้า! โปรดบันดาลให้การอ่านอัล กุรอานอย่างไพเราะและการท่องจำโองการต่างๆของมันเป็นที่รักยิ่งสำหรับข้าพระองค์ด้วยเถิด” (1)

เนียะฮ์มัด (ความโปรดปราน) ประการหนึ่งซึ่งด้วยบระอัท (ความจำเริญ) ของการปฏิวัติอิสลามซึ่งกลายเป็นโชคผลสำหรับประชาชาติอิหร่านนั้นก็คือ การตื่นตัวของประชาชนในระดับต่างๆ ในการท่องจำคัมภีร์อัล กุรอาน ก่อนการปฏิวัตินั้นบรรดาผู้คนที่ท่องจำคัมภีร์อัล กุรอานได้หมดทั้งเล่มนั้นมีจำนวนน้อยมาก ในขณะที่ภายหลังจากที่สาธารณรัฐอิสลามได้ถูกสถาปนาขึ้นอย่างมั่นคงแล้ว และโดยเฉพาะในช่วงปีท้ายๆ นี้ ในหมู่เยาวชนของเราจำนวนมากที่สามารถท่องจำอัล กุรอานได้อย่างสมบูรณ์ ในทุกๆ เขตแคว้นและทุกตำบลของประเทศอิหร่าน องค์กรต่างๆ ที่เน้นในเรื่องของการท่องจำคัมภีร์อัล กุรอานได้ถูกจัดตั้งขึ้น และได้รับใช้ในแนวทางของการแผ่ขยายหลักคำสอนของคัมภีร์อัล กุรอาน

ภายใต้ความอุตสาหะพยายามอย่างไม่หยุดหย่อน และด้วยความบริสุทธิ์ใจดังกล่าวนี เราได้ประจักษ์ถึงความมุมานะของประชาชนจำนวนพันๆ คน ที่มีความผูกพันกับคัมภีร์อัล กุรอาน ซึ่งพวกเขาได้หมกมุ่นอยู่กับการท่องจำคัมภีร์อัล กุรอาน และในท่ามกลางบุคคลเหล่านี้เราจะพบว่า มีนักท่องจำอัล กุรอานจำนวนมาก ที่หาบุคคลทัดเทียมได้ยากในโลกอิสลาม เราต้องขอขอบคุณบรรดาทั้งหมดที่มีส่วนร่วมในการต่อสู้ (ญิฮาด) ทางวัฒนธรรมครั้งนี้ และเราขอวิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าได้โปรดประทานรางวัลและผลตอบแทนอันทวีคูณสำหรับบุคคลเหล่านั้น

การให้ความสำคัญในเรื่องการท่องจำคัมภีร์อัล กุรอาน

แม้ว่าจะมีความอุตสาหะพยายามอย่างมากมายถึงเพียงนี้ก็ตาม แต่การท่องจำคัมภีร์อัล กุรอานในประเทศอิหร่านของเราก็ยังไม่ถึงขั้นเป็นที่พอใจ เพราะว่าหนทางหนึ่งของการแผ่ขยายวัฒนธรรมแห่งอัล กุรอาน และการต่อสู้กับการรุกรานทางด้านวัฒนธรรมของบรรดาศัตรูของอิสลาม ก็คือการให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อโปรแกรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับคัมภีร์อัล กุรอานและการท่องจำมัน

นับเป็นภาระหน้าที่จำเป็นสำหรับบรรดาผู้รับผิดชอบในด้านวัฒนธรรม และในด้านที่เกี่ยวข้องกับคัมภีร์อัล กุรอานของประเทศ ที่พวกเขาจะต้องจัดเตรียมโปรแกรมอันละเอียดอ่อนและรอบคอบ อีกทั้งการส่งเสริมทางด้านวัตถุและจิตวิญญาณสำหรับการท่องจำคัมภีร์อัล กุรอาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนคนหนุ่มสาวของเรานั้นควรจะให้ให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนพวกเขาเป็นพิเศษเลยทีเดียว

และในอีกด้านหนึ่งนั้น กลุ่มบุคคลที่ทำการท่องจำอัล กุรอานนั้นก็จะต้องวอนขอความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้า และจะต้องดำเนินการเพื่อทำให้ภารกิจต่อสู้เกี่ยวกับคัมภีร์อัล กุรอานนี้ไปถึงจุดสูงสุดของมัน โดยการฝึกฝนหัดนักท่องจำรุ่นใหม่ๆ ให้เกิดขึ้น และเป็นสิ่งที่ดีมากที่สุดที่เดียวสำหรับพี่น้อง

มุสลิมของเราแต่ละคนที่จะต้องจัดสรรเวลาส่วนหนึ่งของตนเองในการท่องจำโองการต่างๆ หรือซูเราะฮ์ต่างๆ ของคัมภีร์อัล กุรอาน และจงสะสมมันไว้เป็นเสบียงสำหรับชีวิตอันเป็นนิรันดร์ของตน

ผู้ท่องจำคัมภีร์อัล กุรอานนั้น ห่างไกลจากการลงโทษของพระผู้เป็นเจ้า

บุคคลที่จดจำคัมภีร์อัล กุรอานได้หมดหรือเพียงบางส่วน ในความเป็นจริงแล้วเขาได้บรรจุหัวใจ และจิตวิญญาณของเขาไว้ด้วยกับรัศมีแห่งคัมภีร์อัล กุรอาน หัวใจเช่นนี้จะไม่ถูกลงโทษในวันกิยามะฮ์ ท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ็อลฯ) ได้กล่าวว่า

“อัลลอฮ์จะไม่ทรงลงโทษหัวใจที่จดจำคัมภีร์อัล กุรอาน” (2)

ผู้ท่องจำคัมภีร์อัล กุรอานนั้น ตลอดเวลาหรือช่วงเวลาส่วนมากหัวใจของเขาจะหมกมุ่นอยู่กับคัมภีร์อัล กุรอาน เพื่อที่จะทบทวนโองการที่ได้จดจำไว้ นั้น ปากของเขาจะพร่ำจำนำจดด้วยพจนานุกรมแห่งพระผู้เป็นเจ้า (กะลามุลลอฮ์) เขาจะอ่านพจนานุกรมจากพระผู้เป็นเจ้าอยู่ตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้ปากของผู้ท่องจำอัล กุรอานจึงห่างไกลจากการพูดในสิ่งที่เป็นการบาป และความทรงจำที่คัมภีร์อัล กุรอานได้ถูกบรรจุไว้ นั้นจึงห่างไกลจากการครุ่นคิดในสิ่งที่เป็นการบาป บุคคลเช่นนี้เขาจะค่อยๆ พัฒนาตนกลายเป็นบุรุษแห่งพระผู้เป็นเจ้า มีความผูกพันต่อพระองค์ และจะได้รับมาซึ่งสิทธิพิเศษต่างๆ จากพระองค์

ผลต่างๆ ที่จะได้รับจากการจดจำคัมภีร์อัล กุรอาน

1. ผู้ท่องจำคัมภีร์อัล กุรอานจะได้รับการอภัยโทษจากพระผู้เป็นเจ้า : ท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ็อลฯ) ได้กล่าวว่า

“บุคคลที่อ่านคัมภีร์อัล กุรอานจากการจดจำของตน จากนั้นเขาคาดคิดว่าแท้จริงอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งจะไม่อภัยโทษให้แก่เขา ดังนั้นเขาคือผู้หนึ่งที่ยึดเอาบรรดาโองการของพระผู้เป็นเจ้าเป็นสิ่งขบขัน” (3)

ด้วยเหตุนี้ผู้ท่องจำคัมภีร์อัล กุรอาน จำเป็นต้องมุ่งหวังในการอภัยโทษจากพระผู้เป็นเจ้า และจงรู้ไว้เถิดว่า ด้วยกับความอุตสาหะพยายามในการปฏิบัติตามคำสั่งสอนของคัมภีร์อัล กุรอานนั้น เขาจะนำตนเองเข้าไปอยู่ในกลุ่มของชาวสวรรค์

2. การได้อยู่ร่วมกับบรรดาทูตแห่งพระผู้เป็นเจ้า : อิมามซอดิก (อ.) ผู้สัจจริงแห่งวงศ์วานของท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ็อลฯ) ได้กล่าวว่า

“ผู้ท่องจำคัมภีร์อัล กุรอานผู้ซึ่งปฏิบัติตามมัน จะได้อยู่ร่วมกับบรรดาทูต (ผู้นำศาสน์) แห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้มีเกียรติ ผู้มีคุณธรรม” (4)

จะมีเนียะฮ์มัด (ความโปรดปราน) อันใดอีกหรือที่จะสูงส่งและให้ความภริมยยิ่งไปกว่าการได้อยู่ร่วมกับบรรดาทูต (ผู้ถือศาสน์) ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ความโชคดีจึงมีแต่บรรดาผู้ที่จดจำคัมภีร์อัล กุรอานและปฏิบัติตามคัมภีร์อัล กุรอาน

3. ฐานันดรต่างๆ ในสวนสวรรค์ของผู้ท่องจำคัมภีร์อัล กุรอาน : ท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ็อลฯ) ได้กล่าวว่า

“จำนวนฐานันดรของสวรรค์เท่ากับจำนวนของบรรดาโองการอัล กุรอาน เมื่อชาวอัล กุรอานได้เข้าสู่สวนสวรรค์ จะมีผู้กล่าวแก่เขาว่า ‘ท่านจงขึ้นไปและจงอ่านเถิด! เพราะสำหรับทุกๆ โองการนั้นคือฐานันดรหนึ่ง ดังนั้นไม่มีฐานันดรใดที่จะสูงส่งกว่าผู้ท่องจำคัมภีร์อัล กุรอาน’” (5)

ความมุ่งหวังอันสูงสุดของมุสลิมผู้ศรัทธาทุกคน คือการไปถึงซึ่งสวนสวรรค์ชั้นสูงสุด สวรรค์ดังกล่าวนี้ ระดับและจำนวนฐานันดรของมันมีจำนวนเท่ากับบรรดาโองการของอัล กุรอาน จะมีผู้กล่าวต่อผู้ยึดถือปฏิบัติตามคัมภีร์อัล กุรอานในสวนสวรรค์ว่า“ท่านจงขึ้นไปและจงอ่านเถิด!” ดังนั้นผู้ที่ท่องจำคัมภีร์อัล กุรอานภายใต้ร่มเงาของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานในโลกดุนยานี้ คัมภีร์อัล กุรอานจะถูกผสมผสานเข้ากับจิตวิญญาณของเขา และภายใต้การปฏิบัติตามโองการต่างๆ ของมัน เขาจะไปถึงซึ่งตำแหน่ง “ซอฮิบุลกุรอาน” (ชาวคัมภีร์อัล กุรอาน) คนที่ท่องจำเช่นนี้เมื่อเขาอย่างกายเข้าสู่สวรรค์ จะมีผู้กล่าวกับเขาว่า “ท่านจงอ่านและจงขึ้นไปเถิด” เขาจะเปิดปากและบรรดาโองการของอัล กุรอานก็จะพุ่งพรูออกมาจากปากของเขา

ผลรางวัลของความยากลำบากในการจดจำ

บุคคลบางกลุ่มชอบที่จะท่องจำอัล กุรอาน แต่พวกเขาคาดคิดว่าการท่องจำคัมภีร์อัล กุรอานนั้นเป็นเรื่องที่ยากเย็นแสนเข็ญ หรือคิดว่าตนเองความจำไม่ดี และการจดจำอัล กุรอานนั้นยากลำบากสำหรับเขา เกี่ยวกับบุคคลเหล่านี้อิหม่ามซอดิก (อ.) ได้ให้สัญญาถึงผลรางวัลสองประการโดยกล่าวว่า

“แท้จริงบุคคลที่หมกมุ่น (และขะมักเขม้น) อยู่กับคัมภีร์อัล กุรอาน และจดจำมันด้วยความยากเย็นแสนเข็ญและความจำไม่ดี สำหรับเขานั้นมีผลตอบแทนสองประการ” (6)

ผลตอบแทนประการแรกคือการท่องจำอัล กุรอาน และผลตอบแทนประการที่สองนั้นเนื่องจากความจำที่อ่อนแอซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เขาต้องได้รับความเหนื่อยยากกว่าบุคคลทั่วไป

ดูอาห์ช่วยให้ไม่ลืมการจดจำคัมภีร์อัล กุรอาน : มีดูอาห์บทหนึ่งปรากฏอยู่ในหนังสือฮะดีษซึ่งเกี่ยวข้องกับการรักษาความจำอัล กุรอานและการไม่ให้ลืมบรรดาโองการที่ได้จดจำไว้แล้ว ดูอาห์บทนี้ได้รับรายงานมาจากท่านอิมรุลมุอมีนีน (อ.) ซึ่งท่านได้กล่าวว่า : ท่านศาสนตามฮัมมัด(ศ็อลย) ได้กล่าวกับท่านว่า “เจ้าต้องการให้ฉันสอนดูอาห์บทหนึ่งแก่เจ้าไหม ซึ่งจะทำให้เจ้าไม่ลืมคัมภีร์อัล กุรอาน!” (แล้วท่านได้อ่านดูอาห์บทนี้)

“โอ้อัลลอฮ์! ได้โปรดเมตตาให้ข้าพระองค์ได้ละทิ้งการละเมิดฝ่าฝืนพระองค์ตลอดไป ทรายที่พระองค์ได้ให้ข้าพระองค์ดำรงอยู่ และโปรดเมตตาแก่ข้าพระองค์ให้ประสบกับความยากเข็ญในสิ่งที่ไม่ก่อประโยชน์แก่ข้าพระองค์ และโปรดประทานแก่ข้าพระองค์ซึ่งทัศนคติที่ดีต่อสิ่งซึ่งจะทำให้พระองค์ทรงพึงพอพระทัยจากข้าพระองค์ และโปรดบังคับหัวใจของข้าพระองค์ให้จดจำคัมภีร์ของพระองค์ ดังเช่นที่พระองค์ได้ทรงสอนข้าพระองค์ และโปรดประทานให้ข้าพระองค์อ่านมันตามวิธีการที่พระองค์จะทรงพึงพอพระทัยจากข้าพระองค์”

โอ้อัลลอฮ์! ได้โปรดบันดาลให้สายตาของข้าพระองค์ใสสว่างด้วยคัมภีร์ของพระองค์ และโปรดเปิดหัวอกของข้าพระองค์ด้วยคัมภีร์อัล กุรอาน และโปรดทำให้หัวใจของข้าพระองค์เบิกบานด้วยคัมภีร์อัล กุรอาน โปรดปลด (ปม) ลิ้นของข้าพระองค์ให้เป็นอิสระด้วยอัล กุรอาน และโปรดบันดาลให้เรือนร่างของข้าพระองค์ปฏิบัติตามคัมภีร์อัล กุรอาน และโปรดบันดาลให้ข้าพระองค์มีความเข้มแข็งในสิ่งนั้น และโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์บนการกระทำดังกล่าว แท้จริงแล้วไม่มีผู้ช่วยเหลืออื่นใดนอกจากพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์” (7)

มารยาทประการที่ 17

การเคารพและการรักษาเกียรติของคัมภีร์อัล กุรอาน

ประเด็นต่างๆ ที่จะกล่าวถึงภายใต้หัวข้อการแสดงความเคารพและการรักษาเกียรติของคัมภีร์อัล กุรอานนี้ ประกอบด้วยข้อเตือนใจหลายประการ ซึ่งจะถูกนำเสนอเกี่ยวกับการแสดงออกซึ่งการให้เกียรติทางด้านภายนอกต่อคัมภีร์อัล กุรอาน การระมัดระวังและเคร่งครัดในประเด็นดังกล่าวเหล่านี้ จะ

ทำให้ตระหนักถึงตำแหน่งและสถานะภาพของคัมภีร์อัล กุรอาน ด้วยเหตุนี้เองคำแนะนำของเราก็คือ จง ให้ความสำคัญต่อประเด็นเหล่านี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับคัมภีร์อัล กุรอาน

1. การเก็บรักษาคัมภีร์อัล กุรอานไว้ในสภาพที่เหมาะสม

ส่วนหนึ่งจากการแสดงความเคารพต่อคัมภีร์อัล กุรอาน คือการเก็บรักษาคัมภีร์อัล กุรอานใน ลักษณะที่จะไม่กลายเป็นการทำลายเกียรติยศของอัล กุรอาน เกี่ยวกับเรื่องนี้นั้นจำเป็นที่เราจะต้องระวัง รักษาในกรณีต่างๆ ต่อไปนี้

- ก) การห่อปกคัมภีร์อัล กุรอาน เพื่อว่าเมื่อถึงเวลาใช้ประโยชน์จากมันจะได้ไม่เกิดความสกปรก
- ข) เก็บรักษาคัมภีร์อัล กุรอานไว้ในสถานที่ที่ห่างไกลจากมือเด็ก เพื่อว่าจะได้ไม่ตกเป็นของเล่น ของพวกเขาไป หรือบางทีอาจจะถูกเหยียดไปทางนั้นทางนี้ ฉะนั้นเมื่อเราเลิกการใช้งานหรือการอ่าน คัมภีร์อัล กุรอาน จำเป็นที่เราจะต้องเก็บมันไว้ในสถานที่ๆ เหมาะสมหรือสถานที่สูง
- ค) สถานที่ๆ เราเก็บคัมภีร์อัล กุรอานไว้นั้นควรจะเป็นสถานที่ๆ มีเกียรติและมีความสะอาด
- ง) จะต้องไม่วางสิ่งหนึ่งสิ่งใดไว้บนคัมภีร์อัล กุรอาน แม้แต่หนังสืออื่นๆ ก็ตาม

2. การนั่งอย่างสุภาพต่อหน้าคัมภีร์อัล กุรอาน

ในบางสถานที่ที่มีการสอนหรือการชุมนุมเกี่ยวกับคัมภีร์อัล กุรอาน จะถูกพบว่าบรรดาผู้เข้าร่วม นั่งต่อหน้าคัมภีร์อัล กุรอานอย่างไรมารยาท

ตัวอย่างเช่น การวางคัมภีร์อัล กุรอานลงกับพื้นและมองดูอัล กุรอาน หรือบางทีพวกเขาจะยึด เท้าของตนเองไปยังเบื้องหน้าคัมภีร์อัล กุรอาน หรือเล่นกับตุ๊กตัสเบียร์ หนวดเครา ศีรษะและใบหน้าของ ตนเอง หรือวิธีและรูปแบบการนั่งของเขาเป็นการแสดงออกถึงการไม่ให้เกียรติต่อคัมภีร์อัล กุรอาน

เกี่ยวกับเรื่องนี้ นับเป็นสิ่งที่ดีที่เดียวที่เราจะพิจารณาคำกล่าวของท่าน ‘เมอลา มุฮัมมัด ซินฟฏู กา ซานี’ ผู้รู้ผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งท่านได้กล่าวว่า

“ผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานจำเป็นต้องรักษามารยาทที่เหมาะสมในรูปลักษณะของตนเอง...ในขณะที่ อ่านสมควรหันหน้าไปทางกิบลัต และก้มศีรษะของตนเองลงต่ำ นั่งขัดสมาธิให้เรียบร้อย อย่างนั่งพิงสิ่งใด และการนั่งของเขานั้นจะต้องไม่อยู่ในลักษณะของผู้ใส่โอหัง แม้ว่าเขาจะนั่งอยู่ตามลำพังคนเดียวก็คิดว่าเขากำลังนั่งอยู่ ณ เบื้องหน้าอาจารย์ของตน” (1)

แบบฉบับ (ซุนนะฮ์) ที่ดีมากประการหนึ่งที่ถูกรักษาไว้ นับตั้งแต่อดีตกาล คือการใช้แทนไม้ (รอ ฮัล) รองคัมภีร์อัล กุรอาน นับว่าเป็นการกระทำที่ดีมากที่สุด บรรดาบุคคลที่อ่านคัมภีร์อัล กุรอานอยู่ เป็นนิจัทสมควรที่จะใช้แทนไม้ด้วยเช่นกัน และควรจะสอนบุตรหลานของตนเองให้แสดงการให้เกียรติ ต่อคัมภีร์อัล กุรอาน ด้วยการปฏิบัติดังกล่าว

3. การหันหน้าไปทางกิบลัต

ในขณะที่อ่านคัมภีร์อัล กุรอาน ผู้อ่านสมควรนั่งหันหน้าไปทางกิบลัต นั่นคือทิศของบัยตุลลอฮ์ เช่นเดียวกับที่ในขณะที่มาซเราจะยืนหันหน้าไปทางกิบลัต การหันหน้าไปทางกิบลัตขณะอ่านคัมภีร์อัล กุ

รอนานนั้น จะช่วยให้ผู้อ่านมีสมาธิและจิตใจมุ่งตรงต่ออัลลอฮ์มากยิ่งขึ้น และจะส่งผลดีต่อผู้อ่านมากยิ่งขึ้น

โดยปกติแล้วเมื่อคนเราอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน (ไม่ว่าจะในสภาพยืนหรือนั่งก็ตาม) เขาย่อมจะต้องหันหน้าไปทางทิศหนึ่งทิศใด แต่ทว่าย่อมเป็นสิ่งที่ดีกว่า ถ้าหากเขาจะหันหน้าไปยังทิศที่สถานที่อันบริสุทธิ์ในหน้าแผ่นดินนั้น (หมายถึงทิศของอาคารกะอ์บะฮ์) ในขณะที่เขาจะทำการนมาซและทำอิบาดะฮ์อื่นๆ บางทีเคล็ดลับของประเด็นดังกล่าวก็คือ เมื่อบุคคลใดก็ตามได้หันหน้าไปยังกิบลัตจะทำให้ความคิดของเขามีสมาธิ และหัวใจของเขาพุ่งตรงต่อพระผู้เป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้เองการหันหน้าไปทางกิบลัตในขณะที่อ่านคัมภีร์อัล กุรอานจะทำให้เื่องการต่างๆ ของคัมภีร์อัล กุรอานนั้นส่งผลมากยิ่งขึ้นต่อหัวใจและจิตวิญญาณของผู้อ่าน

4. การไม่ละทิ้งจากการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

สิ่งหนึ่งที่เรามักจะพบเห็นในบ้านมุสลิมทุกคน นั่นก็คือคัมภีร์อัล กุรอาน คัมภีร์อัล กุรอานนี้คือแบบแผนสำหรับการดำเนินชีวิต และเป็นทางนำสำหรับมนุษย์ทุกคน ทุกๆ ครอบครัวที่เป็นมุสลิมจะเก็บรักษาคัมภีร์อัล กุรอานไว้ภายในบ้านของตนอย่างน้อยหนึ่งเล่ม เพื่อเป็นตะบารุก (แสวงหาความจำเริญ) การเก็บรักษาคัมภีร์อัล กุรอานไว้ภายในบ้านนั้น มีประโยชน์หลายประการ ส่วนหนึ่งจากคุณประโยชน์ดังกล่าวก็คือ จะทำให้ชัยฏอน (มารร้าย) ออกห่างไปจากบ้าน แต่จำเป็นจะต้องระมัดระวังว่า จะต้องไม่ลืมหรือละทิ้งจากการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานนั้น เพราะว่าการละทิ้งการอ่านมันคือการไม่ให้ความสำคัญและการไม่ให้ความเคารพต่อคัมภีร์อัล กุรอานประการหนึ่งนั่นเอง

อิมามซอดิก (อ.) ได้อ้างคำพูดจากอิมามบากิร (อ.) โดยที่ท่านได้กล่าวว่า

“แท้จริงฉันชอบที่จะให้มีคัมภีร์อัล กุรอานอยู่ในบ้านสักเล่มหนึ่ง ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเกริกเกียรติ ผู้ทรงเกรียงไกร จะทรงขับไล่บรรดาชัยฏอน (มารร้าย) ด้วยสื่อของคัมภีร์อัล กุรอานนั้น” (2)

ในริวายะฮ์อีกบทหนึ่ง อิมามซอดิก (อ.) ได้กล่าวว่า “สามสิ่งที่จะไปฟ้องร้องต่อพระผู้เป็นเจ้าจากมนุษย์ สิ่งหนึ่งจากทั้งสามก็คือ คัมภีร์อัล กุรอาน”

“และคัมภีร์อัล กุรอานที่ถูกปิดไว้จนฝุ่นเกาะ โดยที่มิได้ถูกอ่าน” (3)

5. กรณีต่างๆ ที่ไม่สมควรอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

ในเจ็ดกรณีที่มีการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานได้ถูกห้าม โดยที่ท่านอิมามอะลี (อ.) ได้กล่าวไว้ในริวายะฮ์บทหนึ่งว่า

“บุคคลเจ็ดกลุ่มที่จะไม่อ่านคัมภีร์อัล กุรอาน คือ ผู้ทำการโค้งคารวะ (รุกน) ผู้ก้มกราบ (สุหฺยุด) ผู้อยู่ในห้องสุขา ผู้อยู่ในห้องน้ำ ผู้มีญุนุบ ผู้อยู่ในสภาพนิฟาสและผู้มีรอบเดือน” (4)

จากวจนะของท่านมีรูดมูมีนีน (อ.) นี้เองที่บรรดาฟุคอฮฺฮา (นักนิติศาสตร์) ผู้ยิ่งใหญ่ของชีอะฮ์ได้ชี้ให้เห็นว่า การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานในกรณีเหล่านี้ถือเป็นมักรูหฺ (สิ่งน่ารักเกียจ) ส่วนในกรณีของผู้ที่อยู่ในสภาพญะนาบะฮ์ เฮฎและนิฟาสนั้น พวกท่านได้ให้คำพิตวาทว่า การอ่านโองการต่างๆ ของบรรดาซูเราะฮ์ที่ไม่มีชะฎาอะฮ์วาญิบเกินเจ็ดอายะฮ์นั้น ถือเป็นมักรูหฺแต่หากมันน้อยกว่าเจ็ดอายะฮ์นั้น ถือว่าไม่เป็นไร

แต่บุคคลทั้งสามกลุ่มนี้ไม่สามารถที่จะอ่านบรรดาซูเราะฮ์ที่มีชะฎาอะฮ์วาญิบได้ แม้ว่าอ่านเพียงอักษรเดียวจากซูเราะฮ์ทั้งสี่ดังกล่าว ก็ถือซะรวม (ต้องห้าม) (5)

มารยาทประการที่ 18

วิธีการยุติการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

ขณะสิ้นสุดการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานนั้นควรจะกล่าวประโยคใด! เกี่ยวกับเรื่องนี้มีริวายะฮ์ (คำรายงาน) และฮะดีษบทใดได้อย่างถึงบ้างหรือไม่!

นี่คือคำถามหนึ่งซึ่งถูกถามถึงในสถานที่ชุมนุมและห้องเรียนที่เกี่ยวกับคัมภีร์ อัล กุรอาน บางสถานที่ หรือเป็นคำถามหนึ่งซึ่งได้เกิดขึ้นในความนึกคิดของนักอ่านและผู้ศึกษาค้นคว้าคัมภีร์อัล กุรอานบางคน

คำตอบก็คือ มีรายงาน (ริวายะฮ์) หลายบทเกี่ยวกับเรื่องนี้ และเราจะขอกกล่าวถึงเพียงสองริวายะฮ์ (ซึ่งมีปรากฏในหนังสือฮะดีษของชีอะฮ์)

ริวายะฮ์ (คำรายงาน) บทแรก : ()

ท่านอัลลามะฮ์มีัจญลีสได้อ้างริวายะฮ์บทหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ในหนังสือ ‘บิฮารุลอันวาร’ เล่มที่ 57 หน้า 243 ว่า

เมื่อท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ได้รับแต่งตั้งให้เป็นศาสดา ท่านได้สั่งให้อิมามอะลี (อ.) ส่งสาส์นเชิญชวนไปยังบรรดาผู้ปฏิเสธ บรรดาชาวคริสเตียนและชาวยิวให้เข้ารับอิสลาม เนื้อความของสาส์นดังกล่าวได้ถูกแจ้งต่อท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) โดยท่านญิบรออิล เมื่อสาส์นได้ถูกส่งไปถึงมือของบรรดาชาวยิวแห่งตำบลคัยบ์ บรรดาชาวยิวเหล่านั้นได้นำไปมอบแก่ผู้รู้และบุคคลสำคัญของตนคือ ‘อิสมาวีล’ (อิบนิ สลาม) (1) ภายหลังจากการอ่านสาส์นดังกล่าวเขาได้รวบรวมคำถามต่างๆ เพื่อนำเสนอต่อท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) โดยที่เขาได้กล่าวว่า

“หากเขา (มุฮัมมัด) สามารถตอบคำถามต่างๆ ของฉันได้อย่างถูกต้อง ฉันจะเข้ารับศาสนาของเขาและจะละทิ้งศาสนาของยะฮูดี”

ส่วนหนึ่งจากบรรดาคำถามที่ अबดุลลอฮ์ บิน สลาม ได้ถามท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ก็คือ

“(โอ้มุฮัมมัด) จงบอกแก่ฉันเถิดว่า อะไรคือการเริ่มต้นและการสิ้นสุดของคัมภีร์อัล กุรอาน!”
ท่านศาสดาทูตกล่าวว่า “โอ้อิบนิ สลาม เอ๋ย! การเริ่มต้นของอัล กุรอานคือ ()
(ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณายิ่ง ผู้ทรงเมตตาอย่างยิ่ง) และการสิ้นสุดของมันคือ ()
(อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ทรงตรัสจริงแล้ว)

ท่านอัลลามะฮ์มีญลิลซี (รฎ.) ได้อ้างริวายะฮ์บทนี้ไว้ในหลายที่ บางครั้งใช้จำนวนประโยค () แทนที่ประโยค () ดังนั้นการกล่าวทั้งสองจำนวนในขณะสิ้นสุดการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานนั้นถือว่าใช้ได้ แต่จำนวนประโยคที่อ้างอิงไว้แต่แรกนั้นถือว่าดีกว่า

ริวายะฮ์ที่สอง :

มันเป็นริวายะฮ์ที่เกี่ยวกับอะมัลของ ‘อุมมุ ดาวูด’ อะมัลดังกล่าวนี้คือการอิบาดะฮ์จำนวนหนึ่งที่อิมามซอดิก (อ.) ได้สั่งเสียให้กระทำในวันที่สิบห้าของเดือนรอฎิบ ส่วนหนึ่งจากอิบาดะฮ์เหล่านั้นคือการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานบางซูเราะฮ์

อิมามซอดิก (อ.) ได้กล่าวแก่ อุมมุ ดาวูด ว่า “ภายหลังจากการอ่านซูเราะฮ์ต่างๆ แล้วให้กล่าวประโยคต่อไปนี้ ขณะที่เจ้าได้หันหน้าไปทางกิบลัตว่า

() (2)

ความจริงแล้วคำพูดของอิมาม (อ.) นั้นยังดำเนินต่อไปอีกแต่เราขอกกล่าวอ้างไว้เพียงเท่านี้ เพราะว่ามันไม่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่เรากำลังคุยกัน

จากริวายะฮ์บทนี้ เราสามารถสรุปได้เช่นกันว่า เป็นสิ่งที่ดีที่เราจะยุติการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานด้วยการกล่าวว่า ().

มารยาทประการที่ 19

ดุอาอ์ภายหลังจากการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

ความจำเป็นของการอ่านดุอาอ์ภายหลังการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

ในมารยาทประการที่ 3 เราได้รู้ไปแล้วว่า การวอนขอดุอาอ์ก่อนการอ่านนั้นเป็นมารยาทประการหนึ่งของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน และอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับมารยาทของการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน และเป็นช่วงโอกาสที่ดุอาอ์จะถูกตอบรับได้โดยเร็วและง่ายดายที่สุด นั่นคือช่วงเวลาภายหลังจากการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

ผู้ที่อ่านคัมภีร์อัล กุรอานในที่ว่างเปล่าจากผู้คน ด้วยกับการระวังรักษามารยาทต่างๆ ของการอ่านนั้น ย่อมเป็นที่มุ่งหวังได้มากกว่าเงื่อนไขต่างๆ ของการถูกตอบรับดุอาอ์จะถูกเตรียมไว้สำหรับเขา เนื่องจากว่ารัศมีของคัมภีร์อัล กุรอาน จะก่อให้เกิดความสว่างไสวแก่เวลาและสถานที่ และเป็นไปได้มากทีเดียวที่ผู้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานภายใต้รัศมีแห่งคัมภีร์อัล กุรอานนั้น จะทำให้เขาได้รับการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและจิตวิญญาณ ซึ่งจะส่งผลทำให้สภาวะของดุอาอ์และการถูกตอบรับของมันนั้นถูกจัดเตรียมไว้สำหรับเขา

การระมัดระวังและการรักษามารยาทดังกล่าวนี้ ในสถานที่ชุมนุมเกี่ยวกับการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน เป็นสิ่งที่สมควรอย่างยิ่งด้วยเหตุผลสองประการคือ

1. การชุมนุมในลักษณะเช่นนี้โดยส่วนใหญ่แล้วจะถูกจัดให้มีขึ้นในมัสยิดต่างๆ ในบรรดาสุสานที่มีความจำเริญ ความจำเริญและความบริสุทธิ์ของสถานที่ชุมนุมนั้นจะถูกเพิ่มทวีขึ้น และเกียรติของสถานที่นี้เองที่จะมีผลอย่างสูงในการตอบรับดุอาอ์

2. สถานที่ที่มีการชุมนุมกันเกี่ยวกับคัมภีร์อัล กุรอานนั้น เป็นสถานที่รวมของบรรดาบุคคลที่มีคุณธรรม (ซอและห์) และเป็นผู้เคร่งครัดในศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาเยาวชนคนหนุ่มซึ่งยังคงบริสุทธิ์จากความแปดเปื้อนด้วยความผิดบาปและการละเมิดฝ่าฝืน โอกาสที่จะถูกตอบรับของมันก็ย่อมมีมากกว่า ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้เองโดยทั่วไปแล้ว การสิ้นสุดของการชุมนุมเกี่ยวกับคัมภีร์อัล กุรอานคือการสิ้นสุดลงด้วยการวิงวอนของดุอาอ์

ดุอาอ์ไม่ว่าจะเป็นภาษาใด! และไม่ว่าจะวอนขออย่างไร! ล้วนเป็นสิ่งที่ดีทั้งสิ้น แต่สิ่งที่ถูกสั่งเสียเอาไว้ นั่นคือ เมื่อเราจะวอนขอดุอาอ์ให้เราใช้ประโยชน์จากบรรดาบทดุอาอ์ซึ่งได้รับรายงานมาจากบรรดาผู้นำผู้บริสุทธิ์ (อ.) ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้เอง คำแนะนำของเราที่มีต่อบรรดาผู้มีความรักและผูกพันต่อคัมภีร์อัล กุรอานก็คือ ขอให้ใช้ดุอาอ์ต่างๆ ที่ถูกรายงานมาจากบรรดาผู้นำทางศาสนา เพื่อเป็นการยุติหรือปิดการชุมนุมเกี่ยวกับคัมภีร์อัล กุรอาน ในส่วนนี้เราจะขอแนะนำดุอาอ์สองบทที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสำหรับการสิ้นสุดและการยุติการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน

ดุอาอ์บทที่ 1

มีปรากฏในหนังสือฮะดีษว่า อิมามซอดิก (อ.) เมื่อสิ้นสุดจากการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน ท่านจะอ่านดุอาอ์บทนี้

“ไอ้อัลลอฮ์! แท้จริงข้าพระองค์ได้อ่านสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกำหนดจากคัมภีร์ของพระองค์ ซึ่งได้ทรงประทานลงมายังศาสนาดู้อัจจังของพระองค์ ดังนั้นมวลการสรรเสริญพึงมีแด่พระองค์ ไอ้อองศ์พระผู้อภิบาลของพวกเรา

ไอ้อัลลอฮ์! ได้โปรดบันดาลให้ข้าพระองค์เป็นผู้หนึ่งที่ได้ยึดถือสิ่งอนุมัติ (ฮะลาล) ของคัมภีร์อัล กุรอาน เป็นสิ่งอนุมัติ และยึดถือสิ่งต้องห้าม (ฮะรอม) ของมัน เป็นสิ่งต้องห้าม และเป็นผู้ศรัทธามั่น ทั้งต่อสิ่งที่ขัดแย้ง (มุหักม) ของมัน และสิ่งที่คลุมเครือ (มุตะซาบีย) ของมัน และขอพระองค์ได้ทรงบันดาลให้คัมภีร์อัล กุรอานนั้นเป็นผู้ใกล้ชิดต่อข้าพระองค์ในหลุมฝังศพของข้าพระองค์ และเป็นผู้ร่วมเคียงในยามเดิยวตายของข้าพระองค์ และโปรดบันดาลให้ข้าพระองค์เป็นผู้หนึ่งที่พระองค์ได้เลื่อนตำแหน่งแก่เขาด้วยกับทุกๆ โองการที่เขาได้อ่านมัน โดยมอบฐานันดรหนึ่งในสวนสวรรค์อันสูงสุดด้วยเถิด ขอพระองค์ทรงตอบรับดุอาอ์ของข้าพระองค์ด้วยเถิด ไอ้อองศ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” (1)

ดุอาอ์บทที่ 2

หุซัยฟะฮ์ ผู้เป็นสาวกคนหนึ่งของท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ได้กล่าวว่า พวกเราได้ร่วมมามาชกับท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ศ็อลฯ) ต่อจากนั้นท่านได้เริ่มต้นอ่านซูเราะฮ์อัลบาคอเราะฮ์ เมื่อท่านได้ยุติการอ่าน ท่านได้อ่านดุอาอ์ซึ่งท่านใช้อ่านเสมอเมื่อสิ้นสุดการอ่านคัมภีร์อัล กุรอาน ตัวบทของดุอาอ์มีดังนี้คือ

“ไอ้พระผู้เป็นเจ้า! ได้โปรดเมตตาต่อข้าพระองค์ด้วยสื่อจากคัมภีร์อัล กุรอาน และโปรดบันดาลมันให้เป็นผู้ชี้แนะ เป็นแสงสว่าง เป็นทางนำ และเป็นความเมตตาหนึ่งสำหรับข้าพระองค์ ไอ้พระผู้เป็นเจ้า! ได้โปรดทำให้ข้าพระองค์รำลึกถึงสิ่งที่ข้าพระองค์ได้หลงลืมจากมัน และโปรดสอนข้าพระองค์ให้รู้สิ่งที่ข้าพระองค์ไม่มีความรู้ในมัน และได้โปรดประทานโชคผลแก่ข้าพระองค์ในการอ่านมันทั้งในยามค่ำ ค่ำคืนและยามกลางวัน และโปรดบันดาลให้มันเป็นข้อพิสูจน์หนึ่งสำหรับข้าพระองค์ ไอ้พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” (2)

มารยาทประการที่ 20

ดุอาอ์เมื่อจบคัมภีร์อัล กุรอาน

การจบคัมภีร์อัล กุรอาน (คือตมุล กุรอาน) เป็นสุนนะฮ์ (แบบฉบับ) อย่างหนึ่งที่ถูกระทำอย่างแพร่หลายในหมู่ชาวมุสลิม และบรรดาผู้นำทางศาสนาได้สั่งเสียในเรื่องนี้ไว้อย่างมากทีเดียว ซึ่งเราได้กล่าวถึงไปแล้วในเรื่องนี้ ในมารยาทประการที่ 15 ของหนังสือเล่มนี้

การอ่านคัมภีร์อัล กุรอานจนจบนั้นถือเป็นเตาฟีก (ความสำเร็จ) ประการหนึ่งที่พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงมอบให้เป็นโชคลผลแก่ปวงบ่าวผู้เคร่งครัดของพระองค์ ด้วยเหตุนี้เองผู้ที่อ่านคัมภีร์อัล กุรอานจนจบนั้น ควรจะต้องรู้ถึงคุณค่าของเนียะฮ์มัด (ความโปรดปราน) อันยิ่งใหญ่นี้ โดยสื่อการอ่านคัมภีร์อัล กุรอานจนจบนี้ ยังทำให้ประตูแห่งเตาฟีก (การประทานความสำเร็จ) ต่างๆ อีกมากมายจากพระผู้เป็นเจ้าถูกเปิดสำหรับมนุษย์ ซึ่งจำเป็นที่เขาคงจะต้องฉกฉวยโอกาสดังกล่าวนี้ และโดยสื่อของดุอาอ์ จงวอนขอต่อพระองค์ให้เตาฟีกเหล่านี้ดำเนินต่อไปสำหรับตนเอง และจงวิงวอนของความสำเร็จให้มากยิ่งขึ้นในการแสวงหาความรู้และความเข้าใจจากคัมภีร์อัล กุรอาน

ดุอาอ์เมื่อจบคัมภีร์อัล กุรอาน คือสุนนะฮ์อย่างหนึ่ง

ในขณะที่เราอ่านคัมภีร์อัล กุรอานจนจบเล่มแล้วนั้น สามารถอ่านดุอาอ์ใดๆ ก็ได้ แต่เป็นสิ่งที่ดีกว่าที่เราจะเรียนรู้วิธีการขอดุอาอ์และการวิงวอนขอต่อพระผู้เป็นเจ้าจากบรรดาผู้นำทางศาสนา ในเรื่องนี้เราขอแนะนำเสนอดุอาอ์สามบทจากบรรดาดุอาอ์เกี่ยวกับการจบคัมภีร์อัล กุรอาน เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้มีความรักและความผูกพันต่อคัมภีร์อัล กุรอานทั้งหลาย

ดุอาอ์บทที่ 1

ท่าน 'อาซิม' หนึ่งในบรรดานักอ่านทั้งเจ็ดท่านได้รายงานจาก 'ซัร บิน ฮุเบซ' ว่า : ฉันได้อ่านคัมภีร์อัล กุรอานในมัสยิดกุฎะฮ์จากต้นจนจบให้กับท่านอมีรุลมุอมีนีน อะลี บิน อับีฏอลิบ (อ.) รับฟังภายหลังจากที่คัมภีร์อัล กุรอานได้จบสิ้นลง ท่านได้กล่าวกับฉันว่า

“โอ้ ซัรเอ๋ย! เมื่อเจ้าอ่านอัล กุรอานจนจบแล้ว เจ้าก็จงอ่านดุอาอ์บทนี้เถิด เพราะผู้เป็นที่รักยิ่งของฉันคือท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ็อลฯ) ได้สั่งให้ฉันวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์แบบนี้เมื่ออ่านคัมภีร์อัล กุรอานจนจบ

“โอ้ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า! แท้จริงข้าพระองค์วิงวอนขอต่อพระองค์ในความนบนอบของปวงผู้นบนอบทั้งหลาย และความบริสุทธิ์ใจ (อิคลาต) ของปวงผู้มีความเชื่อมั่นทั้งหลาย และการเป็นมิตรสนิทต่อปวงผู้ทรงคุณธรรม และการได้รับมาซึ่งข้อเท็จจริงต่างๆ อันเป็นเนื้อแท้ของการศรัทธา และโชคลผลจากทุกๆ สิ่งที่เป็นคุณธรรมความดี และความปลอดภัย (สลามะฮ์) จากทุกๆ ความผิดบาป และเป็นเหตุนำมาซึ่งความเมตตาของพระองค์ และการอภัยโทษอย่างแนนอนของพระองค์ และชัยชนะด้วย (การเข้าสู่) สรวงสวรรค์ และความรอดพ้นจากไฟนรก”⁽¹⁾

ดุอาอ์บทที่ 2

ท่านมีรฮูม อัลลามะฮ์มััจญลีซี ได้อำนาจงานไว้ในหนังสือ 'บิฮารุล อันวาร' ว่า อิมามอะลี (อ.) มักจะอ่านดุอาอ์ต่อไปนี้เมื่อจบคัมภีร์อัล กุรอาน

“โอ้ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า! ได้โปรดทรงเปิดห้วงอกของข้าพระองค์ และโปรดทำให้ร่างกายของข้าพระองค์ได้ปฏิบัติตามคัมภีร์อัล กุรอาน และโปรดบันดาลให้สายตาของข้าพระองค์สว่างไสวด้วยกับคัมภีร์อัล กุรอาน และโปรดบันดาลให้ลิ้นของข้าพระองค์หมกมุ่นอยู่กับคัมภีร์อัล กุรอาน และโปรดให้การช่วยเหลือข้าพระองค์บนหนทางนี้ トラบเท่าที่ข้าพระองค์ยังคง (มีชีวิต) อยู่ เพราะแท้จริงไม่มีอาณูภาพและพลังใดๆ นอกจากโดยสื่อจากพระองค์” (2)

ดุอาอ์บทที่ 3

ส่วนหนึ่งจากบรรดาดุอาอ์ที่มีเนื้อหาสมบูรณ์และครอบคลุมในการจบอัล กุรอาน คือดุอาอ์บทหนึ่งซึ่งอิมามซัยนุลอาบิตีน (อ.) ได้อ่าน เนื่องจากความยาวของดุอาอ์บทนี้ จึงไม่ขอนำมาเสนอไว้ในหนังสือเล่มนี้ แต่หากผู้ใดประสงค์ก็สามารถหาอ่านได้จากหนังสือ 'อัซ ซอฮียะฮ์ อัซ ซัจญาดียะฮ์' ดุอาอ์อันดับที่ 42.

(1) มุสตัดร็อก-อัล วะซาอิล, เล่ม 4, หน้า 236.

(2) อุศูลุกาฟี, เล่ม 2, หน้า 444.

(3) วะซาอิลุชชีอะฮ์, เล่ม 4, หน้า 842.

(4) วะซาอิลุชชีอะฮ์, เล่ม 4, หน้า 826.

(1) ตะหรัรُّลวะชีละฮ์, อิมาม โคมัยนี, เล่ม 1, หน้า 27, 28.

(2) มีฆานุลฮิกมะฮ์, เล่ม 8, หน้า 85, 86.

(1) บิฮารุลอันวาร, เล่ม 70, หน้า 210.

(2) วะซาอิลุชชีอะฮ์, เล่ม 4, หน้า 838.

(3) ชุนะนุนนะบี, อัลลามะฮ์ กุฏบาฏอบาอี, หน้า 353.

(1) บิฮารุลอันวาร, เล่ม 89, หน้า 207.

(2) อุศูลุกาฟี, เล่ม 2, หน้า 417, 418.

(1) อันนัซรุ ฟิลกิรออาตีลอัซรี, อิบนิ ญะชะรี, เล่ม 1, หน้า 243.

(2) มัจญ์มะอูลบะยาน, เล่ม 1, หน้า 243.

(3) ชะฟีนะตุลบิฮาร, เล่ม 2, หน้า 417.

(4) อาคานูซซอลาส์, อิมาม โคมัยนี, หน้า 221.

(1) อุศูลูกาฟี, เล่ม 2, หน้า 446.

(2) วิชาอิลุซซีอะฮ์, เล่ม 3, หน้า 493.

(3) มุสตัคร็อก วิชาอิติ, เล่ม 3, หน้า 355.

(1) “แท้จริงเราได้ลง (คัมภีร์) เตาเราะฮ์มาให้ ซึ่งในนั้นคือทางนำและรัศมี” (อัล มาอิดะฮ์ : 44)

“และเราได้มอบ (คัมภีร์) อิลญิลแก่เขา (อิซา) ซึ่งในนั้นคือทางนำและรัศมี (นุร)” (อัล มาอิดะฮ์ : 46)

(2) อุศูลูกาฟี, เล่ม 2, หน้า 449.

(3) บิฮารุด อันวาร, เล่ม 89, หน้า 199.

(4) อัล มะฮัจญะตุลบีญฎอฮ์, เล่ม 2, หน้า 321.

(5) อุศูลูกาฟี, เล่ม 2, หน้า 449.

(6) มิสบาส์-อัลกัฟอะมี, เล่ม 1, หน้า 531.

(1) วิชาอิลุซซีอะฮ์, เล่ม 4, หน้า 858.

(2) จากเล่มเดียวกัน

(3) ตัฟซีร์-นะมูเนฮ์, เล่ม 23, หน้า 344-346.

(1) อุศูลูกาฟี, เล่ม 2, หน้า 450.

(2) อุศูลูกาฟี, เล่ม 2, หน้า 450-451.

(3) บิฮารุด อันวาร, เล่ม 18, หน้า 168.

(4) บิฮารุด อันวาร, เล่ม 89, หน้า 190.

(5) นูบวะฮ์, ฆะซีดมุญะฮ์ฮารี, หน้า 235-236.

(6) บิฮารุด อันวาร, เล่ม 89, หน้า 195.

(1) อุศูลูกาฟี, เล่ม 2, หน้า 450.

(2) นะฮ์ญุลบะลาฆะฮ์, ฮิกมะฮ์ที่ 47.

(3) อุศูลูกาฟี, เล่ม 2, หน้า 450.

(4) นูบวะฮ์, ฆะซีดมุญะฮ์ฮารี, หน้า 226-229.

(1) วิชาอิลุซซีอะฮ์, เล่ม 4, หน้า 839.

(2) พอเบฮ์ พอเย ออฟตอบ, อมีร์ ริฎอ ชุตุเคฮ์, หน้า 181.

(3) เล่มเดิม, หน้า 285.

(4) อุศูลูกาฟี, เล่ม 2, หน้า 448.

(5) เล่มเดิม,

(6) อุตศุลกาฬ, เล่ม 2, หน้า 446.

(7) ษะวานุลอะฮ์มาล, หน้า 127.

(1) “ดั่งนั้นพวกเจ้าจงอ่านปริมาณที่สะดวกจากอัล กุรอาน” (อัล มุชัมมิด : 20)

(2) บิฮารุล อันวาร, เล่ม 89, หน้า 211.

(3) กันซุล อุมมาล, เล่ม 2, หน้า 205.

(1) อุตศุลกาฬ, เล่ม 2, หน้า 448.

(1) “อัล อะซาอิม” เป็นพหูพจน์ของคำว่า “อัล อะชิมะฮ์” ในทางภาษามายังถึง “ความประสงค์” หรือความตั้งใจที่มั่นคง บรรดาซูเราะฮ์ที่มีโองการ “ชะญะดะฮ์ วาญิบ” เมื่ออ่านหรือได้ยินโองการเหล่านี้ จำเป็นต้องทำการสุญูดด้วยความเจตนาและความตั้งใจ ส่วนเหตุผลและความสอดคล้องในการตั้งชื่อโองการเหล่านี้ว่า “อัล อะซาอิม” นั้น เนื่องจากพระผู้เป็นเจ้าทรงวางข้อกำหนดที่แน่นอนและเป็นการบังคับในการทำสุญูดนั่นเอง.

(2) สาเหตุของการสุญูด คือการอ่านหรือได้ยินจนจบโองการ ฉะนั้นหากอ่านหรือได้ยินเพียงบางส่วนของโองการไม่เป็นวาญิบต้องสุญูด

(3) คำพิพากษาของบรรดามรญูยะฮ์ส่วนใหญ่ในยุคปัจจุบันเป็นเช่นนี้

กริซาละฮ์ เตาฎีฮุลมะซาอิด, อิมาม โคมัษนี, มัสอะดะฮ์ที่ 1096

ขริซาละฮ์ “อัจญ์วะบะฮ์ อัล อิศติฟตาอาต” อายะตุลลอฮ์ คอเมนาอี, เล่มแรก, หน้า 105, คำถามที่ 509.

(4) อัล อูวะตุล วุยกอ, เล่ม 1.

(5) ตะหรีรุล วัชชีละฮ์, อิมาม โคมัษนี, เล่ม 2, หน้า 161.

(6) เล่มเดิม.

(1) บุคคลที่ไม่มีแผนการเช่นนี้ ดั่งนั้นจงพยายามจัดสรรเวลาส่วนหนึ่งของตนในตลอดวันของเขาสำหรับอะมัลอันทรงคุณค่านี้ (แม้จะเพียงไม่กี่นาทีก็นับว่าเป็นสิ่งที่ดียิ่ง)

(2) ยกเว้นในบางกรณีที่เราเลือกอ่านเป็นบางซูเราะฮ์หรือบางโองการจากคัมภีร์อัล กุรอาน ในวันที่ถูกกำหนดเป็นเฉพาะ หรือตามโอกาสอันเหมาะสมที่บรรดาผู้นำผู้บริสุทธ์ของอิสลามได้สั่งเสียเอาไว้

(3) บิฮารุล อันวาร, เล่ม 89, หน้า 204.

(4) บิฮารุล อันวาร, เล่ม 89, หน้า 205.

(5) บิฮารุล อันวาร, เล่ม 89, หน้า 205.

(6) บิฮารุล อันวาร, เล่ม 95, หน้า 5.

(1) อุตศุลกาฬ, เล่ม 2, หน้า 418.

(2) วัชฮาอิลุชชีอะฮ์, เล่ม 4, หน้า 825.

(3) มุสตัคร์อิก-อัลวะฮาอิด, เล่ม 4, หน้า 269.

(4) อุตศุลกาฬ, เล่ม 2, หน้า 441.

(5) บิฮารุล อันวาร, เล่ม 89, หน้า 22.

(6) อุศูลูกาฟี, เล่ม 2, หน้า 443-444.

(7) อุศูลูกาฟี, เล่ม 2, หน้า 420.

(1) อัล มะฮัจญะตุล บัยฎอฮ์, เล่ม 2, หน้า 219.

(2) ราชอาณาจักรชีอะฮ์, เล่ม 4, หน้า 855.

(3) อุศูลูกาฟี, เล่ม 2, หน้า 449

(4) ราชอาณาจักรชีอะฮ์, เล่ม 4, หน้า 885.

(5) อัล อูรวะตุลวุฆกอ, เล่ม 1, หน้า 204

(1) ภายหลังจากที่เขาได้เข้ารับอิสลาม ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (ศ็อลลา) ได้ตั้งชื่อเขาว่า ‘*อับดุลลอฮ์ บิน สลาม*’

(2) บิฮารุล อันวาร, เล่ม 95, หน้า 400.

(1) บิฮารุล อันวาร, เล่ม 89, หน้า 207.

(2) อัล มะฮัจญะตุลบัยฎอฮ์, เล่ม 2, หน้า 227.

(1) บิฮารุล อันวาร, เล่ม 89, หน้า 206-207.

(2) บิฮารุล อันวาร, เล่ม 89, หน้า 209.